

Джош Макдауэлл

ОЛ ЭПИУАЙЫ АҒАШ
УСТАСЫ ЕМЕС

Джош Макдауэлл

Ол әпийәйы
АҒАШ УСТАСЫ ЕМЕС

РЕДАКЦИЯДАН

— Бундай даналық хәм бундай уллылықты бул адам қай жерден алған? Ол бизлерге таныс уста болған Юсуптың улы емес пе? — деп ески Назарет қаласының турғынлары хайран қалысты.

— Ол Ким өзи?! — деп оның жақын дослары да қатты бақырыўдан өзлерин услап тура алмады...

Мине еки мың жылдан берли бул сораў ана я мына түрде хәр қыйлы тиллерде еситилип атыр. Бул адамның аты миллионлаған адамлардың аўзынан түспейди. Джизас Крайст... Жэзю Крист... Ийса Масих — мине усындай түрде Оның аты оқырманларымыздың көпшилигине белгили. Бул китап дәл Оған арналған.

Студет жылларында жас америкалы Джош Мак-Дауэлл Масихқа исениў — бул ахмақлық дегенди билдиретуғынына толық исенимли еди. Исениўши адамларға ол жоқарыдан қарайтуғын еди. Олардың үстинен күлетуғын хәм олар менен тартысатуғын еди. Масихыйлардың қәтелесетуғынын дәлиллеў мақсети менен ол еки мың жыллықтағы хужжетлерди өз бетинше изертлеўди шешти...

Усының нәтийжесинде келген шешимлери менен Джош Мак-Дауэлл усы кишкене китабында бөлиседи. Хәзирги ўақытта профессор Дж. Мак-Дауэлл — тарийх хәм философия тараўының қәнийгеси. Ол еки жоқарғы оқыў орнын тамамлады, сондай-ақ дин тәлийматы илими кандидатының жоқарғы илимий дәрежесине ийе. Ол көплеген еллерде лекто хәм апологетика бойынша китаптардың авторы сыпатында белгили. (*Масихыйлық апологетика* — бул тарийх хәм масихыйлық тастыйықлаўдың хақыйқат екениниң дәлилдерин үйренетуғын дин тәлийматының тараўы).

Джош Мак-Дауэлл өзиниң лекциялары менен елиў еки мәмлекеттиң бес жүзден аслам университетлеринде шығып

сөйледі. Оны тыңлаушылардың саны үш миллионға жетті. Оның биринши китабы («**Evidence That Demands a Verdict**») үлкен тиражда тарқалды хәм оның лекциялары, китаптары, талқылаулары хәм фильмлериниң дерлик хәммесин бир тема бирлестиреди — бул Ийса Масих.

Хәзир қолыңызда ұслап турған китаптың бетлерин аша, отырып оның Ийса Масих хәққында айтып атырып балалығынан атеизм руўхында тәрбияланған совет оқырманлары ушын әхмийетли болған бир сораұды үндемей айланып өтетуғынын көриў қыйын болмайды.

«Ийса Масих хәқыйқатында бар болған ба? Бул руўханийлер хәм езиўшилердиң ойлап тапқанлары емес пе? Ийсаның хеш қашан болмағаны илимде дәлилленбеди ме?».

Хәқыйқатында, 1964-жылы Москва қаласында баспадан шыққан *Энциклопедиялық сөзликтиң* екнши бабында мыналар айтылады: «Ийса Масих масихыйлықтың әпсаналық тийкарын салыўшысы...» (618-бет). Онда гәп неде?

Китап авторының бул сораұ бойынша үнсизлиги жүдә әпиұайы түсиндириледі. Гәп бул китаптың бастан-ақ батыс оқырманлары ушын арналғанында. Ал батыста Ийса Масихтың тарийхый жеккелик сыпатында хеш ўақытта жасамағанын тастыйықлайтуғын бир илимпаздың табылыўы нағұман. Соның ушын Америка оқырманларын Ийсаның жерде жасағанына исендириў ахмақлық болады. Бул онысыз-ақ хәммеге белгили.

Бирақ Масих «жасамады» деп айтыўшылардың тәрәпдарлары советлик тарийх илиминде де аз қалғанына көплеген оқырманлар таң қалады. Илимий мағлыўматларды изертлеп атырып совет тарийхшылары «әпсаналық теория»ның дурыслығының нағұман екенин әлле-қашан тән алыўды баслады. Мине тарийх илиминиң докторы И. Свенцицкийдиң «Илим хәм дин» журналынан алынған мақаласынан ўзинди.

«Бизлердиң илимимизде хәзирги ўақытта бул сораұ бойынша жалғыз көзқарас жоқ. Көплеген илимпазлар узақ

ұақыт дауамында әпсаналық көзқарасты ислеп шығарды (Р. Ю. Виппер, А. Б. Ранович, С. И. Ковалев, Я. А. Ленцман, И. А. Крывелев). Бул көзқарас тәрәпдарларының тийкарғы негизлерин еки жағдайға келтириўте болады: бизиң эрамыздың I-әсириндеги масихый емес авторларда Ийса ҳақында еске алыўдың жоқлығы ҳәм Ол туўралы адамның анық келбетине ийе болған образдағы Қудай сыпатында деген ертедеги көзқарастан Масихтың образының раўажланыўы. Әпсаналық теория тәрәпдарларының көзқарасы бойынша масихыйлық өзинде бизиң эрамыздың II әсиринде қудайлығы адамға айналдырылыўға дуўшар болған түрли қуяшлы сыйыныўлардың раўажланыўын ҳәм бирлесийин көрсетеди.

Бирақ таза мағлыұматлардың жыйналыўы басқа изертлеўшилердиң Ийсаның — Галилалы ўазшының тарийхта бар болыў мүмкинлиги туўралы сораўды қойыўына алып келди (А. П. Каждан, И. Д. Амусин, М. М. Кубланов, сондай-ақ усы қатарлардың авторы). Иосиф Флавияның мысалында көргенимиздей, масихый емес авторлардың үнсийлиги өзгермейтуғын негиз емес; Масихтың образының раўажланыўына келсек, онда оны тек барлық масихыйлық шығармалардың ўақыт избе-излипиндеги ўақыя тәртибин ҳәм идеологиялық бағдарын есапқа алып ғана гүзетийте болады.

Таза мағлыұматлардың жыйындысы әпсаналық мектептердиң айырым тәрәпдарларының орнының азғантай өзгерийине алып келди: усылай, Я. А. Ленцман 1958-жылы «Масихыйлықтың келип шығыўы» атлы китабында илимий дәлиллеўлер Ийсаның тарийхта бар болыў пайдасына гуўалық етпейтуғынын жазды, ал тоғыз жылдан кейин «Хош Хабарларды салыстырып» атлы китабында ол бул сораўды ашық қалдырды ҳәм әпсаналық көзқарасты абсолютликтен қорғады.

Сондай-ақ Ф. Энгельстиң «әдет болған үрип-әдетлер менен гүресиўшилериниң ҳәммеси сыяқлы көп нәрсени ҳәден тыс ислегени...» ушын әпсаналық көзқарастың тийкарын салыўшылардың бири болған Бруно Бауэрди критикалағанын умытпаў керек. Усының менен байланыслы Энгельс

Бауэрде «Ийса хәм Оның шәкиртлери туұралы Жаңа Келисимде айтылыұы ушын барлық тарийхый негиздиң жоқ болатуғынын» айтып өтті.

(«Илим хәм дин», 1977-жыл, 12-сан, 64-65-бет).

Бул сораұ бойынша басқа совет булақларының да сөзлерин келтириўте болады. Қызығыўшы оқырманларға соңғы жыллары «Илим хәм дин» атлы журналды жиберемиз. Бирақ бир нәрсе анық: егер Ийса Масих ҳақыйқатында бар болған болса хәм Оның изине ериўшилердиң саны дүньяда тынбай көбейип атырған болса, онда «Ол Ким?» деген сораұ хәр бир адам ушын биринши дәрежели әхмийетликке ийе болады. Масихқа Қудай сыпатында исениўине адамларды не нәрсе алып келеди? Масихыйлардың өмири исенбеўшилердиң өмиринен не менен ажыралады? Жаңа Келисимниң ишине киретуғын мағлыўматлар ол туұралы не айтады? Заманәғәй билимли адам Масихтың қайта тирилгенине исене ала ма? Ал илим менен қалай болады?

Усы хәм усыған уқсаған сораұларға Джош Мак-Дауэлл қолдан келгенше жуўап бериўте хәрекет етеди. Солай екен, оқырманларда усы темаға байланыслы басқа сораұлар да пайда болады. Ол бир китапта таўсылмайды.

Жуўапларды қай жерден табайық? қалаңызда исениўшилер жыйналатуғын ибадатхананы (ямаса «ибадат ететуғын үйди») табыўға хәрекет етиң хәм оларға хабарласың. Олар сизлерде пайда болған қәлеген сораұларға шын жүректен жуўап береді. Мысалы ушын, Москва қаласында оларды мына адрес бойынша табыўға болады: Киши Вузовский бурлысы, 3, хәр екшемби күни. Сизлер олар менен егер бирден болмаса, онда ўақыттың өтиўи менен досласасыз, олар сизлерге Ийса Масих ҳаққында мағлыўматлардың биринши булағы болып хызмет ететуғын китап — Мухаддес Китапты оқыў ушын алыўыңызға жәрдем береді.

Биринши булақ пенен танысыў ҳақыйқатты өз бетинше излеўди қәлейтуғын хәр бир адам ушын зәрүр. Соның ушын

автордың Мухаддес Китаптан келтирген хәр бир үзиндисин оқырман толық үйрениўи керек. Ал буның ушын, әлбетте, я толық Мухаддес Китапқа, я болмаса Жаңа Келисимге ийе болыўы керек. Буннан тысқары, автор көбинесе цитатаны келтирмейди, ал Мухаддес Китаптағы белгили бир жерин дәлил етип келтиреди. Бундай жағдайларда ол китаптың атын, бабын хәм аятын қысқаша көрсетеди. (Белгили болғанындай, Мухаддес Китап — бул 66 китаптан қуралған жыйнақ. Қысқартылған дизимге қараң).

АВТОРДАН

Ийса адамзатқа дерлик 2000 жыл алдын келди. Ол гедей шаңарақта, кишкене яхудий қаласында тууылды. Пүткил өмирин дүньядағы ең кишкене, соның менен бирге жат жерлилер басып алған еллердің биринде өткерди. Ол отыз үш жыл жасады, өмириниң тек соңғы үш жылын адамларға хызмет етиуге бағышлады.

Онда не ушын дүньядағы дерлик барлық адамлар хәзирге дейин Ол тууралы еслейди? Өткени календарымыздың хәр бир бети, баспадан шыққан, жылы жазылған китаптың қәлеген бети Ийсаның Жерде қашанлардур барлық жасалған өмирлердің ең әжайыбын жасағаны тууралы еслетеди.

Бир күни атақлы жазыушы хәм тарийхшы Г. Дж. Уэллен, оның пикиринше тарийхий жеккеликлердің қайсысы адамзат тарийхында ең белгили изди қалдырғанын сорады. Ол, егер инсанлық уллылықты тарийхтың тереңдигинде өлшесек, онда «сөзсиз биринши орынды Ийса ийелейди» деп жууап берди.

Тарийхшы Кеннет Скотт Латуретт былай деп айтты:

«Әсирлер өтеди хәм хәр бир Адам өзинен кейин қашанлардур дүнья жүзинде пүткил жасап өтилгенлердің ең әхмийетлиси болған Ийсаның өмир тарийхының барысына тәсир етиу мәнисинде жаңа дәлилдерди қалдырады. Буннан тысқары, бул тәсир «хәлсиз болмайды, ал әсирден әсирге күшейеди».

Эрнест Ренан мынадай гүзетиулерди иследи:

«Ийса — пүткил адамзат тарийхындағы ең уллы диний данышпан. Оның сулыулығы мәңги хәм оның патшалығының ақыры жоқ. Ийса барлық қатнастарда әжайып, пүткил тарийхта оның қасына қойыуға ылайықлы болған бирде бир жеккелик жоқ. Масихсыз адамзат тарийхын түсиниу мүмкин емес».

ОНЫҢ АЙРЫҚШАЛЫҒЫ НЕДЕ?

Жақында мен Лос-Анджелесли адамлардың бир топары менен сөйлесип, олардан былай деп со-

радым:

— Сизиң пикириңизше, Ийса Масих Ким болған?

— Ол уллы диний басшы болды, — деп маған жууап берди. Яқшы, мен буған келисемен. Әлбетте, Ийса Масих уллы диний басшы болды. Бирақ оның тек *ғана* уллы диний басшы емеслигине исенемен.

Әсирлер даўамында адамлар Ийсаның ким болғаны туўралы тартысты. Не ушын бул адам себепли сонша тартыслар болды? Не ушын оның аты адамларда басқа диний басшыларға қарағанда күшлирек тәсир келтиреді? Ийса олардан соншелли не менен ажыралады? Не ушын Будда, Мухаммед хәм Конфуциялардың атлары усындай күшли тәсирди келтирмеді?

Себеби тек Ийса Өзин Қудай деп жәриялағанында: басқалардан айырмашылығы усында.

Ийсаны билген адамлар Оның Өзине таң қаларлы қәсийетлерди беретуғынын жүдә тез түсинеди. Оның сөзлеринен, Ол Өзин тек ғана пайғамбар ямаса устаз емес, ал Қудай менен туўысқанлыққа

анық талаптанатуғыны түсиникли еди. Ол тек жалғыз Өзинде ғана Құдайға, ғұналардың кеширилиуине хәм қутқарылыуға жол бар екенине исендирди.

Көпшиликке бундай артықмашылық өзлерин хәдден тыс шеклейтуғындай көринеди хәм олар бунған исениуіди қәлемейди. Бирақ хәзирги уақытта гәп бизлердиң неге исениуіди қәлеуимиз ямаса қәлемейимизде емес. Хәзирше сорау басқа нәрседе: Ийсаның Өзи Өзин Ким деп санайды?

Бул тема бойынша Жаңа Келисимде бар болған мағлыұматлар не айтады?

Көбинесе «Масихтың құдайлық болмысы» деген сөзлерди еситиуге туура келеди. Ийса Масих — Құдай деп нәзерде тутылады.

А. Х. Стронг өзиниң «Систематикалық теология» атлы китабында Құдайдың мына белгилерин усынады: «Бул пүткил жанзат өзиниң басламасын, басқарып атырған күшин хәм жуумағын табатуғын шексиз хәм әпиұайы рух». Бул анықлама қәлеген исеним ушын, соның менен бирге хәм мусылманлар, хәм иудаистлер ушын туура келеди. Теизм Құдай жеккелик, әлемди Ол ойлап тапты хәм жаратты деп үйретеди. Онда Құдай өмирди қоллайды хәм оны хәзирге шекем басқарады.

Масихыйлық тәлиймат бул анықламаға және бир нәрсени қосады: «Назаретли Ийсаға енген».

Ийса Масих — бул әпиұайы ат емес.

Бул атақ. «Ийса» деген ат грекше вариантта Йешуа (ямаса Йошуа) деген аттан келип шығып,

аўдармада «Қутқарыўшы — Иегова» ямаса «Қутқарыўшы Ийемиз» дегенди аңлатады. «Масих» деген атақ болса грек тилинен алынған хәм ол «Мессия» (иврит тилинде — «Машиах», Даниел 9:26) ямаса «майланған» дегенди аңлатады. Бул («Масих») атақ бир ўақыттың өзинде патшалық хәм руўхый ўазыйпаны нәзерде тутады хәм Ийсаны Ески Келисимде пайғамбаршылықлар тәрәпинен уллыланған руўханий хәм патша сыпатында тастыйықлайды. Бул тастыйықлаў Ийсаны хәм масихыйлықты түсиниў ушын шешиўши әҳмийетке ийе.

Жаңа Келисим Масихты Қудай сыпатында анық сүүретлейди. Жаңа Келисимде Масихты атаған атларды тек Қудайға қолланыў орынлы.

Мысалы ушын, Ийса мына гәпте Қудай деп аталады «Және де, ол бизлерге хәзирше, мүбәрәк үмитимиздиң, яғный уллы Қудайымыз хәм Қутқарыўшымыз болған Ийса Масихтың салтанат пенен келиўин күттиреди» (Титус 2:13, Юхан 1:1, Еврей 1:8, Рим 9:5, Юханның 1-хаты 5:20, 21). Мухаддес Жазыў Оған тек ғана жалғыз Қудайға тән болған сыпатларды береді. Бизлер Ийса өмирдиң булағы (Юхан 1:4, 14:6); Оның хәмме жерде (Матта 28:20, 18:20); хәмме нәрсени көриўши (Юхан 4:16, 6:64; Матта 17:22–27); уллы (Аян 1:8, Лука 4:39–5:5, 7:14, 15; Матта 8:26, 27) хәм өлмейтуғын мәңги (Юханның 1-хаты 5:11, 12, 20; Юхан 1;4) екенин биллип аламыз.

Ийса тек Қудайға тийисли болған хүрмет хәм сыйыныўды қабыл етти. Шайтан менен сөйлесип атырып, Ийса: «...Қудай — Ийеңе сыйынып, тек Оған хызмет ет!» — деп Мухаддес Жазыўда айтылған-ғо, — деди» (Матта 4:10). Солай болса да, Ийса хүрметти Қудай сыяқды қабыл етти (Матта 14:33; 28:9), ал гейде Қудайға тийисли болған хүрметти талап етти (Юхан 5:23; Еврей 1:6; Аян 5:8–14).

Ийсаның изинен ериўшилердиң көпшилик бөлеги жалғыз бир Қудайға исенетуғын диншил яхудийлерден ибарат еди. Олар пүткиллей монотеистлер еди хәм солай болса да олар Онда адамға уқсатылған Қудайды тән алды.

Руўханий болыўға таярланған хәм хәр тәреплеме билим алған Павел Ийсаның қудайлық болмысын мойынлаўға хәм Назаретли адамды Ийем деп атап, Оған сыйыныўға басқалардан аз таяр болыўы керек еди. Бирақ Павелдиң өзи буны мойышлап, былай деп айтты: «Өзлериңизге хәм Мухаддес Руўх сизлерди бағыўшы қылып қойған пүткил сүриўге көзқулақ болыңлар! Қудайдың Өз Улының қаны менен сатып алған исениўшилер жәмәэтин бағыңлар!» (Елшилер 20:28).

Кейин, Масих Петрдан Өзин Ким деп есаплайтуғынын сораған ўақытта Петр: «Сен — Масихсаң, тири Қудайдың Улысаң» (Матта 16:16), — деп жуўап берди. Ийса Петрдиң ислеген шешимин я жоққа шығармады, я анықластырмады, ал оны тас-

тыйықлады хәм мағлыұматтың булағын көрсетти: «Юнустың улы Симон, сен бахытлысаң! Саған буны адам баласы емес, ал аспандағы Әкем ашып билдирди» (Матта 16:17).

Ийсаны жақыннан билетуғын Марта Оған: «Аўа, Ийем. Сениң дүньяға келетуғын Масих, Қудайдың Улы екениңе исенемен» (Юхан 11:27), — деп айтты. Кейин Насырадан жақсы нәрсе шығар ма еди деп есаплаған Натаниел де Ийса менен сәўбетлескенинде: «Устаз, Сен Қудайдың Улысаң, Сен Израилдың Патшасысаң!» (Юхан 1:49), — деп мойынлады.

Степанға тас ылақтырып атырған уақытта ол жоқарыға қарап: «Ийем Ийса, руўхымды қабыт ет» (Елшилер 7:59), — деп дуўа етти. Еврейлерге жазылған хаттың авторы Масихты Қудай деп атайды: «О Қудай, Сениң тахтың мәңги турады, Патшалық бийлигиң — әдил бийлик» (Еврей 1:8).

Шомылдырыўшы Яқья Ийсаның келиўин: «Мухаддес Руўх кептер пишинде Оның үстине түсти. Сонда аспаннан: — Сен — Мениң сүйикли Улымсаң, Мен Саған ырзаман, — деген саза еситилди» (Лука 3:22), — деген сөзлер менен жәриялады.

Ақыр-ақыбет, бизлерде хәмме «исенбейтуғын Томас» сыпатында танийтуғын Томастың тән алыўы бар. Минези бойынша ол, бәлким, хәзирги талабаларға уқсайтуғын шығар. Ол:

«Оның қолларындағы шеге излерин көрмегенимше, бармағым менен шеге излерин хәм қолла-

рым менен Оның бүйирин услап көрмегенимше, исенбеймен», — деп айтты.

Мен оны жақсы түсинемен. Заманагөй тилде айтқанда, ол:

— Билесиз бе, ақыр-ақыбет адамлар күнде өлимен қайта тирилмейди хәм өзлерин денедеги Қудай деп көрсетпейди. Маған дәлиллер керек! — деп айтты.

Томас өзиниң гүманларын басқа шәкиртлерге айтқанынан сегиз күн өткеннен кейин, «үйдің қапылары илик болғанда, Ийса келип, олардың ортасында турды да:

— Тынышлық сизлерге яр болсын! — деди.

Соңынан Томасқа:

— Бармағыңды берман соз. Қолларыма қара, қолыңды созып, бүйиримди услап көр. Гүманланбай, исен, — деди.

Томас Оған жууап берип:

— Ийем мениң, Қудайым мениң! — деди.

Ийса оған:

— Сен Мени көргенликтен исендің. Бирақ көрмей исенгенлер қандай бахытлы! — деди (Юхан 20:26–29).

Яғнай, Ийса Өзине деген мүрәжәтты Қудай сыяқлы қабыл етти. Ол Томасты хұрмети ушын емес, ал *исенбегени* ушын хұким етти.

Қандай да критикалаушы Масих ҳаққындағы усы барлық мағлыұматлардың Оның Өзинен емес, ал басқалардан шыққанына қарсы болыуы мүмкин.

Айырым уақытлары студентлер сабақ уақытында маған Масихтың заманластары Оны хәзир бизлер түсинбейтуғынымыз сыяқлы түсинбегенин айтады. Яғный, басқаша сөз бенен айтқанда, Масих Өзин Құдай деп есапламады.

Ийса Өзин Құдай деп есаплағанына мениң хеш гүманым жоқ. Мениң бул исенимим ең дурыс түрде Жаңа Келисимнің текстлери менен беккемлениди. Бундай орынлар жүдә көп хәм олардың мәниси улыўма түсиникли.

Бир саўдагер өзи ушын Масих Өзин Құдай деп есаплағанын ямаса есапламағанын анықлаў ушын Мухаддес Жазыўды узақ уақыт үйренди. Хәм ақыр-ақыбет ол былай деп айтты:

— Жаңа Келисимди оқып, Масихтың Өзин Құдай деп есаплағанын көрмеген адам эпиўайы соқыр. Бул көшеде сейил етип, қуяшты көрмей турман деп айтыў менен барабар!

Юхан жазған Хош Хабарда Ийса хәм яхудий басшыларының ортасындағы тартыс сүүретленген. Ийса ләң адамды дем алыс күни шыпалады хәм оған:

— Орныңнан тур, төсегиңди ал да, жүр, — деди.

«Сонлықтан, бундай ислерди дем алыс күни ислегени ушын, яхудий басшылары Ийсаны куўдалай баслады. Бирақ Ийса оларға былай деп жуўап берди:

— Әкем усы күнге дейин мийнет етип киятыр, Мен де мийнет етип атырман.

Сол себепли яхудий басшылары Оны өлтириуі ушын және де көбирек хәрекет етти. Өйткени Ол тек дем алыс күнин бузып ғана қоймай, Құдайды Әкем деп, Өзин Құдайға теңдестирген еди» (Юхан 5:16–18).

Әлбетте, маған былай деп қарсы шығыуы мүмкин:

— Тоқта, Джош, мен де: «мениң әкем хәзирге шекем ислеп атыр, мен де ислеп атырман», — деп айта аламан. Буннан не шығады? Бул еле хеш нәрсени дәлиллемейди.

Буған мен келеси сөзлер менен жууап бере аламан. Қәлеген хұжетлерди изертлеп атырып, бизлер барлық ўақытта тил хәққында, сол заманның мәденияты хәққында хәм ең баслысы ана яки мына сөзлердиң кимге қаратылғанын есте тутыуымыз керек. Хәзирги жағдайда гәп яхудийлердиң мәденияты хәққында кетип атыр хәм Ийсаның сөзлери яхудий басшыларына қаратылған.

2000 жыл алдын яхудийлер өзлериниң мәдениятының ишинде Ийсаның сөзлерин қалай түсингенин көрейик. «Сол себепли яхудий басшылары Оны өлтириуі ушын және де көбирек хәрекет етти. Өйткени Ол тек дем алыс күнин бузып ғана қоймай, Құдайды Әкем деп, Өзин Құдайға теңдестирген еди» (Юхан 5:18).

Бундай ғәзеппениуіди не келтирди?

Мине мына нәрсе: Ийса «бизлердиң Әкемиз» деп емес, ал «Мениң Әкем» деп айтты, соның менен бирге «усы күнге шекем мийнет етип киятыр» де-

ген сөзди қосты. Усының менен Ол Өзин Құдайға теңдестирди хәм Өзиниң хәрекетлерин Құдайдың ислери менен бир дәрежеге қойды.

Яхудийлер Құдайды «Мениң «Әкем» деп атамайтуғын еди. Ал егер айырым ұақытлары солай атаған болса да, онда тек: «Аспандағы Әкемиз» деп айтатуғын еди. Ийса болса буны исле меди. Ол Құдай туұралы «Мениң Әкем» деп айтқан ұақтында, бул сөзлери яхудийлер түсине алмайтуғын тастыйықлаудан ибарат болды.

Соның менен бирге, Ийса, Құдай мийнет етип атыр екен, Ол, Құдайдың Улы да мийнет ететуғынын нәзерде тутты. Яхудий басшылары Оның — Құдайдың Улы екенин аңлататуғын сөзлериниң мәнисин жақсы түсинди. Олардың Масихқа деген ғәзеби нәтийжеде және де күшлирек болды. Егер алдын олар оны тек қуұдалауға хәрекет еткен болса, онда енди олар Оны өлтириўте хәрекет етти.

Масих Құдайды Әкем деп атап, Құдай менен тек ғана теңлигине талапкер болып қоймастан, Ол Өзин хәм Құдайды — бир пүтин деп тастыйықлады.

Ерусалимде Ибадатхананы Бағышлау байрамы ұақтында яхудий басшылары Ийсадан Оның Масих я Масих емеслигин сорады. Ийса олардың сорауына тастыйықлау менен жууап берди хәм: «Мен хәм Әкем бирмиз» (Юхан 10:30), — деп қосты.

«Сонда яхудий басшылары Оған ылақтырыў ушын, жерден және тас алды.

Ийса олардан:

— Мен сизлерге Әкем тапсырған көп жақсы ислерди көрсеттим. Олардың қайсы бири ушын, Мени тас пенен уражақсызлар? — деп сорады.

Яхудий басшылары Ийсаға жуўап берип:

— Сени жақсы ислериң ушын емес, ал Қудайға тил тийгизгениң ушын, тас пенен уражақпыз. Сен адам бола тура, Өзиңди «Қудайман», — деп атырсаң, — деди» (Юхан 10:31–33).

Ийсаның «Мен хәм Әкем бирмиз» деген сөзлеринен шыққан тәсирдиң күшине тек таң қалыўға болады. Егер грекше Хош Хабарды алсақ, онда бир қызықлы гүзетиў пайда болады. Изертлеўши А. Г. Робертсон грекше «бирмиз» сөзи тек физикалық бирликти ямаса мақсеттиң бирлигин емес, ал жалғыз барлықты ямаса ағысты аңлатады. Ол: «Масихтың Әке хәм Оның Өзи (Улдың) арасындағы байланыс хәққында тастыйықлаўы — бул қысқа гәпте жоқары орынға жетеди. Соның ушын ол парисейлерде усындай қәхәрли гәзепти келтиреді».

Бул сөзлерди еситкен адамларда Ийсаның Өзин Қудай деп есаплайтуғынына гүман пайда болмайтұғыны түсиникли. Мельбурндағы Ридли атындағы колледждиң деканы Леон Моррис: «Яхудий басшылары Ийсаның сөзлеринде тек Қудайға тил тийгизіўди көрди хәм олар хүким этиўге киристи. Нызам бойынша Қудайға тил тийгизген адамды тас пенен урыў керек еди (Левит 24:16). Бирақ олар бул истиң нызам тәртибинде көрип шығылыўын қәлемеди. Олар сол тийкарда басшылардың сәйкес келе-

туғын жазаны бере алатуғындай айыплауларды тарламақшы емес еді. Ғәзеп отында олар өзлерине хүкім етиуіші хәм жәлладтың орнын берди».

Ийсаны «Қудайға тил тийгизгени» ушын тас пенен урыу қәуіпи бар еді. Яхудийлер оның нени нәзерде тутқанын сөзсиз түсинди. Ол олар аз-маз Ұақытқа болса да Оның хақыйқатты айтыуы мүмкинлиги тууралы ойланып көрди ме?

Ийса Өзиниң келип шығыуы хәм барлығының Қудай менен бир екенин бәрха айтатуғын еді. Ол қорқпастан: «...Егер Мени билгениңизде, Әкемди де билер едиңлер» (Юхан 8:19), — деп айтатуғын еді. «Және де, Мени көрген адам Мени жиберген Қудайды көрген болады» (Юхан 12:45); «Мени жек көрген адам Мениң Әкемди де жек көрген болады» (Юхан 15:23); «Солай етип, хәмме адам Әкени хұрмет еткени сыяқлы, Улды да хұрмет етсин. Улды хұрмет етпеген Оны жиберген Әкени де хұрмет етпеген болады» (Юхан 5:23) х.т.б.

Усы цитаталардың хәммеси Ийсаның Өзин әпиуайы адам емес, ал Қудай менен теңмен деп есаплағанын толық дәлиллейди. Ийсаны басқаларға қарағанда Қудайға жақынырақ деп есаплаушы адамлар жоқарыда келтирилген Оның сөзлерин жетерли терең ойламаған (Юхан 5:23).

Бир күни маған Батыс Виржиния университе-
тиниң әдебият бөлимінде лекция оқыуыма туура келди. Лекция Ұақтында қатнасып атырған профес-
сорлардың бири мениң сөзимди бөлди:

— Басқа үш Хош Хабардан кейин жазылған тек Юхан жазған Хош Хабарда Ийса Өзин — Құдай деп айтады. Ең бастағы Марк жазған Хош Хабарда Ийсаның Өзин Құдай деп есаплайтуғыны тууралы бир мәрте де айтылмайды.

Бул адамның Марк жазған Хош Хабарды хеш ўақытта оқымағаны, ал егер оқыған болса да жүдә итибарсыз оқығаны маған бирден түсиникли болды.

Жуўабына мен Марк жазған Хош Хабардағы Ийсаның гүналарды кеширетуғын жерин аштым. «Ийса олардың исенимин көрип, ләң адамға:

— Балам, гүналарың кеширилди! — деди» (Марк 2:5, сондай-ақ Лука 7:48–50-ды көриң).

Яхудий нызамы бойынша буны тек Құдай ислеи алатуғын еди. Ийшая (43:25) тек жалғыз Құдай гүналарды кешире алады деп айтты.

Диний муғаллимлердиң бул гәпке қарсы шығыўлары қурыдан-қуры емес:

«Ол неге Құдайға тил тийгизип тур? Гүналарды жылғыз Құдайдан басқа ким кешире алады?» — деп ойлады.

Ийса олардың не ойлағанын дәрриў билип:

— Ишлериңизден неге бундай нәрселерди ойлап турсызлар? Ләң адамға нени айтыў аңсатырақ: «Гүналарың кеширилди», — деў ме ямаса «Орныңнан турып, төсегинди алып жүр», — деў ме?» (Марк 2:7–9).

Уиклиффтиң анықламаларын көрейик: «Бул со-раўға жуўап бериў мүмкин емес. Бул сөзлерди бир-дей айтыў қыйын емес, бирақ екеўинде ис жүзинде

ислеўге тек Қудайдың күши жетеди. Әшкара болыўдан қорқатуғын жынаятшы, әлбетте, биринши гәпти мақул көрген болар еди. Ийса аўырыўдың биринши себебин жеңиўге жол беретуғын әжайып бийликке ийе екенин хәмме көриўи ушын аўырыўларды шыпалады».

Бул сөзлер ушын оны Қудайға тил тийгизиўде айыплады. Льюис Сперри Чейфер бул мәселе бойынша төмендеги сөзлерди жазады:

«Дүньядағы хеш бир жаратылыста гүналарды кешириўге я бийлиги, я хуқықы жоқ. Бизлердиң хәммемиз қарсы гүна ислеген Сол Жалғыз Қудайдан басқа хеш ким бизлердиң гүналарымызды кешире алмайды. Масих гүналарды кеширген ўақтында — буған бизлерде гүман жоқ — Ол инсанийлық мүмкиншиликлердиң шегинен жүдә узаққа кетти. Қудайдан басқа хеш ким гүнаны кешире алмайды хәм Масих гүнаны кеширген екен, демек, Оның Қудай болғанына гүман қалмайды».

Гүнаны кешириў пикири маған узақ ўақыт тынышлық бермеди: мен оны хеш түсине алмадым. Бир күни Ийсаның қудайлық болмысы хәққында философия факультетинде лекция оқыдым хәм Марк жазған Хош Хабардан мысаллар келтирдим. Бир студент Масих берген кеширим Оның қудайлық болмысын улыўма дәлиллемейтуғынын айтып, маған қарсы болды. Ийса бул адамға кеширетуғынын әпиўайы айтты, бирақ бул Оның Өзин Қудай деп жәриялайтуғынын улыўма дәлиллемейди. Мен бул

студенттиң сөзлериниң үстинде көп ойландым хәм тосаттан мениң көзим ашылды: мен диний муғаллимлердиң не ушын ашығуланғанын түсиндим!

Әлбетте, қәлеген адам маған: «Мен сени кеширемен», — деп айта алады. Бирақ буны тек мен оған қарсы гүна ислеген адам ғана айта алады! Хәм керисинше, егер кимдур маған қарсы гүна ислесе, мен оған: «Мен сени кеширемен», — деп айта аламан. Бирақ Масих басқа жағдайда болған еди: ләң адам Қудай Әкеге қарсы гүна ислеген еди хәм Ийса оған: «Гүналарың кеширилди», — деп айтты. Аўа, егер бизлерди қапа қылса, бизлер сол адамды кешире аламыз, бирақ Қудайға қарсы гүнаны тек Қудай Ийемиз кешире алады. Буны Ийса иследи.

Назаретли қандай да ағаш устасының бундай сөзди айтыўға өзине жол қойған ўақтында диний басшылардың ашығуланғаны таң қаларлы емес. Ийсаға берилген гүналарды кешириў бийлиги — бул Оның тек жалғыз Қудайға тән болған сыпаттың шығыўының анық мысалы.

Марк жазған Хош Хабарда Ийсаның хүким етилюйи сүүретленеди (14:60–64). Сол жерде Ийсаның Өзиниң Қудайлық болмысы туўралы айтқаны анық жазылған.

«Сонда бас руўханий ортаға шығып, Ийсадан:
— Олар Саған қарсы гуўалық берип атыр-ғо. Сен неге ҳеш жуўап бермейсең? — деп сорады.

Бирақ Ийса үндемеді хәм ҳеш жуўап қайтармады. Бас руўханий Оннан және:

— Алғыслының Улы — Масих Сенбисең? — деп сорады.

Ийса:

— Аўа, Мен. Сизлер Адам Улының Құдиретли Қудайдың оң жағында отырғанын хәм аспандағы бултларда киятырғанын көресизлер, — деди.

Сонда бас руўханий өз кийимлерин жыртып:

— Енди бизлерге гуўалардың неге кереги бар? Қудайға тил тийгизгенин еситтиңдер-ю. Сизлердиң қарарыңыз қандай? — деди.

Олардың хәммеси Ийсаны өлим жазасына хүким етиўге қарар етти».

Ийса алдын жуўап бериўди қәлемеди хәм бас руўханий Оны ант бериўге алып келди. Ант бериў астында Ийса жуўап бериўге мәжбүр еди (хәм мен, ақыр-ақыбет Оның жуўап бергенине жүдә қуўанышлыман). «Алғыслының Улы — Масих Сенбисең?» — деген сораўға Ол «аўа», — деп жуўап берди.

Демек, Масих судта қандай көрсетпе берди? Бириншиден, Ол Өзин Алғыслының Улы, яғный Қудайдың Улы; екиншиден, Құдиретли Қудайдың оң жағында отырған хәм үшіншиден аспандағы бултларда киятырған Адам Улы деп атады. Бул сөзлер Оны Мессия сыпатында бирдей сүүретлейди. Оларды жыйнағында көрип шығыў жүдә әхмийетли.

Синедрион (яхудийлердиң жоқарғы кеңеси) Ийсаның сөзлерин жақсы түсинди. Дәл соның ушын бас руўханийлер өзлериниң кийимлерин

жыртты хәм: «Енди бизлерге гууалардың неге кереги бар?» — деп айтты. Ийсаны Өзи айтқан сөзлери ушын хуким етти.

Роберт Андерсон: «Ең исенимли дәлиллер — бул ашыуланған гууалардың көрсетпеси. Ийсаның душпанларының хәрекеті Ийсаның Өзин Қудай деп атағанын сөзсиз тастыйықлайды. Гәп болып атырған дәуірде руханийлер әйемги адамлар да ақылсыз болмағанын умытпау керек: бул жоқары мәдениетқа ийе болған терең диншил халық еди. Өйткени дәл усы сөзлер ушын Синедрион, соның менен бир қатарда Гамалиил хәм оның тарслы уллы шәкирти Саул да — оны «бир сөз бенен өлим жазасына хуким қылды».

Ийсаның бул көрсетпелерди Өз ерки бойынша бергенине гүман жоқ. Ийсаның бул сөзлерин яхудийлердің Оның Қудай екениниң тастыйықлауы сыпатында түсингени түсиникли. Олардың алдында таңлау бар еди: Оның сөзлерин я Қудайға тил тийгизиу деп қабыллау я Оның — Қудай екенине исениу. Жоқарғы кеңес адамлары буны жақсы түсинди — сонлықтан олар оны атанақ ағашқа шегеледи, ал кейин: «Ол Қудайға арқа сүйеп тур. Егер Қудай қәлесе, хәзир Оны қутқарсын. Себеби Ол: «Мен Қудайдың Улыман» (Матта 27:43), — деп айтқаны ушын Оның үстинен күлди.

Ески Келисимниң атақлы қәнийгеси Г. Б. Суит бас руханийлердің өзлериниң кийимлерин не ушын жыртқанын түсиндиреди:

«Нызам тартыстың майда бөлеклерінде бас руұханийлерге өзлеринің кийимлерин жыртыўды қадаған ететуғын еди (Левит 10:6, 21:10), бирақ өз ўазыйпасын орынлап атырып, бас руұханийлер дәстүр бойынша өзи гуўа болған қәлеген Қудайға тил тийгизиў себеби бойынша ғәзебин усылай көрсетиўи керек еди. Усындай шешиўши ўақытта ашыўланған бас руұханийдин терең жеңиллениў сезгенин айтып өтпеўге болмайды. Ол енди исенимли гуўалардың табылыў ямаса табылмаўына тәшиўишленбейди: олардың зәрүрлиги жоқ болды, өйткени тутқын өз айыбын өзи мойынлады».

Бизлер буның әпиўайы суд болмағанын әлле қашан түсиндик.

Юрист Эрвин Линтон былай деп жазды: «Бул жүдә айрықша жағдай, себеби судта айыпланыўшының қылмысы емес, ал оның жеккелиги көрип шығылды. Масихқа қарсы қойылған айыплаў — бул Оның судтың алдындағы тән алыўы, (ямаса, анығырағы, көрсетпеси, ямаса, және де анығырақ — *ислеген иси*), усының тийкарында Ол айыплы деп тән алынды, Пилаттың алдында сораўға тутылды, атанақ ағашының үстине жазылды хәм атанақ ағашқа шегелеў ўақында қасынан өткенлер қаралады — буның хәммеси тек бир сораўға келип тақалады: Ол Ким өзи? «Сизлер Масих ҳаққында не ойлайсызлар? Ол Кимниң Улы?»

Нью-Йорк қаласынан атақлы юрист, судья Гейнор Синедрион Ийсаны тек Қудайға тил тийгизгенінде айыплады деп айтады. Ол:

«Төрт Хош Хабардан қалегенимизди оқығанымызда Ийсаны хуқим еткен айыплаудың Қудайға тил тийгизиуден ибарат екени түсиникли болады: «...Ол тәбияттан тыс бийликке ийемен дегендей нәрсени айтты, ал адамның аузынан бундай сөздің шығыуы Қудайға тил тийгизиу еди» (Юхан 10:33-қа қараң), — деп жазады. Гейнор «Өзин адам бола тура, Өзинди Қудай деп атайсаң», — деген сөзлерди нәзерде тутарды.

Әдетте адамды қылмысы ушын хуқим етеди. Ийса менен болған жағдай басқаша болды: Оны жеккелиги ушын хуқим етти.

Ийсаның өзиниң қудайлық болмысын Өзи мойынлағанын тән алыу ушын судтағы бир көринис те жетерли. Оны хуқим етиушилер Оның усы мойынлауының гууасы болды. Буннан тысқары, Оны атанақ ағашқа шегелеген күни Ийсаның душпанлары Оның Өзин адам пишининдеги Қудайман деп айтқанын есине түсирди.

«Бас рууханийлер, диний муғаллимлер хәм ақсақаллар да Оның үстинен күлип былай деди:

— Бул басқаларды қутқарып, Өзин Өзи қутқара алмайды. Егер Ол Израилдың Патшасы болса, хәзир атанақ ағаштан түссин. Сонда бизлер Оған исенермиз. Ол Қудайға арқа сүйеп тур. Егер Қудай қалесе, хәзир Оны қутқарсын. Себеби Ол: «Мен Қудайдың Улыман», — деген еди-ғо» (Матта 27:41–43).

ҚУДАЙ ӨТИРИКШИ МЕ ЯМАСА ДЕЛБЕ МЕ?

Демек, Ийса Құдайман деп айтты. Оның сөзлери — Ийса күшли минезли адам ямаса, айтайық, көплеген терең пикирлерди айтқан пайғамбар болды деп айтатуғын, хеш нәрсеге исенбейтуғынлардың тастыйықлауларын жақсы жоққа шығарады. Айырым уақытлары бул пикир илимий көзқарасқа туура келетуғын жалғыз шешим болып ямаса Хош Хабарды ақыл менен изертлеудің анық нәтижеси болып көринеди. Ашынарлысы бул пикирге көпшиликтің келисетуғынында хәм оның тәрелдерларының себеплериниң қаншелли қәте екенин көрмейтуғынында болып табылады.

Ийсаның Өзи ушын Оны адамлар Ким деп санайтуғыны жүдә әхмийетли еди. Ийсаның не жәриялағанын хәм Өзи тууралы не айтқанын есиңизге түсириң! Оның сөзлеринен, Ол бары-жоғы тек үрип-әдетли адам ямаса пайғамбар болған деген жуумақ ислеуге бола ма? Яқ, және бир мәрте яқ.

Ийса адамлардың Өзи тууралы усындай ойлауын қәлемеди.

Алдын агностик болған Кембридж университетинің профессоры К. С. Льюис бул мәселени жақсы билетуғын еди. Мине оның сөзлери:

Мен Ийса туўралы: «Мен Ийсаны өмирдің уллы устазы сыпатында қабыл етиўте таярман, бирақ Оның Қудай болғанына исенбеймен», — деп айтқанын еситиўиме жийи туўра келетуғын болмаған сөзлер менен шығып сөйлейтуғын хәр бир адамның жолын кесиўди қәлеймен. Дәл усы сөзлерди айтыўдың кереги жоқ. Өйткени этиўайы адам бола тура Ийсаның айтқан сөзлериниң хәммесин айтатуғын қәлеген адамды өмирдің уллы устазы деп улыўма атаўға болмайды. Ол я ақылдан адасқан, я дозақтың хақыйқый перзенти болған болар еди. Таңлаўдан хеш қаяққа қутыла алмайсаң: ямаса бул адам Қудайдың Улының өзи ямаса Ол ақылдан азған адам».

Соңынан ол: «Оның орны жиллихана болған Делбе деп есаплаўға, оны шайтан сыпатында орынсыз қорлаўға, Оның аяқларына жығылыўға хәм Оны Қудай Ийем деп хұрмет етиўте болады. Ең баслысы, Ол өмирдің уллы устазы болғаны сыяқлы менменли сөзлер менен шықпайды. Ол бизлерге бул таңлаўды қалдырмады. Бул Оның нийетине кирмеген де еди», — деп айтты.

Жигирма сегиз жылды Жаңа Келисим текстин критикалы үйрениўте бағышлаған Ф. Дж. А. Хорт былай деп жазады: «Оның сөзи Оның Өз бөлеги дәрежесинде болғанлықтан, егер оларды пайғамбар айтқан улыўмалық хақыйқат сыпатында көрип

шықсақ, онда олар пүткіл мәнистен айырылған. Ийсаның сөзинен Оның Өзин алып таслауға хәрекет етип көрин: өйткени Ол бәрха биринши дәрежели, олар күлге айналады».

Мине атақлы Йельский университетинде маси-хыйлық тарийхының устазы Кеннет Скотт Латурет-таның сөзлери: «Ийса тек ғана Өзиниң тәлими ме-нен уллы емес, бирақ Оған тарийхтан орын бериўте усының өзи де жетерли болар еди. Ең баслысы — бул Оның тәлийматы хәм жеккелигиниң бирлиги. Бул тәлиймат хәм устаздың ажыралмайтуғын жағдайы».

Хәм соңында: «Хош Хабарды ойланатуғын қәле-ген оқырманға Ийса сөзлерим Өзимнен айырылмай-ды деп есаплағаны түсиникли болыўы керек. Ол уллы устаз еди, бирақ ол тек ғана уллы устаз болып қалған жоқ. Оның қудай Патшалығы хәққында, адамның ис-хәрекети хәққында хәм Қудай хәққындағы тәлий-маты жүдә әхмийетли еди, бирақ оларды Қудайдан ажыратып алыўға болмайды: ол бундай ажыратыў барлық мәнистен айырады деп есаплайтуғын еди».

Ийса Өзин Қудай деп айтты. Ол бизлерге басқа хәш қандай вариант қалдырмады. Оның сөзлери я хәқыйқат, я өтирик еди: солай екен, бизлер бул ди-лемманы шешиўте хәрекет етиўимиз керек. Ийса-ның шәкиртлерине берген сораўына («Ал сизлер Мени ким деп санайсызлар?») Матта 16:15) түрлише жуўап бериўте болады.

Алдын Оның (Мен — Қудайман деп айтқаны) тастыйықлауы өтирик деп айтайық. Егер ол өтирик

болса, онда еки вариант бар. Я Ол оның өтирик екенін билди, я билмеди.

Бизлер усы еки вариантты көрип шығамыз, усының менен барлық тийкарларды салыстырамыз.

Биринши версия: өтирикши

Егер Ийса Өзи тастыйықлаған бир ұақытта Өзиниң Қудай емеслигин билгенинде, онда Ол өтирик сөйлеген хәм билип турып Өзиниң шәкиртлерин алжасыўға алып барған болады. Бирақ, егер Ол өтирикши болса, онда Ол буған қосымша еки жүзли: өйткени Ол барлық адамларға қандай жағдай болса да бәрха ҳақыйқатшыл болыўды буйырды. Онда Оның пүткил тәлийматы, Оның пүткил өмири өтирик болып шығады.

Буннан да басқа: сол ұақытта Ол шайтан еди, өйткени адамларға жанларын Өзине исениўин буйырды. Егер ҳақыйқатында Ол бул исенимди ақлай алмайтуғын хәм буны билмейтуғын болса, онда Ол жаўызлықтың ҳақыйқый перзенти болған.

Хәм, ақыр-ақыбет, Ол соның менен бирге ақмақ еди: өйткени Оны дәл қудайлық болмысқа қарсылығы ушын атанақ ағашқа шегеледи.

Көбинесе Ийсаны — өмирдиң уллы ұстасы деп айтады. Келиң дурыс ойланып пикирлейик. Өзиниң тәлийматының баслы жағдайының биреўинде, яғный Өзиниң қудайлық болмысы туўралы шәкиртлерин билип турып алдаған адамды қалай уллы ұстаз деп атаўға болады?

Жалғыз туўры ойланылған жуўмақ келип шығады: Ол өтирик сөйледі хәм билип турып өтирик сөйледі. Бирақ Ийсаға деген бундай көзқарас бизлердиң Ол туўралы көзқарасымызға ҳеш туўры келмейди: Ол Оның өмири хәм Оның тәлийматының адамзатқа тәсири ҳаққында билгенимиз бенен туўры келмейди. Өйткени Ийсаның сөзи жәрияланған барлық жерде адамлар хәм пүткил халықлар жақсы тәрәпке өзгерген еди, урылар ҳақ болатуғын, мәскүнемлер ишиўди таслайтуғын, ғәзепке толған адамлар мийримли болатуғын, әдилсизлер әдил болатуғын еди.

Өзиниң шөлкемлескен масихыйлықты қабыл етпеўи менен белгили болған англичан тарийхшысы Уильям Лекки былай деп жазады:

«Масихыйлықта он сегиз жыл даўамында дүньяны руўхый сүйиспеншиликке толтырып адамлардың жүреклерин нурландырған, өзінде адамгершиликтиң үлкен үлгисин көрсеткен пүткил дәўир, халықлар, жеделликке хәм жағдайларға тәсирин тийгизе алған, бирақ изине ериўте күшли үлги болған айрықша қахарманды көрсетиў керек. Оның белсенди өмириниң қысқа үш жылының әпиўайы сүүретлениўи философлардың табымалары хәм үгит-нәсият бериўшилердиң ғарғысларына қарағанда адамзаттың ояныўы хәм жүреклериниң жибиўи ушын көбирек нәрсе иследи».

Тарийхшы Филипп Шафф былай деп айтады: «Егер Ийсаның судтағы жуўаплары ҳақыйқат емес

болса, онда олар тек Құдайға тил тийгизиў ямаса ақмақлық бола алады. Бирақ биринши шама-лаў бирден түседі — Ийсаның қәлеген сөзинде, қәлеген хәрекетинде көринген хәм пүткил адамзат тән алған мораллық тазалығы хәм адамгершилиги хаққында еске алыў жетерли. Ақылдың түсиникли хәм күшли барлық қатнастарында усындай әхмийетли сораўда өзін-өзи алдаў да шығарып тасланады.

Эпиўайы фанатик ямаса Делбе қалай бәрха анық пикирди сақлап, буллардың үстинен куяш сыяқлы тербелмей барлық аўырманлық хәм куўдалаўлардан өтеди, хәр сапары хийлели сораўларға ең дана жуўапларды берип, Өзиниң атанақ ағаштағы өлимин, Мухаддес Руўхтың түсиўин, Жәмәттиң дүзилиўин, Ерусалимниң кулаўын саналы болжайды — өйткени усы барлық пайғамбаршылықлар анық орынланды-ғо! Сондай айрықша, сондай мақсетли, таза избе-изликли, сондай минсиз, адамгершиликли, хәм соның менен бир ўақытта қәлеген инсаныйлық уллылықтың үстинде өзгермей тура-туғын адам я жалатай, я адамның ойлап тапқанының жемиси болыў мүмкин емес. Көп жыл алдын биреў тәрәпинен айтылған нәрсе әжайып болған болар еди, бундай жағдайда шайыр өз қахарманына қарағанда уллырақ болар еди. Басқа сөз бенен айтқанда, Ийсаны ойлап табыў ушын Ийсаға қарағанда уллырақ адам болыў керек».

Соңынан Шафф Масихты өтирикши деп есап-лаўға қарсы исенимли дәлилди келтиреді: «Егер

туұры, саналы мәнис хәм жеке тәжирийбени жәрдемге шақырып, ойлап көрсек: өзине ат қойған, яғный, адамгершиликсиз өтирикши хәм өзін ойлайтуғын адам өзін бастан аяғына шекем ең таза хәм адамгершиликли тарийхта белгили, ең хақыйқый түрдеги адам сыпатында қалай көрсетеди? Жоқары адамгершиликли уллылықта белгиленген және нийетлер менен көтерилген хәм ол ушын өз халқы хәм өз дәуириниң жаұыз ески үрип-әдетине қарамастан, жеке өмирин құрбан ететуғындай өзиниң ийгиликли жобасын қалай ойланып хәм орындай алды?»

Егер Ийса адамлар изине ериуін хәм Оның Қудай екенине исениуін қалегенинде, не ушын Ол дәл Израилды таңлады?

Не ушын Назаретли уста көринисинде Ол тұрғынлары жалғыз хәм бөлинбейтуғын Қудайға исениминде беккем болған кишкене елдеги адамларға барды? Не ушын Ол адамлары көп қудайларға исенетуғын хәм олардың хәр түрли сәулелениуіне жол берген Мысыр ямаса Грецияға бармады?

Ийсаның өмири менен жасаған, Оның сөзлерин сөйлеген хәм Оның өлими менен қайтыс болған адам өтирикши бола алмайды.

Бизлерде және қандай вариантлар қалады?

Екинши версия: делбе

Демек, Ийсаның өтирикши болғанын көз алдымызға келтириуі мүмкин емес. Егер ол Өзиниң

Қудай екеніне хақыйқаттан исенген, бірақ қәтелескен болса ше? Өйткени ең хақ нийетли адамлар да қәтелеседи!

Жалғыз бир Қудайға қатаң исениўде қурылған мәденияттың ишинде жасайтуғын адам күтилменде дөгеректеги барлық адамларға Өзиниң Қудай екенін, олардың мәңгиликтеги өмири Оған Қудай сыпатында исениў, исенбеўине байланыслы екенін айтқанын көз алдыңызға келтириң. Бул әпиұайы елес емес, ал гәптиң толық мәнисинде ақылдан адасқан адамның сандырақлаўы. Ийса Масих усындай делбеге уқсай ма?

Әййемде өзін Қудай деп жәриялаған адамды хәзирги ўақытта өзін Наполеон деп ойлайтуғын ақылдан адасқан адам менен салыстырыўға болады. Ол, әлбетте, алжасты, бірақ соның менен бирге өзиниң алжасыўына исенеди. Ол өзине ямаса басқа биреўге зыян келтирмеўи ушын оны жиллиханаға жибереди.

Бирақ ақылдан адасыўшылық пенен бәрха бирге жүретуғын хеш қандай еси аўыў хәм тынышсызлық Ийсада жоқ. Егер Ол делбе болған деп шамаласақ, онда бәрха тыныш хәм адамгершиликке толы болған жүрис-турусын қалай түсиндириўге болады?

Нойз хәм Колб өзлериниң медициналық темадағы мақаласында аўыр психикалық кеселди хақыйқатқа жүз бурғанға қарағанда, аутикалық адам сыпатында сүүретлейди. Аўыр психикалық кесел

хақыйқый дүньядан *кетийди* қәлейди. Онда өзін Қудай деп есаплау — бул, сөзсиз, хақыйқаттан қашуу.

Бирақ, егер бизлердің Ийса тууралы билетуғынларымыздың хәммесин есимизге түсирсек, онда Ол психикалық ауырыу адам болды дегенге исениу қыйын.

Адамзатқа белгили болған көплеген терең пикирлерди дәл Ол айтты. Оның тәлийматы адамларға рууый бағыныудан еркинлик алып келди. Кларк Х. Пиннок мынадай сорауды береди:

«Бәлким, ол өзиниң уллылығында адасқан шығар, бәлким, ол параноик, ауыр психикалық кесел болып, билмей турып адамларды алдаған шығар? Яқ! Оның тәлийматының тереңлиги хәм әхмийетлиги тек если ақыл хаққында айтады. Бизлердің хәммемизде Онда бар болған усындай ақыл болғанда еди!»

Бир таныс студент маған бир күни Колифорния университетинде профессор — психиатр лекцияда: «Көплеген ауырыулар менен мен қолыма Мухаддес Китапты алып, оларға Масихтың сөзлерин оқып бермен — бул жақсы терапия», — деп айтқанын айтып берди.

Психиатр Дж. Т. Фишер былай деп белгилейди: «Егер ең атақлы психолог хәм психиатрлардың психикалық тазалық сорауы бойынша барлық абыройлы мақалаларын қосып, оларды жақсылап қысқартып хәм сөзлик қабықтан тазаласақ, яғный, егер тек ғана ең негизин алсақ хәм егер дүньядағы

ең талантлы шайыр илимий билиминиң ең таза туқымын қысқа етип жеткерип бере алса, онда нәтийжеде оның менен хеш қандай салыстырыуға тең бола алмайтуғын Таўдағы ўаздың тек қарапайым хәм толық емес қысқа баянлаўы ғана пайда болады. Еки мың жылдан берли масихый дүнья адамзаттың тынышсыз хәм жемиссиз сораўларына жуўап бар болған текстти қолында услап киятыр. Бул... — оптимизм, психикалық саламатлық хәм қанаатланыўшылыққа толы, адамның жемисли өмириниң жобасы».

К. С. Льюис былай деп жазады: «Тарийх ушын масихыйлықтың өзи беретуғын Масихтың өмири, тәлийматы хәм тәсириниң жақсырақ түсинигин табыў қатты қыйын. Хеш ким терең хәм саналы мәнистиң арасындағы қарама-қарсылыққа қанаатландырыўшы түсиник бере алмады... Оның адамгершиликли тәлими хәм теологиялық тәлими келтирип шығарған сүүретлеп болмайтуғын уллылығы — егер тек Ол хақыйқаттан Қудай болмаған болса».

Үшинши версия: Қудай

Жеке мен Ийсаның өтирикши ямаса делбе болғанына исене алмайман. Онда тек бир вариант қалады: Ол Өзи айтқанындай Масих, Қудайдың Улы болды.

Мен бул темада көбинесе яхудий исениминдеги адамлар менен сөйлесемен. Олардың тәсирин

гүзетиў бәрха жүдә қызық. Әдетте олар Ийса әдеп-икрамлы, әдил адам, диний ойшыл ямаса пайғамбар деп айтады. Сол ўақытта мен Ийсаның Өзи туўралы не айтқанын айтып беремен хәм олардың алдына бизлер усы бапта айтып өткен (өтирикши, Делбе ямаса Қудай?) таңлаўды қояман.

Олардан Ийсаны өтирикши деп есаплайтуғын ямаса есапламайтуғынын сорайман. Жуўабында бирден «Яқ!» деген сөз айтылады.

Мен келеси сораўды беремен:

— Бәлким, Ол делбе болған шығар?

Жуўабы әдетте мынадай болады:

— Әлбетте яқ!

— Сиз Оның Қудай болғанына исенесиз бе? — бирақ мен бул гәпти айтып болыўға үлгермесимнен, мынаны еситемен:

— Яқ!

Бирақ басқа таңлаў жоқ!..

Машқаланың негизи усы вариантлардың қайсысы бизлерге мүмкіндей көринетуғынында: олардың қәлегени мүмкин екени түсиникли. Сораў қайсы вариант *туўры* келетуғынында? Сизлердиң Ийса Масих Ким болды деген сораўға жуўабыңыз сиз ушын ақыл шынығыўы бола алмайды. Оны уллы ойшыл хәм өмирдиң устазы деп атаўға болмайды. Бул вариант туўры келмейди.

Үшеўинен биреўи: өтирикши, Делбе ямаса Қудай. Сизлер таңлаў ислеўиңиз керек. «Бирақ булар сизлердиң Ийсаның Масих, Қудайдың Улы екенине исе-

ниўиңиз ушын ҳәм исенип, Оның аты менен өмирге ийе болыўыңыз ушын жазылды» (Юхан 20:31).

Бизлерде болған барлық дәлиллер Ийса — бул Ийемиз Қудай екени туўралы айтады.

Көпшилик адамлар бул дәлиллерден бас тартады, өйткени руўхый ақыбетлерди қабыл етиўди қәлемейди: олар егер Оны Қудай деп тән алса, ийине түсетуғын жуўапкершиликтен қорқады.

АЛ ИЛИМ ҲАҚҚЫНДА НЕ?

Өзиниң Масихқа исенбеуин көплеген адамлар мынадай тастыйықлау менен ақлауға хәрекет етеди: «Илимий түрде дәлиллеуҗе болмайтуғын хәмме нәрсе — я натууры, я итибарға ылайықлы емес». Егер Масихтың қудайлық болмысын хәм Оның қайта тирилиуин илимий тастыйықлауға болмайтуғын болса, онда жигирмаланшы әсирдиң адамлары Масихты Қутқарыушы сыпатында қабыл етиуге ямаса Оның қайта тирилгенине исениу ушын хәдден тыс билимли болғаны.

Философия хәм тарийх сабақларында маған көбинесе шақырық болып еситилетуғын сорауды жийи береди:

— Ал сиз буны илимий дәлиллей аласыз ба?

Әдетте мен былай деп жууап бермен:

— Тәбийғый илимниң усыллары менен бе? Яқ. Мен физик я химикпен бе?

Сол уақытта класста күлкилер ямаса мына сөзлер еситиледи:

— Енди бул тууралы айтатуғын не бар?

— Сизлер нени қәлейсиз? Бизлер хәммесин исеним деп қабыл етемиз бе?..

(Әлбетте, соқыр исеним нәзерде тутылады).

Жақында самолетте, Бостон жолында бизлер қасымда отырған адам менен сөйлесип қалдық. Мен оған, не ушын Масих Өзин Ким деп көрсеткен болса, соған исенетуғынымды түсіндирдим. Бул ўақытта салонға пилот шықты. Ол бизлердің сәўбетимизди еситкен көринеди.

— Мен сизиң орныңызда болыўды қәлемеген болар едим! — деди ол маған.

— Неге? — деп мен қызықтым.

— Сиз буны илимде дәлиллей алмайсыз-ғо!..

Мен заманагөй адамның пикирлеўиниң қаншелли пәс түскенине таң қаламан! Жигирмаланшы әсирдің адамлары илимде дәлиллеўге болмайтуғын хәмме нәрсе — натуўры деп ойлайды. Бирақ дәл усының өзи натуўры-ғо! Хәм улыўма: гәп тарийхий жеккелик ямаса ўақыя туўралы болып атырғанда не болса да дәлиллеў аңсат емес.

Ең алды менен *тәбийғый-илимий* дәлил хәм бизлер тарийхий-юридикалық деп атайтуғын дәлилдің арасындағы айырмашылықты анықлаўымыз керек. Бул айырмашылықты түсіндириўге хәрекет етемен.

Қандай да хәқыйқатты илимде дәлиллеў дегенимиз не? Бул ушын усы хәқыйқатты гүман астына қойып атырған адамның қатнасында керек болған ўақыяны көз алдына келтириўимиз керек. Бул көз алдына келтириў бәрха гүзетиўде болатуғын, бақлап, мағлыўматларды алыў хәм болжаўды тексериў

мүмкиншилигин беретұғын белгили шараятта жүзеге асады.

«Дәлилдің илимий усыллары, олардың анықтамасының барлық түрлерінде, көринис хәм қойылған тәжирийбеге ямаса қайта гүзетиўге алып келеди» («Британик» энциклопедиясы).

Илимий доктор, атақлы Гарвард университетиниң ректоры Джеймс Конант былай деп жазды:

«Илим изертлеў хәм бақлаўлардың нәтийжеси сыпатында пайда болған хәм келеси тәжирийбе хәм бақлаўға сүйениўге болатұғын көзқарас хәм ақылға салынған қурылмалардың өз-ара байланысқан шынжыры».

Илимпазлар ана я мына тастыйықлаўлардың хақыйқый екенин қалай тексереди? Буның ушын басқарыўға болатұғын тәжирийбелер қойылады. Бунда заманагөй тәбийғый-илимий усыл тийкарланған.

Мысалы ушын, кимдур: «„Айвори“ маркадағы сабын суўда шөгеди», — деп тастыйықлайды. Мен бул адамды асханаға алып барып, ләгенге жыллы суў толтырып хәм сабынның бөлегин суўға таслайман. Буль-буль! Гүзетилди, мағлыўматлар алынды хәм болжаў тексерилди: бундай шараятта бул сабын суўда шөкпейди.

Бирақ мине қызығы неде. Егер тәбийғый-илимий усыл дәлилдің жалғыз усылы болса, онда бүгин биринши сабақта болғаныңызды қалай дәлиллей алатұғын едиңиз? Ямаса, бүгин сиз нени

жегениңизди? Себеби бұл ұақыяларды бақлау шараятында қайталауға болмайды! Қалай ислеу керек?

Мине бұл жерде бизлер *тарийхый-юридикалық* усылды пайдаланыуға толық хуқыққа ийемиз.

Бизлердің жағдайымызда белгили факттиң барлығына *гүманның тийкарсыз* екенин көрсетиу жетерли. Басқа сөз бенен айтқанда, «хүким» салмақлы «дәлиллер» тийкарында шығарылады. Бұл қабыл етилген шешим тийкарлы гүманды келтирмейтуғынын аңлатады. Ол *гууалық көрсетпелерден* гәрезли.

Үш түрли көрсетпе ажыралады: ауызеки гууалық, жазба гууалық, затлық дәлил (мысалы ушын, пистолет, оқ ямаса дәптер). Өтмиште жүз берген ұақыяны изертлеуде юридикалық усылды қолланып, сиз бүгин азаңда сабақта болғаныңызды исенимли дәлиллей аласыз: сизди досларыңыз көрди, дәптериңизде жазыулар бар, устазларыңыз сизди еслейди.

Тәбийғый-илимий усылды тек *қайталанатуғын* көринислердің дәлийли ушын қолланыуға болады.

Бирақ *тарийхый* жеккелик ямаса ұақыяға қатнасылы бир нәрсени дәлиллей (ямаса жоққа шығарыу) керек болғанда тәбийғый-илимнің бұл жерде қатнасылы болмайды. Хәм төмендеги сорауларға жууапты излейтуғын илимлердің усылы туура келмейди:

«Вильям Шекспир бар болған ба?»

«Мартин Лютер Кинг пухаралық хуқық ушын гүрести ме?»

«Назаретли Ийса Ким еди?»

«Иван Грозный өзинің улын өлтирди ме?»

«Ийса Масих өлимнен қайта тирилли ме?»

Усы барлық сораулар тәбийғый-илимий дәлилдер тарауынан *тысқарыда*. Оларды юридикалық дәлилдер тарауына киргизиўге туўра келеди.

Басқа сөз бенен айтқанда бақлаў мағлыўматлардың жазбасы, болжаўды шығарыў тийкарында илимий усыл тәжирийбели тексерийде: «Сиз өлимнен қайта тирилиўди дәлиллей аласыз ба?» ямаса «Ийсаның — Қудайдың Улы екенін қалай дәлиллейге болады?» — деген сорауға жуўмақлаушы жуўапты *бере алмайды*.

Адамлар *тарийхый-юридикалық* усылды қолланғанында, оларға *гуўалықлардың* исенимлилигин тексерийине туўра келеди.

Мени масихыйлықта не нәрсе айрықша өзине тартатуғынын билесиз бе? Бул қандай да соқыр хәм ақмақлық исеним емес, ал *саналы* исеним болғаны ушын. Хәр сапары Мухаддес Китапта кимдур өзинің исенимин көрсетиўи керек болғанда гәп саналы исеним туўралы болады. Ийса (Юхан 8:32): «Сизлер хақыйқатты билип аласызлар», — деп айтты. Ол: «Түсинбеўшиликте қаласыз», — деп айтпады.

Бир күни Масихтан: «Нызамда ең уллы ўәсият қандай?» — деп сорады. Оның не деп жуўап бергені есиңизде ме? «Ийең болған Қудайыңды пүткил жүрегиң, пүткил жаның, пүткил күшиң хәм пүткил ақыл-ойың менен сүй». Көпшилик исениўшилерде машқала олардың исеними тек жүректе

жасайтуғынында, ал Масих ҳаққында *хақыйқатлар* болса ҳәзирге шекем санамызға жетпейтуғынынан ибарат сыяқлы түйиледи.

Бизлерге Ийемизди көриў ушын Мухаддес Ру-ўхта жаңаланған ақыл; Оны сүйиў ушын — жүрек хәм Оны таңлаў ушын — ерк берилген. Қудайды алғыслаў ушын, Оны мүмкин болғанынша терең билиў ушын бизлер бир ўақыттың өзінде үш өлшемниң хәммесинде жасаўымыз керек. Сизлерде қандай екенин билмеймен, бирақ мениң жүрегим санам бас тартқан нәрсеге қуўана алмайды. Жүрегим хәм санам бир-бири менен бирлесип жасаў ушын жаратылған. Масихқа Қутқарыўшым хәм Ийем деп исениў ушын еле ҳеш кимнен өзин ақылый өлтириў талап етилмеген.

Келеси бапларда бизлер Ийса туўралы жазба хәм аўызеки гуўалықлардың қаншелли хәқыйқат екенин көрип шығамыз.

МУХАДДЕС КИТАП: ОҒАН СҮЙЕНИҮГЕ БОЛА МА?

Жаңа Келисим — бул Ийса хақында тарийхий мағлыұматтың тийкарғы булағы. Соның ушын XIX хәм XX әсирлерде мухаддес китаплық хұжетлердің исенимлигин гүман астына қойыўға көплеген хәрекетлер исленди. Бул ағыс хәзирге шекем таўсылмайды, бирақ исенимли емес деген айыплаў хеш қандай тарийхий тийкарға ийе емес, ал олардың көпшилиги қазылма бақлаўлар хәм ашылыслардан әлле қашан бас тартқан.

Бир күни мен Аризона университетинде лекция оқыдым. Лекция-тартыстан кейин далада қасыма әдебият пәни муғаллими келди, бул тартысқа ол барлық студунтлерин алып келди. Ол маған мыналарды айтты:

— Хұрметли профессор Мак-Дауэлл сизиң Масих туўралы барлық тастыйықлаўларыңыз екінши әсирдің жалғыз бир хұжетине тийкарланған. Бул тарийхий емес. Бүгин мен студунтлерге Жаңа Келисим Масихтың өмириниң анық сүүретлемесин бере алмайды, өйткени ол кейинирек жазылған деп түсиндирген едим.

Ал мен оған былай деп жуўап бердим:

— Хўрметли кәсиплесим, сизиң Жаңа Келисим хаққындағы көзқарасыңыз 25 жылға гөнерген.

Профессордың Масих хаққында мухаддес китаплық жазбаларға көзқарасы Мухаддес Китапты критикалаўшы немец Ф. Баурдан алынған. Баур Жаңа Келисимниң көпшилик бөлеги бизиң эрамыздың екинши әсиринен алдын жазылмаған деп есаплайтуғын еди. Ол Жаңа Келисимде ең алды менен Ийсаның өмирин қағаздағы жазыўлардан узақластыратуғын, узақ ўақытқа киргизилген қыял хәм әсананың жыйнағы сыяқлы көрип шықты.

Бирақ ХХ әсирдиң басында археологлардың табылмалары Жаңа Келисимниң қол жазбаларының анық экенин тастыйықлады.

Ески папирусларды жаңадан ашыў (Джон Риландтың қол жазбалары, бизиң эрамыздың 130-жылы, Честер Виттидиң папирусы, бизиң эрамыздың 155-жылы хәм Бодмер папирусы II, бизиң эрамыздың 200-жылы) Масихтың өмириниң дәўирин хәм әлле қашан белгили болған кеш дәўирдеги қол жазбаларды байланыстырыўшы белги болды.

Миллар Барроуз (Йельский университети) былай деп жазды:

«Жаңа Келисимниң грек тилинде жазылғанын папируслардың жаңа ашылған тили менен салыстырыў Жаңа Келисимниң бизлерге шекем бурманбай жетип келгенине исенимди беккемеди.

Бундай түрдегі ашылыстар илимпазлардың Мухаддес Китапқа яғный оның мағлыұматлар булағы екенине исенимин күшейтти.

Аты белгили уллы археолог Уильям Олбрайт былай деп жазады:

«Хәзирдің өзінде бизлер толық исеним менен төмендегилерди тастыйықлай аламыз: Жаңа Келисимнің қандай да китабы б. э. 80-жылларынан кейин жазылған деп есаплауға хеш қандай тийкарлар жоқ — яғный б. э. 130–150-жылларына сәнеленген толық еки әўладтан алдын, хәзирги күнде Мухаддес Китапты критикалаўшылар тәрeпинен қабыл етилиўи».

Ол және бир мәрте бул исенимди «Масихыйлық бүгинги күнде» атлы журналға берген интервьюинде айтты («Крисчианити Тудей»):

«Мен Жаңа Келисимнің барлық китаплары б. э. 1-әсириниң 40–80-жылларында шомылдырылған яхудийлер тәрeпинен жазылған деп ойлайман (50 хәм 77-жыллардың аралығында болыўы мүмкин)».

Қәлеген археологтан: «Қашанлардур жасағанлардан ким үлкен археолог болып есапланады?» — деп сорап көриң. Сизге Уильям Рамсидиң атын айтады. Ол Елшилердиң ислери китабындағы текстте айтылғанындай I әсирде емес, ал б.э. II әсирдиң ортасында жазылды деп есаплаған немец тарийхий мектебине тийисли еди. Критиклердиң Елшилердиң ислери китабы оқып шығыўы ондағы берилген дәўирдиң (б. э. 50-ж) хақыйқатын

сүүретлеў исенимге ылайықлы емеслигине, сонлықтан тарийхшының итибарына ылайықлы емеслигине оны исендирди. Соның ушын өзиниң Киши Азия тарийхы бойынша изертлеўлеринде ол Жаңа Келисимге ҳеш қандай итибар қаратпады.

Бирақ, ақыр-ақыбет, жумыс барысында оған Луканың жазбаларын көрип шығыўға туўра келеди. Ол тарийхый бөлеклердиң анық екенин белгиледи ҳәм оның Елшилердиң ислери китабына қатнасы әсте-ақырын өзгерди. Ол: «Лука — биринши дәрежели тарийхшы... Бул автор уллы тарийхшылар менен бир қатарда турыўы керек», — деп тән алыўға мәжбүр болды.

Майда-шүйде бөлеклердиң анықлығы Рамсиди Елшилердиң ислери китабының II әсирде жазылыўы мүмкин емеслигине, бул — I әсирдиң ортасындағы хужжет екенине исендирди.

Ҳәзирги ўақытта көплеген либерал изертлеўшилер Жаңа Келисимниң ертеде сәнелениўи менен келисиўге мәжбүр.

Доктор Джон Робинсон өзиниң «*Жаңа Келисимниң таза сәнеси*» атлы китабында жүдә күшли шешимлерге келди. Өзиниң изертлеўлери барысында ол пүткил Жаңа Келисим Ерусалим қуламастан алдын (б. э. 70-ж) жазылған деген жуўмаққа келди.

Ҳәзирги күнде «рәсмей критикашы» деп атала туғын адамлар Жаңа Келисимди қурайтуғын мағлыўматлар Хош Хабар түринде жазыламан дегенше аўызеки өткен деп тастыйықлайды. Бул критиклер

ұақыт үзилісі алдын есаплағанына қарағанда айтарлықтай аз болғанын мойынласа да, олар, ұақыяларды хош хабарлық сүүретлеу фольклорлық түр (аңызлар, ертеклер, қыяллар, нақыл-мақаллар) алғанына исенімлі.

Фольклорлық раўажланыў пикирине қарсы әҳмийетлі қурал мағлыўматты аўызеки өткеріу дәўири (критиклердің оны белгилегеніндей) критиклер айтып атырған мағлыўматтағы барлық сол өзгеріслердің пайда болыуы ушын жүдә қысқа болғанынан ибарат.

Жаңа Келисимди жазыўдан алдыңғы ұақыт аралығының қысқалығы ҳаққында Дорт колледжинде Мухаддес Китапты оқытатуғын Саймон Кистемейкер мыналарды айтады:

«Әйемги халықларда фольклорды жыйнаў — бул бәрха әсирлерге созылатуғын барыс. Ол көплеген әўладлардың қатнасыўын талап етеди. Егер «рәсмий критиклерди» тыңласақ, онда хош хабарлық ұақыялар бар болған, жаратылған ҳәм бир әўладтың өмирінде жыйналған болып шығады! Хош Хабардың бөлек тийкарларын жаратыу оларда ұақытта қысылған қандай да тез барысқа айналады».

Алдын Дублин университетінде дин тәлийматының Патшалық профессоры болған А. Х. МакНил рәсмий критиклер шығарған аўызеки раўажланыў болжаўынан бас тартады. Ол Ийсаның сөзлерин сақлау дәстүрине олардың итибар қаратыуы

кереклигин көрсетеди. Егер Коринфлилерге жазылған 1-хаттың 7:10, 12, 25-аятларын дыққат пенен оқысақ, онда Ийсаның сөзлеринің қатты еслеп қалынатуғыны, Оның сөзлерін жазыу дәстүри бар болғаны анық көринеді.

Яхудий динінде шәкирт руұханийдің сөзлерін ядлап қалыуы керек еді. Жақсы шәкирт «бир тамшы төгилмейтуғын ыдысқа» уқсайды. (*Мишна*, Абот, II, 8). К.Ф. Бернның теориясы бойынша («Ийемиздің поэзиясы», 1925) Масихтың сөзлери арамей тилиндеги қосық қатарлары түрінде берилген — оларды ядлау ұсылай аңсат болған еді.

Батыс Мичиган Университетінде әййемги тарийх пәни бойынша профессор Пол Майер былай деп жазады:

«Масихыйлық қутқарылыу қыялын әсирлер дауамында «услап турған» ямаса мағлыұматлар уақыядан көп кейин жазылып, хақыйқатқа туұры келмейтуғындай етип исендириу».

Рәсмий критиканы анализлеп, У. Олбрайт былай деп жазады:

«Я тарийхый усыллар, тарийхый артықмашлықларға ийе болмаған тек заманагөй гуманитариялар рәсмий критиклердің Хош Хабар қоршағанындай пикирлеудің торын тоқыйды».

Олбрайттың пикири бойынша, «жигирма ямаса елиу жыл — Ийсаның айтқан сөзлеринің негизи хәм анық сөзлери қандай да үлкен бурмалаушылыққа дуушар бола алыуы ушын жүдә қысқа мүддет».

Көбинесе, биреу менен Мухаддес Китап хаққында сөйлесип, мен мынадай ескертиуді есайтемен:

Мухаддес Китапқа исениуге бола ма? Өйткени ол 2000 жыл алдын жазылған-ғо. Онда қәте хәм қарама-қарсылықлар толы.

Мен бундай сәўбетшите жуўабына бәрха мыналарды айтаман:

— Мен Мухаддес Китапқа сүйене аламан деп ойлайман.

Ал кейин тарийхшы студентлерге лекция оқығанымда мениң менен болған ўақыяны баянлап беремен. Бул лекцияда Жаңа Келисимниң хақый-қатлығы пайдасына басқа қәлеген он әдебият шығармасына қарағанда көбирек дәлиллерди келтириуге болатуғынын айттым.

Олардың профессоры мүйеште отырған еди хәм:

— Қойсаңызшы! — деп айтқандай күлимсиреди.

Сол ўақытта мен оннан:

— Неге сиз күлимсиреп атырсыз? — деп сорадым.

Ал ол маған:

— Билесиз бе, тарийхшыларға Жаңа Келисимниң исенимли екенин айтыў — бул сур бетлик! — деп айтты.

Мен биреу маған усундай деп айтқанын жақсы көремен: бул жерде бәрха бир сораўды беремен (хәзирге шекем салмақлы жуўапты еситпедим). Мен оннан былай деп сорадым:

— Илтимас, айтыңшы, мине сиз — тарийхшысыз; хәм қаншелли анық және хақыйқый екенин

анықлау үшін сиз әдебий ямаса тарийхый шығармаларға қандай белгилерди қолланасыз?

Ең хайран қаларлысы, онда хеш қандай белгилер табылмады. Ал олар менде бар еди, мен оған сол уақыттың өзінде олар тууралы айттым.

Мухаддес Жазыудың тарийхый хақыйқатлығы хәм исенимлиги қәлеген басқа тарийхый хужжетлерди тексеріуде пайдаланатуғын белгилер тексерилиуи керек деп ойлайман. Әскерий тарийхшы К. Сандерс тарийхтың үш тийкарын салыушы қағыйдасын сүүретледі хәм түсіндірді. Бул — *библиографиялық тексеріу, ишки көрсетпелерди тексеріу хәм сыртқы көрсетпелерди тексеріу*.

Библиографиялық тексеріу

Библиографиялық тексеріу бизлерге шекем жетип келген хужжетлердеги текстлердің избеизлигин көрип шығыудан ибарат. Басқа сөз бенен айтқанда (бизлер түп нусқасына ийе емеспиз), бизлерде бар болған *нусқаның қаншелли анық екени*: неше қол жазбалар бар хәм уақыттың қайсы дәуири түп нусқалы хужжетти бизлерге белгили нусқадан қашықластырады.

Жаңа Келисимниң қол жазбаларына бизлердің бай екенимизди бахалау аңсат: оны басқа қәлеген ески текстлер менен салыстыруу жетерли.

Фукидиди «Тарийхы» (б.э.ш. 460-400): бизлерде шама менен б.э. 900-жылға — яғный Оның өлими-

нен 1300 жылдан кейінге сәнеленген бары-жоғы сегіз қол жазба бар.

Геродот «Тарихының» қол жазбалары да сондай аз. Олар да кеш дәуірде сәнеленген хәм солай болса да Ф. Ф. Брюс айтқанындай, «хеш бир филолог-классик Геродот ямаса Фукидиданы тек бизлерге белгили шығармаларының қол жазбаларының түп нұсқадан 1300-жылға қашықласқанының себебинен хәқыйқатлығын гүман астына қоймайды».

Аристотель өзиниң «Поэтика»сын шама менен б.э.ш. 343-жылы жазды, ал бизлерге белгили, б.э. 1100-жылға сәнеленген ертедеги дизими: қашықлығы дерлик 1400 жыл хәм бары-жоғы бес қол жазба бар.

Цезарь «Галь әскерлериниң тарихын» б.э.ш. 58 хәм 50-жылларының арасында жазды хәм оның хәқыйқатлығы 1000 жылдан кейин исленген тоғыз ямаса он дизимниң тийкарында анықланады.

Керисинше, Жаңа Келисимниң қол жазбаларының моллығы, усы жумыслар менен салыстырғанда, таң қаларлы болып көринеди. Масихтың дәуири хәм б.э.ш. екінши әсирдиң ортасындағы бос жерди толтырған ертедеги папируслар табылғанынан кейин басқа көплеген қол жазбалар табылды. Бүгинги күнде бизлерге Жаңа Келисимниң 20000 нан аслам қол жазбасы белгили. Салыстырыў ушын: атақлы «Илиада»ның 643 дизими белгили; қол жазбаларының көплиги бойынша ол Жаңа Келисимнен кейин екінши орынды ийелейди.

Қол жазба хаққындағы илимде бурын Британия Музейиниң ректоры хәм библиографы болған мырза Фредерик Кенионға тең келетуғын адам жоқ. Оған төмендеги сөзлер тийисли:

«Бул жағдайда түп нұсқаны бизлерге белгили дизимлердиң ең ертедегисинен қашықластыратуғын бос уақыт соншелли үлкен болғанлықтан, оларды көзге илмеўте болады. Мухаддес Жазыўдың бизлерге шекем барлық бөлимлеринде жазылған түринде жеткенине гүманланыўға басқа тийкар жоқ. Жаңа Келисим китабының хақыйқый хәм жалғыз екенлиги орнатылды деп тастыйықлаўға болады».

Жаңа келисимлик грек тили бойынша қәнийге Дж. Гарольд Гринли былай деп қосады:

«Илимпазлар исенимли түп нұсқадағы шығармаларды әййемги классика сыяқлы қабыл етеди екен (бизлерге шекем ертеде жеткен усы шығармалардың дизимлери түп нұсқадан көплеген әсирлерден кейин исленгенине хәм усындай дизимлердиң саны айтарлықтай үлкен емеслигине қарамастан), онда Жаңа Келисим орнатылды хәм хақыйқый деп есаплаўға болады».

Жаңа Келисимге деген библиографиялық белгилерди қолланыў бизлерди исенимли шешимлерге алып келеди: қол жазбалық дизимниң саны бойынша ол әййемги әдебий шығармалардың қәлегенинен айтарлықтай асады. Егер буған 100 жыллық изертлеўди қоссақ, онда бизлерде хақыйқый Жаңа Келисим тексти бар екенин айтыўға болады.

Ишки көрсетпелерди тексеріу

Библиографиялық тексеріу ҳазирше тек бир нәрсени көрсетти: қолымызда бар болған текст түп нұсқасынан парқ қылмайды. Бирақ бизлерди еле жазып алынған хұжетлерге қаншелли *исениу*ге болатуғынын тексеріу күтип турыпты. Бул *ишки* көрсетпелердин машқаласы, яғнай, К. Сандерстин усылы бойынша хұжеттин тарийхыйлығынын екінши белгиси, екінши тексерилиуи.

Бул басқышта әдебий критик Аристотельдин қарғайдасына ереди: «бар болған гүманды критиклердин пикириниң пайдасына емес, ал хұжеттин пайдасына шешиуимиз керек».

Басқа сөз бенен айтқанда, Джон У. Монтгомер бойынша:

«Изертленген хұжеттин тастыйықлауларына кулақ салыу керек; егер автор тек өзін қарама-қарсылықлар ямаса орнатылған қәтелер менен бийабырой етпесе ғана, қәтелик ямаса өтирик негизден шығыудың кереги жоқ».

Алдын Чикаго университетиниң тарийх пәни профессоры болған доктор Луи Готтшалк өзиниң усылын тарийхый изертлеуде кең қолланылатуғын сабақлығында сүүретледи. Готтшалк автордың ямаса гууаның ҳақыйқатты «айтыу қәбилетинде» тоқтап өтеди.

Бул қәбилет тарийхшыға, «егер ол күшти пайдаланыудың нәтийжесинде алынған ямаса қандай да басқа қатнаста ҳәлсиз, яки еситиуден алынған

мағлыұматларға тийкарланған ямаса әдилсиз гу-
ўадан алынған хўжетте бар болса да», хабардың
исенимлигин орнатыўға жәрдем береди.

Бул «хақыйқатты қатты даўыс пенен айтыў қә-
билети» сўўретленген ўақыяға гуўаның география-
лық хәм ўақытша жақынлығы менен тығыз байла-
ныста болады. Жаңа Келисимдеги Ийсаның өмири
хәм тәлиминиң сўўретлемеси я олардың гуўасы
болған адамларды билгенлерден жазып алынған.

Лука (Лука 1:1–3): «Арамызда болып өткен бел-
гили ўақыяларды көплердиң әлле қашан баян
етпекши болғаны бизлерге мәлим. Олар бул ўа-
қыяларға бастан-ақ гуўа болғанлардың хәм Хош
Хабарды жәриялаўшылардың бизлерге жеткизген
нәрселерин жазған еди. Солай етип, хўрметли Те-
офил, өзиңизге үйретилген бул тәлийматтың ха-
қыйқый экенин сиз де билиўиңиз ушын, мен де ба-
стан-аяқ хәммесин муқыятлап үйренип шығып...».

Петр (Петрдиң 2-хаты 1:16): «Бизлер Ииемиз
Ийса Масихтың қўдиретин хәм қайта келиўин сиз-
лерге мәлим еткенимизде, ядтан ойлап табылған
аңызларға тийкарланбадық. Ол Оның уллылығын
өз көзлеримиз бенен көрген едик».

Юхан (Юханның 1-хаты 1:3): «Сизлер де биз-
лер менен қарым-қатнаста болыўыңыз ушын, көр-
генимизди хәм еситкенимизди сизлерге жәриялап
атырмыз. Бизлердиң қарым-қатнасымыз болса,
Әке хәм Оның Улы Ийса Масих пенен болады».
(Юхан 19:35): «Буны көрген адамның гуўалығы қа-

қыйқат. Ол өзінің хақыйқатлықты айтып атырғанын биледи. Сизлер де исениуіңиз ушын, ол гуўалық берди».

(Лука 3:1) — «Рим патшасы Тибериус салтанатының он бесинши жылында Яхудия үлкесинде Понтий Пилат ҳәкимлик қылды. Галиланы Ҳирод, Итурея хәм Трахонит үлкелерин оның иниси Филип, Абиленә үлкесин Лисанияс басқарды».

Сүүретленип атырған уақыяларға бундай жақынлық гуўалар ислеген тастыйықлаўды тексерий ушын әҳмийетли нәрсе.

Бирақ тарийхшыларға уақыядан туўры жақын болып хәм хақыйқатты жәрдемши айта алатуғын болса да, өтирик мағлыўматты билип турып ямаса билмей айтатуғын өз көзи менен көрген гуўалар менен қатнаста болыўына туўры келеди.

Жаңа Келисимде жазылған Масих хаққындағы гүрриңлер Оны тири ҳалында көрген адамлар жасаған уақыттан баслап қолма-қол жүриўди баслады. Бул адамлар, ҳеш гүмансыз, бул гүрриңлердиң анықлығын тастыйықлап ямаса бас тарта алатуғын еди. Хош Хабарды жәриялап, елшилер Ийса туўралы айтқан уақытларында хәммеге белгили нәрселерге сүйенетуғын еди.

Олар тек ғана: «Бизлер өзимиз көрдик-ғо» хәм «Бизлер өзимиз еситтик-қо», — деп айтып қоймастан, олар қарсыластың жүзине қарап: «Сизлер де буны билесизлер», «Буны өзиңиз де көрдиңиз, сизлер буны билесизлер», — деп айтып, өз усылын

өзгертетуғын еди. Адам өзинің қарсыласына: «Сизлер өзиңіз буны билесизлер», — деп, егер өзи исенимли болмаса айтпайды: ол әҳмийетсиз тек майда-шүйдеде қәтелесе, бул қәте оған қымбатқа түседи.

(Елшилер. 2:22) — «Израиллылар, мына сөзлерге қулақ салыңлар: хабарыңыз бар, Насыралы Ийса Құдайдың Ол арқалы араңызда ислеген кәраматлары, таң қаларлық ұақыялары хәм кәраматлы белгилери менен Құдай тәрепинен дәлилленген Адам еди».

(Елшилер. 26:24–28) — «Павел усы тәризде өзін ақлап турғанда, Фест бәлент дауыс пенен:

— Павел, сениң есиң дурыс емес! Көп оқығаның сени ақылыңнан аздырыпты! — деди.

Павел былай деди:

— Есим дурыс, хұрметли Фест! Мениң сөзлерим хақыйқатқа хәм ақылға сай. Патша бул нәрселер хаққында жақсы билгенликтен, мен оның менен еркин сөйлесип турман. Булардың хеш бириниң оның дыққатынан шетте қалмағанына исенемен. Өйткени бул бир шетте болған жоқ. Патша Агриппа! Сиз пайғамбарлардың сөзлерине исенесиз бе? Билемен, исенесиз.

Сонда Агриппа Павелге:

— Мени аз-маз ұақыттың ишинде көндирип, масихый қылмақшымысаң? — деди».

Жаңа Келисимниң баҳалығы хаққында тарийхый биринши мағлыұматшы, Манчестер универ-

ситетінде Мухаддес Китаптың критикасы хәм экзегетикасының профессоры Ф. Ф. Брюс мыналарды айтады:

«...биринши ұазшыларға тек мийирман өз көзи менен көрген адамлар менен ғана қатнаста болыуына тууры келмеген еди: басқалары да, улыўма ашық жүзли болмағанлар да болды хәм Ийсаның өмири хәм өлиминиң жағдайы оларға жақсы белгили еди. Шәкиртлер өзлерине анық емес болыуына жол қоя алмайтуғын еди (хақыйқатты билип турып бурмалау хәққында айтпағанда): олардан тап соны күтип турған адамлар оларды сол ұақыттақ әшкаралайтуғын еди. Керисинше, биринши ұазлардың күши елшилердің тыңлаушылардың хабардарлығына исенимли сүйенгенинен ибарат. Олар тек ғана: «бизлер гууалары болдық», — деп айтып қоймастан, ал «хабарыңыз бар» (Елшилер. 2:22), — деп айтатуғын еди. Өйткени, егер олар күтилмегенде қандай да мағлыұматларда хәқыйқаттан жүз бурғанында, онда қарсы болған гууалардың қасында болыу мүмкинлиги хәқыйқатты анықлауға бәрха хызмет ететуғын еди».

Лоренс Мак-Гинли (Сент Питер Колледж) қол жазбалы гууалықларды көрип шығыу ұақтындағы қарсы турған гууалардың роли хәққында мынадай деп айтады:

«Хәммесинен бұрын: дәстүрли баянлау толық ислеп шығарылған ұақытта усы ұақияларды өз көзи менен көргенлер еле тири еди. Усындай

гууалардың арасында усы жаңа диний қозғалыстың қарсыласлары да бар болды. Хәм солай болса да, дәстүр барлық белгили ислер ҳаққында гүрринлер хәм ашық айтылған тәлимлердің қәлеген жалған тастыйықлаўдан бас тартылған ўақтында жүз бергенин айтады».

Жаңа Келисимди изертлеўши Роберт Грант (Чикаго университети) төмендеги шешимге келеди:

«Синоптикалық Хош Хабар жазылған дәўирде (ямаса, олар сол ўақытта жазылған деп шамалаўға болады) өз көзи менен көрген адамлар еле тири еди хәм олардың гууалықларын есаптан толық алып таслаўға болмайтуғын еди... Бул Хош Хабарды Ийсаның өмири, өлими хәм қайта тирилиўи ҳаққындағы хұжжетлер сыпатында, өзиниң исенимге ылайықлы болыўының тийкарында көрип шығыў дегенди аңлатады».

Билими бойынша тарийхшы — изертлеўши болған Уилл Дюрант өмирин әййемги хұжжетлерди тексерийге бағышлады. Ол былай деп жазды:

«Хош Хабаршылардың бұрын келип шыққан хәм теологиялық теория пикирине қарамастан, «асырып көрсетиўшилер» үндемей қалатуғын ўақыяларды олар көп жазады: бул елшилердің Патшалықта жоқары орынды ийелеўге талпынысы; олардың Ийсаны тутқынға алғаннан кейинги қашып кетиўи; Петрдің таныўы; Ийсаның Галилада кәраматлар ислеўден бас тартыўы; тыңлаўшылардың Ол — делбе деген шамалаўы; оның — алдын —

хызметінде исенимсизлиги; келешекти билмейтуғынын тән алыу; ашшы өкинишлер уақты; Оның атанақ ағаштағы үмитсиз бақырысы. Усындай көринислердің сүүретлемесин оқып, олардың артында хақыйқый жеккелик турғанына ҳеш ким гүманланбайды. Егер бир неше әпиуайы адам жасап атырған бир әуладтың көзинше усундай жарқын хәм өзине тартатуғын адамды, усундай жоқары әдепикрамлы хәм усундай инсанийлық тууысқанлықты жигерлендиретуғын нәрсени ойлап таба алғанында, Хош Хабарда сүүретленген барлық кәраматлардан да әжайып кәрамат болар еди. «Жоқарыдан критикалау» деп аталған еки әсирден кейин бизлерде Батыс адамларының тарийхында өзине қатты тартатуғын бетин қурайтуғын Масихтың өмири, минези хәм тәлийматы хаққында жетерли анық көзқарас қылды».

Сыртқы көрсетпелерди тексеріу

Тарихыйлықтың үшінши белгиси — бул *сыртқы* көрсетпелерди тексеріу. Сорау мыналардан ибарат: изертленген хужжетлерде бар болған *басқа* қандай тарийхый мағлыұматлар тастыйықлайды ямаса бас тартады. Яғный, тексерилген хужжетлерден тысқары басқа қандай мағлыұматлар оның анықлығы, исенимлилиги хәм хақыйқатлығын тастыйықлайтуғын гууалықлардан ибарат?

Готтшальк: «басқа тарийхый я илимий фактлер менен туура келетуғыны хәм сәйкеслиги бир ямаса

бир неше гуўалардың көрсетпелерин тексергенде көбинесе шешиўши белги болып табылады», — деп айтады.

Елши Юханның еки достысы Юханның баянла-масында бар болған мағлыўматларды тастыйықлай-ды. Тарийхшы Евсевий Иерапольдиң епископы Па-пияның шығармаларын цитаталайды (б.э. 130-жыл):

Ақсақал да (елши Юхан) былай деп айтты: «Петр-диң дилмашы болған Марк ол (Петр) айтқан сөз-лердиң хәммесин: Масихтың сөзлерин, хәм исле-рин бир тәртипте емес ал анық жазып алатуғын еди. Себеби оның өзи Ийемиздиң я тыңлаўшысы, я жолдасы болған жоқ. Бирақ, әлле қашан айт-қанымдай, нәтийжеде ол Ийемиздиң сөзлериниң сүүретлемесин қурайтуғындай емес, ал Масихтың тәлимин зәрүрлик болғанда пайдаланған Петр ме-нен бирге жүрди. Хәм соның ушын Марк оның сөзлерин айтылыўы бойынша жазып алып қәте исле-меді — өйткени ол еситкенлеринен хеш нәр-сени дыққаттан қалдырмаў хәм бир қәте жибер-меўин гүзететуғын еди».

Лионский епископы Ириней (б.э. 180-жыл; Ири-ней жаслығында елши Юханның шәкирти болған, өмириниң сексен алты жылында масихый болған Смирнский епископы Поликарптың шәкирти бол-ды) былай деп жазды:

«Матта өзиниң Хош Хабарларын яхудийлер-диң арасында, олардың ана тилинде таратты; усы уақытлары Петр хәм Павел Хош Хабарды Римде жә-

риялады хәм сол жерде жәмәәт орнатты. Олар бизлерден кеткеннен кейин (яғный, олардың өлиминен кейин — 64-ж Неронның қуўдалауы ўақтында), Петрдиң шәкирти хәм дилмашы Марк өз қолы менен бизлерге жазба түрде Петрдиң тийкарғы ўазларын берди. Павелдиң жолдасы Лука Хош Хабар китабында устазы қалай жәриялаған болса, солай жазды. Ал кейин Ийемиздиң шәкирти, Ийсаның көкирегине қойып жатқан Юханның өзи (Юхан 13:25 хәм 21:20-ға қараң) Азиядағы Ефес қаласында жасаған ўақтында өзиниң Хош Хабарларын жазды».

Көбинесе жүдә салмақлы сыртқы көрсетпелерди бизлерге археология береди. Ол Мухаддес Китапты критикалық изертлеўге өзиниң үлесин қосады: әлбетте, руўханийлық ямаса аян тараўында емес, бирақ ана я мына *ўақыялардың* сүүретлемесиниң анықлығын тастыйықлап археолог Джозеф Фри былай деп жазды:

«Археология алдын критиклер тәрәпинен тарийхый ямаса белгили фактлерге қарама-қарсы сыяқлы бас тартқан көп санлы көринислерди тастыйықлады».

Бизлер археологияның мырза Уильям Рамсидиң Лука жазбаларының тарийхый баҳалығына болған өзиниң жаман қатнасын қалай өзгерткенин хәм бул оны Елшилердиң ислери китабы географияны, әйемги тарийхты хәм Киши Азиядағы хәммеге белгили ўақыяны анық сүүретлейди деген жуўмаққа алып келгенин әлле қашан көрдик.

Ф. Ф. Брюс былай деп айтады: «Бизлер археология Жаңа Келисимди тастыйықлады деп толық хуқық пенен айта аламыз. Алдын натуұры деп есапланған Лука жазған Хош Хабардың барлық сол орынлары енди сыртқы дәлиллер арқалы исеним-ли деп тән алынды».

Әйемги дәуирдин тарийхшысы А. Н. Шервин Уайт былай деп жазады:

«Елшилердин ислери китабының тарийхый анық экенинің дәлиллери бизлерде жетерлише бар».

Кейин ол былай деп қосады:

«Хәзирги ўақытта оның тарийхый исеним-ли екенине азғантай да болса тартысыўдың қәлеген хәрекеті — бул анық ақмақлық. Ески Рим менен шуғылланатуғын тарийхшылар әлле қашан оны гүман туўдырмайтуғын мағлыўмат деп қабыл етеди».

Мениң өзим Жаңа Келисимнің тарийхый емеслиги хәм гүманлы екенин дәлиллеў ушын көп ўақыт сарпладым хәм ақыр-ақыбет, ол тарийхый хұжжет сыпатында толық исенимге ылайықлы деген жуўмаққа келдим. Егер кимдур Мухаддес Китап — дәл усы мәнисте исеним-ли емес деп айтса, онда ол әйемги әдебияттың хәммесин бир ўақытта жоққа шығарыўы керек.

Көбинесе адамлар әпийуайы «дүньялық» әдебиятқа бирдей белгилерди, ал Мухаддес Китапқа улыўма басқаларын қолланады. Бундай етиўте болмайды. Дүньялық па ямаса диний ме қандай болыўына қарамастан, әдебиятты изертлегенде бақа-

лаўдың бирдей өлшемин пайдаланыў керек. Хәм сол ўақытта — исенемен — бизлер Мухаддес Китап — бул Ийса ҳаққында ылайықлы хәм исенимли тарийхий гуўалық деп айта аламыз.

Риджент-колледжинде систематикалық теология бойынша профессор доктор Кларк Х. Пинок былай деп айтты:

«Бизлерде сонша әжайып жазба хәм тарийхий гуўалықлар болатуғындай хәм ойланылған жуўмаққа келиўге жол беретугын тарийхий гуўалықлардың сонша әжайып көлемин беретугын әйемги дәўирдин бир де бир хұжжети жоқ. Усындай түрдеги мағлыўматты ҳеш бир әдил адам есаптан шығарып таслай алмайды. Масихыйлықтың тарийхий ҳақыйқатлығының мәнзили бойынша скептицизм ойсыз исенимге тийкарланады».

ӨТИРИК УШЫН КИМ ӨЛИМГЕ БАРАДЫ?

Көбинесе мүмкін болған масихый критикашылар Ийсаның елшилериниң өмиринде жүз берген өзгерислерди көрмейди. Бул өзгерислер — Масихтың сөзиниң әдиллигиниң тастыйықлайды. Масихый исеним тарийхый болып табылатуғыны себепли, оны үйрениүде бизлерге жазба гуўалық пенен бирге аўызеки гуўалықтан да пайдаланыуымызға туўра келеди.

«Тарийхтың» бир неше аңлатпалары бар. Мен олардың ең жақсысы — бул «гуўалықларға тийкарланған өтмишти билиў» деп есаплайман. Хәм егер маған кимдур қарсы болса, онда мен оған мынадай сораўды беремен:

— Сиз Наполеонның ҳақыйқаттан бар болғанына исенесиз бе?

Әдетте жуўап келисимли болады. Мен және былай деп сорайман:

— Ал сиз оны көрдиңиз бе?

Адам, әлбетте:

— Яқ, — деп жуўап бередиди.

— Онда сиз бул туўралы қаяқтан билесиз?..

Адамлар тек гуўалықларға сүйенеди.

Тарийхтың бул анықламасы әхмийетли машқаланы изине тартады: гуўалық исенимли болыўы керек. Болмаса тыңлаўшы натуўры мағлыўмат алады. Масихыйлық гуўалықларға тийкарланған өтмиш ҳаққында билимди талап етеди ҳәм бизлер мынадай сораўды бериўимиз керек: «Ийса туўралы аўызеки гуўалықларға исениўте бола ма? Ийсаның сөзлерин ҳәм ислерин олар туўры берди деп есеплай аламыз ба?»

Мен — аўа деп ойлайман.

Мен елшилердиң гуўалықларына исенемен, себеби сол он екисинен — он бири қыйналып қайтыс болды. Масихтың қайта тирилгени ҳәм Оның — Қудайдың Улы екенине исенгенлиги себепли набыт болды. Оларды қыйнады, қамшы менен урды ҳәм, ақыр-ақыбет сол ўақытлары белгили болған ең азаплаўшы ҳүкимлерге дус болды:

1. Петр — атанақ ағашқа шегеленди.
2. Андрей — атанақ ағашқа шегеленди.
3. Матта — қылыштың соққысынан қайтыс болды.
4. Юхан — өз өлими менен өлди.
5. Алпейдиң улы Яқып — атанақ ағашқа шегеленди.
6. Филипп — атанақ ағашқа шегеленди.
7. Симон — атанақ ағашқа шегеленди.
8. Гадей — оқлар менен өлтирилди.
9. Ийсаның иниси Яқып — тас боран қылынды.

10. Томас — қылыштан өледі.
11. Бартоломей — атанақ ағашқа шегеленді.
12. Зебедейдің ұлы Яқып — қылыштың соққысынан өлді.

Бұл жерде әдетте маған бірден қарсылық етеді:
— Көп адам өтирик ушын өлсе не болыпты, бұл хеш нәрсени дәлиллемейді:

Ауа, көп адам өтирик ушын өлді, бірақ олар бұл — хақыйқат деп есаплады! Егер хақыйқатында қайта тирилиў болмаған болса (яғный, егер бұл өтирик болса), онда шәкиртлер бұл туўралы билер еди. Мен олардың алданғанын көз алдыма келтире алмайман. Бұл он бир адам тек ғана өтирик ушын өлмеді, бірақ ең баслысы, олар өтирик ушын өлип атырғанын билетугын еди! Адамзат тарийхында өтирик ушын билип турып өлимге баратуғын он бир адамды табыў қыйын.

Елшилер ислеген нәрселердің хәммесин толық бахалаў ушын бир неше нәрсени итибарға алыўымыз керек. Бириншиден, олар жазғанда хәм сөйлегенинде өзлери айтып атырған нәрселерди өз көзи менен көриўшилер сыпатында шығып сөйледі.

Петр былай деп айтты:

«Бизлер Ийемиз Ийса Масихтың құдиретин хәм қайта келиўин сизлерге мәлим еткенимизде, ядтан ойлап табылған аңызларға тийкарланбадық. Ал Оның уллылығын өз көзлеримиз бенен көрген

едик» (Петрдың 2-хаты 1:16). Сөзсиз, елшилер ойлап табылған хәм аңыздан хақықатты ажырата алатуғын еди.

Юхан яхудийлер өз көзлери менен көргенликтен биледи деп айтады:

«Ең бастан бар болған өмир Сөзи хаққында: Оны еситкенимизди, өз көзлеримиз бенен көргенимизди хәм анықлап көрип, Оған қолларымызды тийгизгенимизди сизлерге жәриялап атырмыз. Өмир ашық көринди, бизлер Оны көрдик хәм Ол тууралы гууалық берип атырмыз. Әке менен бирге болып, бизлерге көринген мәңгилик Өмирди сизлерге жәриялап атырмыз. Сизлер де бизлер менен қарым-қатнаста болыуыңыз ушын, көргенимизди хәм еситкенимизди сизлерге жәриялап атырмыз. Бизлердің қарым-қатнасымыз болса, Әке хәм Оның Улы Ийса Масих пенен болады» (Юханның 1-хаты 1:1–4).

Әлле-қашан көргенимиздей, Лука былай деп жазды: Арамызда болып өткен белгили ўақыяларды көплердің әлле қашан баян етпекши болғаны бизлерге мәлим. Олар бул ўақыяларға бастан-ақ гууа болғанлардың хәм Хош Хабарды жәриялаушылардың бизлерге жеткизген нәрселерин жазған еди. Солай етип, хұрметли Теофил, өзиңизге үйретилген бул тәлийматтың хақықый екенин сиз де билиуиңиз ушын, мен де бастан-аяқ хәммесин муқыятлап үйренип шығып...» (Лука 1:1–4).

Кейін, Елшилердің ислери кітабында Лука Матих қайта тирилгеннен кейін, Оны шәкіртлери көрген сол қырық күнді сүўретлейди:

«...Мен биринши кітабымда, Ийсаның ислеўте хәм үйретиўте кирискенинен баслап, Өзи таңлаған елшилерине Мухаддес Руўх арқалы буйрықлар бергеннен соң, аспанға алынған күнине дейин болған ўақыялардың хәммесин жазған едим. Ол азап шегип өлгеннен кейін, көп исенимли дәлиллер менен елшилерге Өзиниң қайта тирилгенин көрсетти. Қырық күн даўамында оларға көринип, Қудайдың Патшалығына байланыслы нәрселер ҳаққында айтты» (Елшилер. 1:1–3).

Өзиниң Хош Хабарының соңғы бөлимин Юхан мынадай деп баслайды: «Ийса шәкіртлериниң алдында, бул кітапта жазылмаған басқа да көп кәраматлар иследи» (Юхан 20:30).

Өз көзи менен көргенлердің усы гуўалықларының баслы қурамы Ийсаның қайта тирилиўи ҳаққындағы ўақыя болып табылады. Елшилердің өзлери Оны өлимнен қайта тирилгеннен кейін көрди:

Лука 24:48

Юхан 15:27

Елшилер 1:8

Елшилер 2:24, 32

Елшилер 3:15

Елшилер. 4:33

Коринф. 1-хаты 15:4–9

Елшилер 13:31

Коринф. 1-хаты 15:15

Юханның 1-хаты 1:2

Елшилер 22:15

Елшилер 23:11

Елшилер. 5:32

Елшилер 26:16

Елшилер 10:39, 41

Екиншиден, елшилердің өзін Ийсаның хақый-қаттан да өлимнен қайта тирилгенине исендириу керек еди. Алдын олар исенбеди. Олар қашып кетти хәм жасырынды (Марк 14:50). Олар өзлериниң гүманларын ашық айтты. Хәм тек исенимли гууалықлардың пүткил қатарын алғанынан кейин ғана исенди.

Шегениң орнына бармаған тийгизбегенше, Масихтың қайта тирилгенине исенбейтуғынын айтқан Томасты есиңизге түсириң. Көп жыл өткеннен кейин, Томас Масих ушын азапланып өлди. Ол да алданды ма? Ол керисин дәлиллеу ушын өмирин берди.

Кейин Петр. Хүким уақтында ол Масихтан бир неше мәртебе таныды. Хәм ақыр-ақыбет, Иисадан бас тартты. Бирақ бул қорқақ пенен бир нәрсе жүз берди. Масихты атанақ ағашқа шегелеген хәм қәбирге қойғаннан бир неше күн өткеннен кейин, Петр Ерусалимге барды хәм өлтириу қәўпине қарамастан уазында Ийсаның Масих екенин хәм қайта тирилгенин қорқпастан айтты.

Ақыр-ақыбет Петр басы төменге қаратылып атанақ ағашқа шегеленди. Ол да алданды ма? Оның менен не жүз берди? Ийсаның иси ушын оны не нәрсе қорқпайтуғын гүресши қылды? Неге ол Ийса ушын өлиўте таяр болды? Мен қанаатландырарлы

деп тапқан жалғыз түсиник Коринфлилерге жазылған 1-хаттың 15:5 да бар — «Ол Кифаға келди» (яғный Петрға, Юхан 1:42-қа қараң).

Өз еркине қарсы исенген адамның үлгиси — бул Ийсаның иниси Яқып (Матта 13:55, Марк 6:3). Яқып биринши он еки шәкирттиң ишинде болмаған болса да (Матта 10:2–4), кейинирек ол Павел хәм Барнава сыяқлы (Елшилер. 14:14) елши деп тән алынды (Галат 1:19). Ийса тири ұақтыңда Яқып әжағасы Ийсаның — Қудайдың Улы екенине исенбейтуғын еди (Юхан 7:5). Ол инилери хәм қарындаслары менен бирге Ийсаның үстинен күлгени де итимал:

— Сен адамлардың Өзиңе исениўин қәлейсең бе? Сен Ерусалимге барып хәм ислериңди сол жерде ислегениң жақсы болар еди!

Бәлким, Яқып өзи ушын хәм шаңарағы ушын Ийсаның жергиликли жерде жүргенин хәм өзиниң шектен шығатуғын қарсылықлары менен хәммениң күлкисин келтиретуғынын кемситиў деп есаплаған шығар («Мен жол, хақыйқат хәм өмирмен. Мен арқалы болмаса, хеш ким Әкеге бара алмайды» — Юхан 14:6; «Мен — жүзим ағашыман, сизлер — шақаларысыз...» — Юхан 15:5; «Мен — жақсы шопанман... олар да Мени биледи» — Юхан 10:14). Егер инициз усындай сөзлерди айтыўды баслағанда сиз нени ойлаған болар едиңиз?

Бирақ Яқып пенен бир нәрсе жүз берди. Ийсаны атанақ ағашқа шегелеп, қәбирге қойғаннан кейин, Яқып Ерусалимде ұаз айтыўды баслады. Ол Ийса

адамлардың гүнасы үшін өлді, қайта тирилді хәм тири деп айтты. Нәтийжеде Яқып Ерусалим ибадатханасының басшыларының бири болды хәм «Яқыптың хатын» жазды. Ондағы биринши сөзлер — «Мең, Құдайдың хәм Ийемиз Ийса Масихтың қулы Яқыптан». Оның иниси.

Яқып азаплы өлім менен өлді: ол бас руұханий Ананияның буйрығы бойынша тас пенен урылды (Иосиф Флавия бойынша). Яқып та алданды ма? Яқ, жалғыз исенимли анықлама маған Коринфлилерге жазылған 1-хатта усынылады (15:7): «Буннан соң, Ол Яқыпқа, кейнинен барлық елшилерге көринди».

Егер қайта тирилиў болмаған болса, онда елшилер буның — өтирик екенин билген. Бәлким, олар қандай да қыялды устанған шығар? Бундай шамалаўды бизлердің адамгершилик сыпатына ийе бул адамлар ҳаққында билетуғын нәрселеримизге сәйкес келтириў қыйын. Олардың өзлери өтирикти хәким еткен хәм әдил болыўдың қандай әхмийетли екенин айтып өткен. Олар адамларға ҳақыйқатты ашыўға талпынған.

Тарийхшы Эдвард Гиббон өзиниң «Рим империясының қулаў хәм набыт болыў тарийхы» атлы белгили китабында, «биринши масихыйлардың таза, солай болса да қатаң үгит-нәсиятлары масихыйлықтың тез таралыўының бес себебиниң бири болды деп айтады.

Ноттингемдеги Мухаддес Юхан колледжиниң ректоры Майкл Грин былай деп айтады:

«Қайта тирилиўте болған исеним атанақ ағашқа шегеленген ўазшының азғырған шәкиртлерин ертедеги жәмәәттиң қорқпайтуғын гуўалары хәм азапланыўшыларына айналдырды. Дәл усы исеним Ийсаның шәкиртлерин басқа яхудийлерден айырып турды, ол оларды бир топарға айналдырды. Оларды қамақханаға таслаўға, азаплаўға болатуғын еди, бирақ оларды «Ийсаның үш күннен кейин қайта тирилгенине» исениминен бас тартыўға мәжбүр етиў мүмкин емес еди.

Үшиншиден, устазы қайта тирилиўден елшилердиң жүрис-турысында пайда болған батырлық, буның хәммеси қыял деген шамалаўды ислейди. Олар күтилмегенде — бир түнниң ишинде — батыр болды. Иисадан таныған Петр, күтилмегенде, өлим қәўпи менен, Ийсаның қайта тирилген хәм тири екенин айтып бар даўысы менен жәриялады. Басшылар Масихтың шәкиртлерин услап алды, оларды сабады, бирақ олар тез арада Ийса ҳаққында ашық айтып, Ерусалим көшелеринде және жүрди (Елшилер 5:40–42). Олардың дослары олардың өмирге уқыплы екенин, ал душпанлары — батырлығын көрди. Олар қандай да басқа ўәлаятта емес, ал Ерусалимниң өзинде ўаз айтты.

Ийсаның шәкиртлери, егер Ийсаның қайта тирилгенине исенбегенинде азап хәм өлимге бара алмайтуғын еди. Олардың исенимди бир аўыздан жәриялаўы, олардың батырлық хәрекеті — таң қаларлық еди. Қандай да адамлар топарын-

да бир аўыздан келисимге келиў улыўма қыйын, бирақ олардың *хәммеси* қайта тирилиўдиң ҳақыйқат екенин тастыйықлады. Егер олар өтирикши болған болса, онда олардың биреўи болса да азаплаў астында «сынбағанын» түсиндириў жүдә қыйын.

Француз илимпазы хәм философы Паскаль былай деп жазды:

«Елшилер жалатай болды деген болжаў ақмақлық. Бул айыплаўды логикалық жуўмаққа алып барыўға хәрекет етейик, бул он еки адам Ийса Мәсихтың өлиминен кейин ушырасып хәм Ол қайта тирилди деп айтыўға келискенин көз алдымызға келтирейик. Бул хәм дүньялық, хәм диний негиздиң үзилсин аңлатқан болар еди. Адамның жаны тұрақсызлық хәм өзгериўшеңликке таң қаларлы түрде дуўшар болады, оны ўәделер менен екилендириўге, материаллық затлар менен тартыўға болады. Егер ең болмағанда олардың биреўи усындай күшли азғырыўларға берилгенинде ямаса қамақхана хәм азаптың күшлирек белгилериниң алдында шыдап тура алмағанында, олардың хәммеси набыт болған балар еди».

«Олардың хәммеси бир күнде, Ийсаның сөзлерин хәм қайта тирилиўин жәриялаған пүткил үш жерде душпанларға, мысқылларға, шексиз сынақларға, қамақханаға хәм өлимге де қарсы шыққан жеңилмейтуғын белсенди топарға қалай айналды?» — деп Майкл Грин сорады.

Бир атақлы автор елшилердің өмирінде жүз берген өзгерислерди мынадай етип сүүретлейди:

«Ийса атанақ ағашқа шегеленетуғын күни олар қайғыға, хәптениң биринши күнинде қууанышқа толды. Ийса атанақ ағашқа шегеленетуғын күни олар үмитин жоғалтты, хәптениң биринши күни олардың жүреги исеним хәм үмитке толы болды. Олар қайта тирилиў хаққында биринши мәрте еситкениңде, исенимсизлик көрсетти, оларды исендириў қыйын еди, бирақ олардың өзлери өз көзи менен көргеннен кейин бир мәрте болса да гүманланбады. Усындай қысқа ўақытта бул адамларда болған өзгеришти не менен түсиндириўге болады? Өз-өзинен денениң қәбирде жоқ болыўы олардың минезин өзгертип хәм руўхын беккемлей алатуғын еди. Үш күн — оларға усандай түрде тәсир ететуғындай аңыздың пайда болыўы ушын жүдә қысқа мүддет. Аңызларды дүзиў ушын ўақыт керек. Бул психологиялық хақыйқат түсиндирмелерди талап етеди. Дүньяға ең жоқары әдеп-икрамлық тәлимди берген бул еркек хәм хаял гууалардың минези хаққында ойланып көриң. Олардың қарсылықларының гууалығы бойынша олар оны өмирінде қолланған. Мынаны көз алдыңызға келтириўге хәрекет етиң: қатты қорқақ адамлардың азғантай топары әжайып күнлердің биринде қандай да жерде жыйналады хәм бир неше күннен кейин хеш қандай қуудалаў менен үндемеўге мәжбүр етиў мүмкин болмаған бир топарға айналды; олар

дүньяға алып барыўға умтылған бул өзгеристи түсиндириўге хәрекет етиў — толық мәниссизлик».

Кеннет Скотт Латуретт былай деп жазады:

«Қайта тирилиўдин ақыбетлери хәм шәкиртлерге Мухаддес Руўхтың түсиўи... үлкен әхмийетке ийе. Ийсаға қандай үмит еткенин қапашылық пенен еслеген үмитсизленген хәм кеўли қалған адамлар руўхланған гуўаларға айналды».

Пол Литтл мынадай сораўды береді:

«Жәмийеттиң әдеп-икрамлық дүзилиси олар себебли өзгерген бул адамлар кимлер: аса кеткен өтирикшилер ме ямаса алжасқан делбелер ме? Усы вариантлардың қәлегенине қайта тирилиў фактине қарағанда исениў қыйын хәм соның менен бирге ана я мына варианттың пайдасына ең әхмийетсиз дәлилдин биреўи де жоқ».

Елшилердин тербелмейтуғынисеними — өлемен дегенше — жеңил түсиндирмелерге берилмейди. «Британик» энциклопедиясының мағлыўматы бойынша, Ориген Петр басы төменге қаратылып, ата-нақ ағашқа шегеленди деп хабарлайды. Петрдин өлимин Герберт Уоркман төмендегидей етип сүўретлейди:

«Ийемиз алдын ала айтқанындай, Петрды байлап хәм Авремия жолы бойынша, оның көплеген туўысқанларын жаўыз жазаға дуўшар еткен Ватикан төбесиндеги Неронның бағына жақын жерге өлімге алып барды. Оның өтиниши бойынша оны Ийесине уқсап азап шегіўге ылайықлы емес

болғанлықтан, басын төменге қаратып атанақ ағашқа шегеледи».

Гарольд Миттингли өзінің тарийхый шығармасында былай деп жазады: «Елшилер мухаддес Петр хәм мухаддес Павел өзлериниң гуўалықларын қан менен жазды».

Тертуллиан: «өзиниң ҳақлығына исенимсиз болған хеш ким өлиўди қәлемейди», — деп жазды.

Гуўалықлардан қалай көрсетпелер алыўды хәм көрсетпелердиң ҳақыйқый екенин қалай анықлаўды студентлерге көп жыл үйреткен Гарвардтың профессор-юристи Саймон Гринлиф төмендеги жуўмаққа келеди:

«Әскерий тарийхтың пүткил жыйнағында усындай пикирге, қахармалық садықлықты, сабырлық хәм тербелмейтуғын батырлықты таба алмайсаң. Оларда өзлериниң исениминиң хәм өзлери қорғаған уллы факт хәм ҳақыйқатлардың гуўалықларының тийкарын жақсылап қайта көрип шығыў ушын барлық ойланылған себеплер бар еди».

Елшилер өз өлими менен өз сөзлериниң ҳақыйқатлығын дәлиледи. Мен мынаған исенимлиммен: өзлери исенетуғын нәрсе ушын өлимге бармақ тўўе, көшени де кесип өтпейтуғын көплеген заманластарымның сөзлерине қарағанда, олардың сөзлерине мен көбирек исене аламан.

ӨЛИ МЕССИЯ КИМГЕ КЕРЕК?

Көпшилик адамлар хақ иси ушын набыт болды. Вьетнам урысына қарсылығының белгиси сыпатында өзін өртеп жиберген Сан-Диеголы студентти есиңизге түсириң. Алпысыншы жыллары көплеген буддистлер Түслик-Шығыс Азияға пүткил жәмийеттиң итибарын қаратыў ушын өзлерин өртеген еди.

Елшилер ушын машқаланың негизи олардың исиниң атанақ ағашта набыт болғанында. Олар Ийсаның — Мессия екенине исенетуғын еди. Олар Оның өлиўи мүмкинлигине исенбейтуғын еди. Олар Ол Қудайдың Патшалығын жаратып хәм Израил халқын басқарады деп исенетуғын еди.

Елшилердиң Масихқа деген қатнасын түсиниў ушын, олар деп атанақ ағашқа шегеленген Ийсаға қол жетпеслигин түсиниў ушын, Масихтың дәўириндеги Мессия хаққындағы көз-қарасты анықлаў керек.

Ийсаның өмири хәм тәлийматы масихыйлықтың барлық яхудий теориялары менен шешилмейтуғын қарама-қарсылықта еди. Балалықтан яхудийлерге Мессия келген ўақытта Ол сиясаттың патшалық, жеңимпаз басшысы болады деп үйретилген.

Ол яхудийлерди құллықтан азат етеди хәм Израилдың алдыңғы даңқын тиклейди. Азап шеккен Мессия «масихыйлықтың яхудийлик негизине улы-ўма жат еди».

И. Ф. Скотт Масихтың дәуирин былай сүүретлейди:

«...бул бурын болмаған толқынланыўлар дәуири болды. Диний басшылар халықтың көтерилисин зорға услап турды: хәммеси ўәде етилген қутқарыўшыны барлық жерден күтти. Бул күтиў сезими, сөзсиз, елдің жақында болған тарийхының ўақыялары менен беккемленген.

Әлле қашан яхудийлердің пүткил әўлады олардың азатлығын түрлише шеклеген рим басшылығының қол астында жасады; римлилердің жазалары ўатан сүйиўшилик сезимин оятты хәм беккемледі. Бул аўыр дәуирде Ол алып келетуғын кәраматлы қутқарылыў хәққында хәм патша-Мессия хәққында ески әрман жаңа мәниске ийе болды, бирақ негизинен онда жаңадан хеш нәрсе жоқ еди. Хош Хабарларда сүүретленген ақыллардың қозғалыўы күтиўдің узақ даўам ететуғын дәуиринен бурын болған.

Көпшилик турғынлар ушын Мессия көп жыл алдын Ийшая ушын хәм Даўыттың уллары болған оның заманласлары ушын яхудий халқына жеңис хәм гүллениў алып келетуғын ким болған болса сондай болды. Хош Хабар дүньясында халыққа тарқалған Мессия хәққындағы көз-қарастың биринши

гезекте миллетлик хәм сиясий сыпатты алып жүргенлиги улыўма түсиникли болады».

Яхудий илимпазы Джозеф Клауснер былай деп жазады:

«Мессия тек ғана уллы сиясат басшысы болып қоймастан, ал айрықша әдеп-икрамлық сыпатқа ийе адам болды».

Джейкоб Гартенхус Масихтың дәуириндеги көплеген яхудийлерге ортақ болған кейпиятты сүўретлейди:

«Яхудийлер өзлерин римниң азаплаўынан қутқаратуғын Мессияны күтти... Масихыйлық үмит, биринши гезекте, миллетлик азат етилиўде қурылды».

«Яхудийлик энциклопедия» яхудийлер оларды жат жерлилердиң зулымлығынан азат етип, римлилердиң әдилсиз бийлигине шек қойып, өзиниң тыныш хәм әдил патшалығын орнататуғын Даўыттың үйинен ўәде етилген қутқарыўшыны көриўди күтти».

Бул дәуирде яхудийлер ўәде етилген Мессия пикиринде үмит жыйнады. Елшилер Мессияға өзлерин қоршаған адамлар сыяқлы исенди. Миллар Бэрроуз жазғанындай, «Ийса яхудийлердиң өзлерине Даўыттың Улын сүўретлегенине соншелли уқсас емес болғанынан, Оның шәкиртлери де Мессия менен Ийса пикирин қатты қыйыншылық пенен байланыстырды».

Ийсаның Өзин күтип турған атанақ ағашқа шегелениўи хаққындағы қайғылы сөзлери шәкиртле-

ринде руўхланыўшылықты келтирмеди (Лука 9:22). А. Б. Брюс айтқанындай, «Ол ҳазирги жағдайына жүдә муңлы қараўынан, Оның қорқынышлары тийкарсыз болып шығыўына еле үмит бар сыяқлы еди... атанақ ағашқа шегеленген Масих — елшилер ушын шерменделикти аңлататуғын еди, бунда шешилмейтуғын қарама-қарсылық бар еди хәм көплеген яхудийлер Ийемиз аспанға көтерілгеннен кейин де усы исенимде қалды».

Бурын Оксфорд профессоры болған Альфред Эдерсхейм, «бизлердиң Масих ҳаққында билетуғынларымыздың ең таң қаларлысы — бул ол адамларға келген сол *ўақыт*», — деп айтып, ҳақ еди (8).

Жаңа Келисим бойынша елшилердиң Масихқа деген қатнасын бақлаўға болады: олар Жеңимпаз-Мессияны күтти. Ийса шәкиртлерине Өзиниң Ерусалимге барып, сол жерде азапты қабыл етиўи кереклигин айтқанынан соң, Яқып хәм Юхан Оның салтанатлы патшалығында биреўин оң жағына, екиншисин сол жағына отырғызыўына ўәде етиўин илтимас қылды (Марк 10:32–38). Сол ўақытта олар қандай Мессия ҳаққында ойлады? Азап шегийши, атанақ ағашқа шегеленетуғын Мессия ҳаққында ма? Яқ, сиясий басшы ҳаққында. Ийса оларға жуўабында Өзиниң сөзлерин түсинбегенин хәм не ҳаққында сорап атырғанын билмейтуғынын айтты.

Ийса Өзиниң азап шегийшин хәм атанақ ағашқа шегелениўин алдын ала айтқан ўақтында, он еки елши Оның нени нәзерде тутып атырғанын түсине

алмайтуғын еди (Лука 18:31–34). Олардың келип шығыуы хәм тәрбиясы өзлерин «жақсы өмир» күтип турғанын ойлауға мәжбүр етти. Ал кейин — Голгофа болды. Ийсаның Мессия болыуына деген барлық үмитлери сынды. Үмитсизленген елшилер үйлерине тарқасты. Усы жыллардың хәммеси босқа сарпланған.

Фуллер атындағы Теологиялық семинарияның Жаңа Келисим бойынша профессоры доктор Джордж Лэдд былай деп жазады:

«Сонлықтан, Оны тутқынға алғанында шәкиртлери Оны таслап кетти. Олар душпанларының хәммесин Өзине бағындыратуғын жеңімпаз Мессияға исенгени соншелли, олар қамшының соққыларынан хәлсизленген хәм қаны ағып турғанын, Пилаттың қол астында жазалауға алып баратырған хәлсиз тутқынды ең әпиуайы жынаятшы сыяқлы атанақ ағашқа шегелегенин хәм Оның өлейин деп атырғанын көрген уақытында — олардың Масихқа деген барлық масихыйлық үмитлери күлге айналды. Психологиядан бизлер тек күткен нәрсемизди еситетуғынымызды билемиз. Келешектеги азаплар хәм өлим хәкқында Ийсаның алдын ала айтыуы еситилмей қалды. Оның ескертиулерине қарамастан, шәкиртлери улыўма таяр емес болып шықты...».

Бирақ бир неше хәпте өткеннен соң, өзлериниң барлық гүманларына қарамастан, шәкиртлери Ерусалимге қайтты хәм яхудийлердиң Мессиясы сыяқлы Ийсаны Қутқарыушы хәм Қудай сыпатында

алғыслаўды баслады. Мен таба алатуғын жалғыз исенимли түсиндирме Коринфлилерге жазылған 1-хаттың 15:5-аятында берилген — «Ол Кифаға, кейин он еки шәкиртине көринди». Буннан тысқары, халыққа Хош Хабар айтқан, азапты қабыл еткен хәм атанақ ағашқа шегеленген Мессия ушын өлген шәкиртлер қапашылыққа түскенинде не нәрсе күшке енгизди. Көринип турғанындай, хақыйқаттан, «Ол азап шегип өлгеннен кейин, көп исенимли дәлиллер менен елшилерге Өзиниң қайта тирилгенин көрсетти. Қырық күн даўамында оларға көринип, Қудайдың Патшалығына байланысly нәрселер хаққында айтты» (Елшилер. 1:3).

Аўа, көплеген адамлар хақ ис ушын өлди, бирақ елшилердиң хақ иси атанақ ағашта набыт болды. Тек қайта тирилиў хәм Масих пенен кейинги ушырасыў Оның хақыйқаттан Мессия екенине шәкиртлерин исендирди. Хәм буның гуўалығы — тек ғана олардың сөзлери хәм өмири емес, ал олардың өлими де.

САУЛ МЕНЕН НЕ ЖҮЗ БЕРГЕНИ ТУҰРАЛЫ ЕСИТТИҢИЗ БЕ?

Достым Джек, мен сыяқлы университетлерде жийи шығып сөйлейди. Хәм мине оны бир күни күтилмеген саўға күтип тур еди. Студентлер оған «университеттиң Қудайға исенбейтуғын адамы»ның қатнасында ашық тартысты өткерийди шешти.

Оның «қарсыласы» жүдә сөзге шешен хәм масихыйлыққа қатнасы бойынша қарсы турған философия профессоры болды.

Джек биринши болып сөйледі. Ол Ийсаның қайта тирилиў пайдасына гуўалықлар ҳаққында, елши Павелдиң исеними ҳаққында анық айтып берди хәм соңында университетте оқып атырған ўақытларында өзиниң өмирин Масихтың қалай өзгерткени туўралы гуўалықлары менен бөлишти.

Бирақ ол жуўмақлап болғанындай минберге профессор шықты. Ол қатты албырады. Ол я қайта тирилиў пайдасына гуўалықты, я өз өмири туўралы Джектиң айтып бергенин жоққа шығара алмады. Сол ўақытта ол елши Павелдиң масихыйлыққа күтилмегенде жүз бурый тарийхына жабысып алды. Ол адамлардың гейде өзлери қарсы гүресетуғын

нәрселерине қатты қызығатуғыны тууралы көп сөйледі».

Бул жерде мениң достым күлимсиреди:

— Бундай жағдайда сиз қатты абайлы болуыңыз керек, болмаса сиз де масихый боласыз!..

Тарс қаласынанда жасаўшы Саул атлы жас яхудий масихыйлардың қатты душпаны еди. Оның елши Павелге айналғанының тарийхы — бул масихыйлықтың пайдасына қатты тәсир етиўши гуўалықлардың бири.

Саул диний искер, иудаизмге қатты берилген еди. Тарсдағы өмир оған адам илиминиң ең соңғы жетискенликлери менен танысыўға мүмкиншилик берди: бул өзиниң философлары хәм мәденияты менен белгили университет қаласы еди. Грек географы Страбон илим хәм философияға қызығыўшылығы ушын бул қаланы жоқары баҳалады.

Павел, әкеси сыяқлы, рим пухарасы еди — бул сийрек артықмашылық еди. Көринип турғанындай, ол эллинистикалық мәденият хәм ой менен жақсы таныс болған. Ол грек тилинде жақсы сөйледі хәм диалектиканы пайдаланып билетуғынын көрсетти. Ол онша атақлы болмаған шайыр хәм философлардан цитата келтиретуғын еди.

Елшилер 17:28 — «Себеби сизлердиң шайырларыңыздың гейбиреўлери: «Бизлер Оның урпағымыз», — деп айтқанындай (Арат, Клеанф), бизлер Ол арқалы жасаймыз, хәрекет етемиз хәм бармыз (Эпименид)»;

Коринфлилерге жазылган 1-хат 15:23 — «Бирақ, ҳәр бири өз гезеги бойынша тириледі: ең алды менен Масих, соңынан Масих қайтып келгенде Оған тийисли болғанлар тириледі (Менандр)»;

Титус 1:12 — «Хәтте, критлилердің өз шайыры: «Критлилер бәрқулла өтирикшилер, жаўыз хайўанлар хәм жалқаў ашкөзлер болған», — деген еди (Эпименид)».

Павел парисейлердің қатаң доктрина мәдени-ятында яхудийше илимди алды. Сол дәўирдің күшли руўханийи деп есапланған Гамалиилде оқыў ушын оны шама менен он төрт жасында жиберди (ол Галиллейдің ақлығы еди). Павелдің өзи өзиниң парисей хәм парисейдің улы екенин айтты (Елшилер 23:6). Ол өзиниң өтмиши менен мақтаныўға хуқықлы еди: «Яхудий дининде өз миллетимдеги көп қатар-қурбыларымнан озып, ата-бабаларымыздың үрип-әдетлерин орынлаўға жантәним менен ғайрат салатуғын едим» (Галат 1:14).

Павелдің исенимге келгенин түсиниў ушын оның масихыйлыққа қарсы болғанының себебин түсиниў керек. Буның себеби оның яхудий нызамына садықлығынан ибарат. Дәл усы садықлық оның Масих хәм ертедеги жәмәәттен бас тартыўының негизинде жатты.

Жак Дюпонның сөзи бойынша, «масихыйлықта Павелди Ийсаның масихыйлық арналыўының тастыйықлаўы емес, ал... Ийсаға қутқарыўшы роли жазылғаны масқара қылды — бул қутқарыў нызамның

ролин жоққа шығарды... Павел масихыйлық исенимге ең алды менен өзиниң қутқарылуыға жол — нызамда деген исениминиң себебинен усындай қарсы еди».

«Британик» энциклопедиясы, өзін масихыйлар деп атайтуғын жаңа яхудий диний топары Павелдиң яхудийлик тәрбиясы хәм руханийлик билиминиң негизине қатты тийип кетти. Оның баслы мақсети усы диний топарды жоқ қылуы болды (Галат 1:13). Ол олардың хәммесин жоқ қылуы ушын хәрекет этиўди баслады (Елшилер. 26:9–11). Ол «жәмәәтти дерлик босатты» (Елшилер. 8:3). Ал Саул Ииемиздиң шәкиртлерине еле өлим қәўпин туўдырып жүрди. Ол бас руханийге барды да, Дамасктағы мәжилисханаларға хатлар жазып бериўин сорады. Сол жерде Ийсаның жолы менен жүрген еркек болсын, хаял болсын, тапса оларды услап, Ерусалимге алып келиў нийетинде еди. Ол жол жүрип Дамасққа жақынлағанда, тосаттан аспаннан түскен бир нур оның этирапын жарқыратып жиберди. Саул жерге жығылып:

— Саул, Саул, сен неге Мени қуўдалап атырсаң? — деген даўысты еситти.

Саул:

— Сен кимсең, Иием? — деп сорады.

— Мен — сен қуўдалап атырған Иисаман. Ал енди орныңнан турып, қалаға бар. Нени ислеў тийис екенлигиң саған айтылады, — деген даўыс еситиди.

Саул менен киятырғанлардың тиллери тутылып, тоқтап қалды. Себеби олар дауысты еситсе де, хеш кимди көрмеген еди. Саул жерден турды. Бирақ көзлерин ашқанда, хеш нәрсе көре алмады. Сонлықтан олар оның қолынан услап, Дамаскқа жетеклеп апарды. Оның көзлери үш күн бойы көрмей қалып, хеш нәрсе ишип-жемеди.

Дамаскта Ханания атлы Ийсаның шәкирти бар еди. Ийемиз оған көринип:

— Ханания, — деди.

— Усы жердемен, Ийем, — деп жууап берди ол.

Ийемиз оған:

— Орныңнан тур да, «Туұры көше» деген көшеге барып, Яхуданың үйіндеги Саул атлы бар тарсуслы адамды сора. Ол хәзир дууа етип атыр. Ол өзіне көрсетилген аянда жанына Ханания атлы бир адамның келип, көзлериниң қайтадан көриуи ушын үстине қолларын қойып дууа еткенин көрген еди, — деди (Елшилер. 9:1–12).

Келеси сөзлерден масихыйлардың не ушын Павелден қорққаны түсиникли болады. «Ханания жууап берип:

— Ийем! Бул адамның Сениң Ерусалимдеги мухаддеслериңе қанша жаманлық ислегенин мен көп адамлардан еситкен едим. Бул жерге де ол Сениң атыңа сыйынатуғынлардың хәммесин тутқынға алыу ушын, бас рууханийлерден бийлик алып келген, — деди.

Ийемиз оған:

— Бар! Өйткени Мен бул адамды атымды басқа миллетлерге, патшаларға хәм Израил улларына жеткизиў ушын таңладым. Мениң атым ушын қаншама азап шегетуғынын Өзим оған көрсетемен, — деди.

Солай етип, Ханания барды да, сол үйге кирди хәм қолларын Саулдың үстине қойып:

Туўысқаным, Саул! Саған киятырған жолыңда көринген Ийемиз Ийса көзлериңниң ашылып, Мухаддес Руўхқа толыўың ушын мени жиберди, — деди.

Сол ўақытта-ақ көзлеринен перде түскендей болып, Саул және көре баслады. Ол орнынан турып, суўға шомылдырылды хәм аўқат жеп, күшке енди.

Саул бир неше күн Дамасктағы шәкиртлердиң жанында қалды» (Елшилер. 9:13–19).

Павел: «Мен Ийемиз Ийсаны көрмедим бе?» (Коринфлилерге жазылған 1-хат 9:1), — деп жазды. Ол Масихтың өзине келгенин — Масих қайта тирилиўден кейин дәрриў елшилерге көриниўин салыстырды: «Ал ең соңында, ...маған да көринди» (Коринфлилерге жазылған 1-хат 15:8).

Өйткени Павел Ийсаны әпиұайы көрмеді, ал бул көринис оның пүткіл өмирин өзгертти. Ол Хош Хабарды өзиниң таңлаўы бойынша емес, ал зәрүрликтен жәриялады: «Деген менен, Хош Хабарды жәриялап атырғаным себебли мақтаныўға ҳақым жоқ. Себеби бул — мениң миннетли ўазыйпам. Хош Хабарды жәрияламасам, мен ҳәсирет шегемен!» (Коринфлилерге жазылған 1-хат 9:16).

Павелдин Ийса менен ушырасыуы хэм кейинги исенимге келиуи ол ушын улыўма күтилмегенде жүз берди: «...тосаттан аспаннан түскен бир жарық нур этирапымды жарқыратып жиберди» (Елшилер. 22:6). Павел өзин аспаннан кимниң таң қаларлы дауысы шақырып атырғанын улыўма түсинбеген еди. Хэм дауыс өзиниң — Назаретли Ийса екенин айтқанында, ол усы бийликтен жеңилип, тыпыршылады.

Бизлер Дамаск жолында Павел менен жүз берген ўақыяның барлық майда-шүйдесин билмесек те, бул ўақыя оның пүткил өмирин өзгерткенин анық билемиз.

Ең алды менен, Павелдин минези толық өзгерди. «Британик» энциклопедиясы оны исенимге келместен алдын сабырсыз, ғәзепленген, туўрыланбайтуғын диний фанат, жаман минезли менмен етип сүүретлейди.

Исенимге келгеннен соң ол сабырлы, мийримли, қурбан етиўте таяр, нәписсиз болды.

Кеннет Скотт Латуретт былай деп айтады: «Көзқарасларды терең аўдарған диний кеширмелер Павелдин өмирине таза мәнис берди, ол онша итибарды тартпайтуғын адамды тәсир етиўши ўазшыға айналдырды».

Екиншиден, Саулдың Ийсаның шәкиртлерине деген қатнасы өзгерди. Ол бир неше күнди шәкиртлер менен Дамаск қаласында өткерди (Елшилер. 9:19). Хэм бизлер Павел шәкиртлерге барған ўақытында олар оған дослық қолын созғанын билемиз.

Үшіншиден, Павелдің көзқарасы өзгерді. Өзинің яхудий мийрасына деген сүйіспеншилигін жоғалтпастан, ол ғәзепленген душпаннан масихыйлық исенимнің батыр ұазшысына айналды. «Ол дәрхал Ийсаның Қудайдың Улы екенлигін мәжилисханаларда жәриялай баслады» (Елшилер 9:20).

Павелдің ақыллы исенимлери де өзгерді. Оның жеке тәжирийбеси, парисейлердің масихыйлық пикирге деген қатаң қарсылығына қарамастан, Ийсаның Мессия екенін мойынлауына оны мәжбүр қылды. Оның Масих қаққында жаңа көзқарасы оның дүнья қарасының толық өзгергенин аңлатады.

Жак Дюпон, Павел «атанақ ағашқа шегеленген адамның Мессия болыуы мүмкинлигине қатты қарсы болғаннан кейін, ол Ийсаның қақыйқаттан Мессия екенине исенди хәм усы жаңа исенимнің нәтийжесінде оның барлық масихыйлық пикири өзгерди».

Енди ол алдын өзине Қудайдың ғарғысы хәм адамның өмириниң аяуға ылайықлы жуўмағы болып көринген Масихтың атанақ ағаштағы өлиминиң қақыйқатында Қудайдың Масих арқалы дүнья менен жарасыу ұақыясы болғанын түсине алды. Павел, ақыр-ақыбет, Масихтың атанақ ағашта шегелениуі арқалы «бизлерди нәлеттен қутқарды» (Галат. 3:13) хәм «гүналарымыз Оған жүкленди» (Коринфлилерге жазылған 2-хат 5:21), деди.

Масихтың өлими утылыс емес, ал уллы жеңіс болды, өйткени ол қайта тирилю менен жеңип

шықты. Атанақ ағаш қудайдың масихыйлық гүнаһның кеширилиўиниң негизи болып, «тосқынлық тасы» болмай қойды.

Павелдиң елшилиқ ұазларын оның мына сөзлерине алып келиўге болады: «Масихтың азап шегип, өлимнен қайта тирилиўи тийис екенин түсиндирип, дәлиллер келтирди де: Мен сизлерге жәриялап атырған бул Ийса — Масих, — деди ол» (Елшилер 17:3).

Төртиншиден, оның хызметиниң мәниси өзгерди. Яхудий емеслерге толық ғәзеби бар адамнан ол елшиге айналды. Яхудий исениминиң тәрелдарынан ол Хош Хабаршыға айналды. Яхудий хәм парисей, Саул яхудий емеслерге, оларда таңланған халыққа салыстырғанда төмен расаны көрип, жоқарыдан қарайтуғын еди. Дамаск қаласындағы ұақыя оны өмирин яхудий емеслерге жәрдем бериў ушын арнаған, исенимли елшиге айналдырды. Өзине келген Масихта Павел пүткил халықтың Қутқарыўшысын көрди.

Ұазыйпасы қатаң иудаизмди сақлап қалыў болған диншил парисейден ол өзи алдын қатты ғәзепленип қарсы гүрескен, сол масихыйлар деп аталған жаңа диний топардың жәриялаўшысына айналды.

Ол соншелли қатты өзгергенликтен, «еситкенлердиң хәммеси таң қалысып: «Мынаў Ерусалимде усы Ийсаның атына сыйынатуғынларды қырған адам емес пе? Ол бул жерге де сондай адамларды тутқын етип, бас руўханийлерге апарыў ушын келген жоқ па еди?» — дести» (Елшилер 9:21).

Тарийхшы Филипп Шафф «Павелдің Қудайға жүз бурыуы — бул тек ғана оның өмиріндеги өзгерген орын болып қоймастан, ол пүткіл елшилик жәмәетиниң тарийхында хәм адамзат тарийхында әхмийетли дәўирди белгилейди. Бул ўақыя өзиниң ақыбетлери менен тек Елиўинши күн байрамындағы кәрамат пенен салыстырылыуы мүмкин. Ол масихыйлыққа дүнья жүзилик жеңисти тәмийинледи».

Бир күни Хьюстон университетинде түски аўқатты жеп атырып, мен қандай да студенттиң қасында отырдым. Бизлер масихыйлық ҳаққында сөйлесип қалдық хәм ол масихыйлық хәм Масихтың Өзине ҳеш қандай тарийхый тастыйықлаўдың жоқ екенин айтты. Қәнийгелиги бойынша ол тарийхшы хәм мен оның китапларының арасында Рим тарийхы бойынша оқыўлық деген китапты көрдим. Ол онда елши Павел хәм масихыйлық туўралы баптың бар екенин мойынлады. Ол оны оқыды хәм бул баптың Тарс қаласындағы Саулдың өмири туўралы гүрриңнен басланып, елши Павелдің өмирин сүўретлеў менен тамамланатуғынына таң қалды. Соңғыдан алдыңғы қатарда аралықтағы ўақытта не болғаны түсиниксиз екени айтылған. Сол ўақытта мен Елшилердің ислери китабын аштым хәм оған Масих Өзиниң қайта тирилиўинен кейин, Павелге көрингенин түсиндирдим. Бул Павелдің масихыйлыққа жүз бурыуының исенимли түсиндирмеси екенине студент келисти. Кейи-

нирек, оның өзи де Масихқа өзиниң Қутқарыушысы сыпатында исенди.

Элиас Эндриус мыналарды айтады: «Усы «парисейден парисей» болып түптен өзгериуде көпшилик адамлар ол жүз бурған динниң ҳақыйқатлығының хәм күшиниң, Масихтың жеккелигиниң баҳалығы хәм роли менен тең исенимли дәлийлин тапты».

Абердин университетиниң профессоры Арчибалд Мак-Брайд Павел тууралы былай деп жазды: Оның ислериниң қасында... Искендер Зулқарнайын хәм Наполеонның жеңислери бозарады».

Клемент былай деп айтады: «Павел шынжырда жети мәрте қыйналды, Хош Хабарды Шығыс хәм Батыста жәриялады, Батыстағы океанның жағалауларына шекем жетти хәм басшылардың қолынан азаплы өлим менен өлди».

Павел тири хәм қайта тирилген Ийса оның өмирин өзгерткенин қайталаудан шаршамады. Ол Масихтың өлимнен қайта тирилгенине исенгени соншелли, өзи де өзиниң исеними ушын азаплы өлим менен өлди».

Оксфордтан еки профессор Гилберт Уэст хәм лорд Литтлтон өзлерине мынадай мақсет қойды: масихый исенимниң негизлерин жоқ қылу. Уэст қайта тирилиу пикириниң өтирик екенин дәлилдеуді қәледі, ал Литтлтон тарслы Саулдың масихыйлыққа жүз бурмағанын көрсетпекши еді.

Олардың екеуі де тууры қарама-қарсы жуу маққа келди хәм Ийсаның исенимли шәкиртлери болды.

Лорд Литтлтон былай деп жазады: «Павелдің тек гана бир Қудайға жүз бурыуы хәм елшилик хызметі итибарлы изертлеуши ушын масихыйлық. Бул Қудайдың Аяны екенинің жетерли дәлили болып табылады».

Жуўмақлап ол, егер Павелдің жигирма бес жыллық азапланыуы хәм оның Масихқа хызметі хақыйқаттан орынға ийе болған болса, онда оның масихыйлыққа жүз бурыуы, сөзсиз, сондай орынға ийе еди, өйткени, ол ислеген хәмме нәрсе усы күтилмеген өзгеристен басланды. Ал, егер ол масихыйлыққа хақыйқаттан жүз бурған болса, онда демек, Ийса Масих өлимнен қайта тирилли: өйткени Павел не айтқан хәм не ислеген болса, ол буны қайта тирилген Масихты көрген уақты менен бәрха байланыстыратуғын еди.

МАСИХ ҚАЙТА ТИРИЛДИ! ХАҚЫЙҚАТТАН ҚАЙТА ТИРИЛДИ!

Бир күни Уругвайда бир студент маған сораў берди:

— Профессор Мак-Дауэлл, не ушын сиз масихыйлықтан бас тарта алмайсыз?

Сол ўақытта мен оған былай деп жуўап бердим:

— Жалғыз бир себеп бойынша. Мен адамзат тарийхындағы бир ўақыяға, яғный, Ийса Масихтың қайта тирилиўине басқа ҳеш қандай түсиник таба алмайман.

Мен 700 ден аслам саатты оның келип шығыўын жақсылап изертлеп, усы сораўды үйрениў ушын өткердим хәм мынадай шешимге келдим: Ийса Масихтың өлимнен қайта тирилиўи — бул я адамзатқа қашанлардур айтылған ең зулым, жаўыз хәм хийлели өтириктиң бири, я оның тарийхының ең әҳмийетли факты.

Қайта тирилиў ҳаққында тартыс «*Масихыйлық ҳақыйқыи негизге ийе ме?*» — деген сораўды ақылға салынған тараўдан тарийхый тараўға өткереди.

Масихыйлықта тарийхый қабыллаўға болатуғын негиз бар ма? Қайта тирилиўге тийкарлы исениўи-

миз ушын бизлерде дәлиллер жетерли ме? Мине бул сорауға тән болған бир неше ҳақыйқатлар:

Өзин Ески Келисимде алдын ала айтылған Матсияхпан деп айтқан яһудий ұазшысы, Назаретли Ийса тутқынға алынды, сиясий жынаятшы сыпатында ҳүким етилди ҳәм атанақ ағашқа шегеленди.

Оның өлиминен ҳәм қәбирге қойылыуынан үш күн өткеннен кейин, бир неше ҳаял қәбирге келип, денениң жоқ екенин көрди. Ийсаның шәкиртлери Қудай Оны өлилерден қайта тирилткенин ҳәм аспанға көтерилместен алдын Ол көп мәрте өзлерине көрингенин айтты.

Усы негизде пайда болған масихыйлық пүткил Рим империясы бойлап тарқалды ҳәм көплеген әсирлер дауамында тарийхтың барысына тәсир көрсетти.

Демек, сорау: *Ийсаның өлимнен қайта тирилиуи ҳақыйқаттан болды ма?*

Ийсаның қәбирге қойылыуы

Яһудийлердиң жерлеу дәстүри бойынша Оны хош ийисли затлар менен кепинликке орады (Юхан 19:39–40).

Жартаста ойылған жаңа қәбирге қойылғаннан кейин (Матта 27:60), аўзын жүдә үлкен (аўырлығы еки тонна шамасындағы) тас жабылды (Марк 16:4).

Өзлериниң тәртиби менен белгили рим әскерлери аўзына қарауыллыққа қойылды. Қатаң жазаның алдындағы қорқыныш «әскерий ұазыйпаны жақсы орышлау еди, әсиресе түнги гезекте».

Сақшы қәбирдің аўзын Римнің күши хәм бийлигиниң белгиси болған Римнің мәрин басты. Жартасты ылақтырып таслаўға хәрекет еткен қәлеген адам сөзсиз мөрге зыян келтирген хәм өзине ызамның ғәзебин алған болар еди.

Хәм солай болса да қәбир бос болып шықты!

Бос қәбир

Ийсаның шәкиртлери Ол өлимнен қайта тирилди деп айтты. Олар көрингениниң «көплеген дәлиллер» менен бирге, қырық күн даўамында өзлерине көрингенин айтады (басқа аўдарма — «көплеген дурьыс дәлиллер менен», Елшилер 1:3).

Елши Павел, бир күни Ийса 500 ден артық изине ериўши адамлардың ортасында пайда болғанын айтқан еди. Сол ўақытта олардың көпшилиги еле тири еди хәм Павелдің сөзлерин тастыйықдай ала туғын еди (Коринфлилерге жазылған 1-хат 15:3–8).

А. М. Рамси былай деп жазады:

«Мен қайта тирилиўте исенемен, атап-айтқанда, ол болмаса бир қатар фактлерди түсиндириў мүмкин емеслигиниң себебинен». Бос қәбир — «бул оннан бас тартыў ушын жүдә тартыслы факт».

Пауль Альтхаус, «егер қәбирде денениң жоқ болыўы хәммеге белгили факт сыпатында орнатылмағанында, хеш ким бир күн де, бир саат та қайта тирилиў хәққында сөзлерге исенбеген болар еди», — деп айтады.

Мине Пол Л. Майер келген жуўмақ:

«Егер бизлер барлық бар болған гууалықларды жақсылап хәм әдиллик пенен өлшесек, онда тарийхый изертлеулердиң барлық қағыйдалары бойынша бизлер исенимли жуўмаққа келемиз: Ийсаны қойған қәбир сол таңда ҳақыйқаттан бос болып шыққан еди. Ҳәзирге шекем я әдебиятта, я эпиграфта, я археологияда бул шешимди жоққа шығаратуғын гууалық табылмады».

Онда бул бос қәбирди қалай түсиндириўге болады? Бәлким, қандай да тәбийғый себеп болған шығар?

Бийкарлаўға болмайтуғын тарийхый дәлиллердиң тийкарында масихыйлар Қудайдан шығатуғын тәбияттан тыс күш Ийсаны ўақыт хәм барлықта денеде қайта тирилтти деп есаплайды. Әлбетте, кимниңдур буған исениўи қыйын. Бирақ буған исенбеў — оннан да қыйынырақ машқалаларды шешиўге дус болыўды аңлатады.

Қайта тирилиўден кейинги қәбирдиң жағдайы үлкен әҳмийетке ийе. Рим мөри сындырылған — бул (оны сындырған адам ушын) сол ўақыттың өзінде басын төменге қаратып атанақ ағашқа шегелеп өлтириўди аңлататуғын еди. Үлкен жар тас тек ғана қозғалтып қойылмаған, ал көтерип алынып хәм айтарлықтай қашықлыққа алып барылғандай қәбирдиң аўзынан жылжытылған еди. Сақшылар қашып кетти.

Тарийхшы Джастинниң жумысында қараўыл әскерди өлим жазасы күтетуғын сегиз қылмысы санап

өтилген. Олардың арасында, егер қарауыл орнында уйықлап қалатуғын ямаса өз ерки менен орнын таслап кететуғын жағдай айтылған.

Қәбирге хаяллар келди хәм оның бос екенін көрди. Олар қорқып кетти, олар изине қайтты хәм еркеклерди шақырды. Петр хәм Юхан қәбирге қарап жууырып кетти. Юхан биринши жетип барды, бірақ ишине кириўге батына алмады. Ол ишке қарады, ол жерде денени сақлап туратуғын, бірақ бос турған кепинди көрди. Дене таза өмирди баслаў ушын оны таслап кетти. Туўры айтайық: бундай ўақыя кимди болса да аз-маз ўақытқа исениўши қылады.

Қайта тирилиўдиң тәбийғый себеплерин түсиндиретуғын барлық теориялар жүдә исенимли емес: улыўма алғанда олар қайта тирилиўге исенимди тек беккемлейди.

Басқа қәбир ме?

Кирсопп Лейк жәриялайтуғын теория денениң жоқ екенін хабарлаған хаяллар қәбирден алжасқанын шамалайды. Бундай жағдайда олардың изинен жууырып кеткен шәкиртлер де басқа қәбирге жууырып барыўы керек еди.

Бирақ бизлер қәде бойынша қәбирдиң аўзына сақшыларды қойдырған (денени урлап кетиўдиң алдын алыў ушын) яхудий басшылары алжаспағанына исенимли бола аламыз. Сол жерде болған сақшылар да.

Егер, хақыйқаттанда, шәкиртлер басқа қәбирге барып қалғанында, яхудий басшылары хақыйқый қәбирден денени алып шыққан болар еди — хәм қайта тирилиў хаққындағы барлық сөзлер улыўма жоқ болған болар еди.

Мақсетке ылайықды түсиндирмениң басқа түри, қайта тирилиўден кейинги Масихтың көриниўи — бул әпиұайы елес деп тастыйықлайды. Бирақ бул болжаў көзге көринетуғын елеслерди басқаратуғын психологиялық нызамға қарсы турады; ол я тарийхый ўақыя, я елшилердиң руўхый жағдайы менен хеш туўра келмейди.

Онда хақыйқый дене қай жерде еди хәм не ушын оны хеш ким көрмеді?

Бийхушлық теориясы

Бул теория бир неше жүз жыл алдын Вентурияда кең тарқалды хәм хәзирге шекем ол туўралы жийи еске алады. Оның тәрепдарлары Ийса хақыйқатында өлмеді деп айтады: Ол шаршаў хәм қан жоғалтыўдан тек талып қалды. Хәмме ол қайтыс болды деп ойлады, бирақ кейин Ол өзине келди, ал шәкиртлери Ол өлимнен қайта тирилди деп шешти.

Хеш нәрсеге исенбеўши Дэвид Фридрих Штраустың өзи қайта тирилиўте исенбейди. Бирақ «талып қалыў болжаўы» хаққында ол мынадай деп айтты:

«Хәлсизликтен аяғында зорға турған, медициналық жәрдемге, байлаў, емлеўте мүтәж болған хәм

денелик азаптың бийлигинде болған, шала жан халында қәбирден урланған адам күтилмегенде өз шәкиртлерине өлимди жеңген, Өмирдің Ийесиниң сезиминдей сезимди келтириуи мүмкин емес — өйткени дәл усы сезим олардың келешектеги ұазларының тийкары болды. Бундай қайта тирилиу жасағанында хәм өлиминде тәсир еткен сезимин тек хәлсиз қылыуи мүмкин еди. Ол қандай да муңлы дыбысты алып келиуи мүмкин еди, бирақ олардың Оған деген хұрметин диний сыйыныуға шекем көтериу менен тең олардың қайғысын рухланыушылыққа айналдыра алмайтуғын еди».

Денени урлап кетти ме?

Және бир теория бар: сақшылар уйықлап атырғанда шәкиртлери денени алып кетти (Матта 28:1–15).

Шәкиртлердің қапашылығы хәм қорқақлығы — усы теорияға қарсы күшли дәлил: сақшыларға билдирмей қәбирден денени урлап кетиу ушын олар күтилмегенде қалай сондай батыр хәм батыл болды? Олар усыған уқсаған нәрсени ислеитуғындай халда емес еди.

Дж. Н. Андерсон — өтмиште Лондон университетиниң юридикалық факультетиниң деканы, Шығыс хәм Африка Институтының шығыс ызамлары бөлиминиң баслығы, Лондон университетиниң қасындағы хуқық Институтының директоры. Ол Масихтың денесин шәкиртлери урлап кетти деген шамалау тууралы мыналарды айтады:

«Бул бизлердің олар туўралы билетуғынларымыз бенен, олардың әдеп-икрамлық қағыйдалары, олардың өмириниң пүткил дүзилисине қарама-қарсы болар еди. Буннан тысқары, бул шамалаў олардың муңлы, үмитсиз қашқынлардан батырлығын ҳеш қандай азап сындыра алмайтуғын гуўаларға таң қаларлы айналыўына түсиник бермейди».

Және бир теория: яхудий ямаса рим басшылары қәбирден денени өзлери алып таслады. Бирақ ол денени шәкиртлери урлады дегенге қарағанда ҳеш исенимли емес. Егер басшылардың өзлери денени алып таслаған ямаса оның қай жерде екенин билгенлеринде, онда не ушын шәкиртлер Ийсаның қайта тирилгенин жәриялап жүрген ўақтында олар түсиндирме менен шығып сөйлемеди? Не ушын олар оның қай жерде екенин билмеди? Не ушын денени алып ҳәм оны арбаға салып, Ерусалимге алып келмеди? Бундай усыл масихыйлыққа бирден шек қойған болар еди.

Доктор Джон Уорвик Монтгомери бул туўралы мыналарды айтады:

«Биринши масихыйлардың усындай өтирикти ислеп шығарғанына ҳәм Ийсаның денесин көрсетип, оны жоққа шығарыўы мүмкин болған адамлардың арасында ўаз айтқанына исениў улыўма мүмкин емес».

Қайта тирилиў Пайдасына гуўалық

Белгили үш томлы Рим тарийхының авторы, Оксфордта жаңа тарийх кафедрасының хызметке-

ри, профессор Томас Арнольд тарийхый фактлерди орнатыў ушын гуўалықлардың әҳмийетин жақсы түсинетуғын еди. Ол былай деп жазды:

«Көп жыл мен басқа дәўирлердиң тарийхын үйрендим, усы дәўирлер ҳаққында жазған авторлардың гуўалықларын изертледим хәм салыстырдым. Мен туўры пикирли изертлеўшиниң көз алдында Қудай бизлерге өлип хәм өлимнен қайта тирилгенин көрсетиў ушын берген сол уллы белгиге қарағанда исенимлирек ямаса жеткиликли түрдеги гуўалықлар тастыйықланатуғын адамзат тарийхындағы басқа бир фактты билмеймен».

Англичан илимпазы Брук Фесс Уэсткотт былай деп жазды:

«Гуўалықлардың пүткил жыйындысының тийкарында, тарийхта ҳеш бир ўақыя Масихтың қайта тирилиўи сыяқлы усындай толық хәм көп түрли хўжетлестирилмеген деп айтсақ, асырып айтқан болмаймыз. Хәм тек оның өтирик екенине бурын келип шыққан тәжирийбеден ғәрезсиз изертлеўшини бар болған дәлиллерди толық емес деп есаплаўға мәжбүр етиўи мүмкин».

Доктор Саймон Гринлиф атақлы Америка юристлериниң бири болған. Ол Гарвард университетинде юстиция бойынша атақлы Патшалық профессор болды; ол сол университетте Скандинавия хуқықы профессоры орнындағы судья Джозеф Сторидиң орнында болды. Бул Г. Ноттстың атақлы «Америка

өмир баянының сөзлиги» атлы кітабында ол туура-лы мыналарды жазады:

«Өзиниң буған шекем усыған уқсаған Америка қурама Штатларындағы оқыў орынларының арасында жоқары орынға көтерилиўине Гарвард атлы юридик институты Стори хәм Гринлифтиң күш салыўына миннетли».

Гарвардта хуқық профессоры болған Гринлиф Масихтың қайта тирилиўи хәққында елшилердин көрсетпелериниң юридикалық бахалығына арналған кітапты жазды. Ийса хәқыйқаттан өлимнен қайта тирилмегенде хәм егер бул факт оларға басқа фактлер сыяқлы жақсы белгили болмағанында, өзлери жәриялаған хәқыйқатты усындай қатты жақлайтуғын еди ме, деген шамалаўды шығарып таслайды».

Гринлиф Масихтың қайта тирилиўи — бул, егер әпиұайы судларда хәрекет ететуғын юридикалық гуўалықларды бахалаў қағыйдасынан шықса, тарийхтағы ең гүмансыз ўақыялардың бири деген жуўмаққа келди.

Басқа юрист Франк Морисон қайта тирилиў тууралы гуўалықларды жоққа шығарыўды шешти. Ол Ийсаның қашанлардур адамға берилген ең әжайып өмирди жасағанына қарсы болмады. Бирақ гәп қайта тирилиў хәққында болғанда, ол — әпсана, буның нәтийжесинде кимдур Ийсаның хәқыйқый тарийхын «безеген» деп ойлады.

Ол Ийсаның өмириниң соңғы бир неше күни тууралы ўақыяны жазыўды қәледі. Сол жерде қайта

тирилиў хаққында улыўма еслетпекши емес еди. Ол Ийсаның өмир баянына мақсетке муўапық хәм ақыллы жантасыў күн тәртибинен қайта тирилиў хаққында сораўды әпиўайы алып таслайтуғынына исенимли еди.

Бирақ тәжирийбели юристтиң көз-қарасы бойынша ол барлық фактлер менен танысып шыққанынан кейин, өз пикирин өзгертти. Ол «Тасты ким жылжытты?» атлы шаўқымлы китапты жазыўы менен тамамлады. Биринши бап «Жазылыўды қәлемеген китап» деп аталды, ал қалған бапларда ол Масихтың қайта тирилиў пайдасына гуўалықлардың тәрәпин алды.

Джордж Эддон Лэдд мынадай жуўмаққа келди:

«Усы барлық тәбийғый фактлерге жалғыз мақсетке ылайықлы түсиндирме Қудай Ийсаны денедә қайта тирильтиўинен ибарат».

Хәзирги күндә Ийса Масихқа исенетуғын адам өз исениминиң әпсана хәм қыялға емес, ал: Масих өлимнен қайта тирилди хәм қәбир бос еди деген қатты орнатылған тарийхый фактке негизленгенине биринши масихыйлар исенимли болғанындай 100 пайызға исенимли бола алады.

Хәм ең баслысы, қәлеген исенимге келген адам хәзирги күндә жеке тәжирийбесиндә қайта тирилген Масихтың күшин сезе алады. Ең алды менен ол өзиниң барлық гүналары кеширилгенин биледи (Коринфлиерге жазылған 1-хат 15:3). Екиншиден, оған мәңгилик өмир хәм қайта тирилиў

тәмийинленген (Коринфлилерге жазылған 1-хат 15:19–26). Үшиншиден, ол мәниссиз хәм бос өмирдин икенжесинен шығып, Ийса Масихта жаңа адам бола алады (Юхан 10:10); Коринфлилерге жазылған 2-хат 5:17).

Бул туўралы сиз не ойлайсыз?

Сиз қандай шешим қабыл етесиз?

Бос қәбир туўралы *сиз* не ойлайсыз?

Англияның жоқары судьясы болған лорд Дарлинг юристтиң көзқарасы бойынша бар болған барлық мағлыұматларды үйренип шығып, мынадай жуўмаққа келди:

«Бизлерде сонша жақсы хәм жаман, туўры хәм қыя даўсыз гуўалықлар болғанлықтан, қәлеген дурыс пикирлеўши судта тек бир нәрсе бола алады: қайта тирилиў ҳаққында ўақыя — ҳақыйқат».

Масих қайта тирилди.

Ҳақыйқаттан қайта тирилди!

БУЛ ЖЕРДЕ ХАҚЫЙҚЫЙ МЕССИЯ КИМ? ҚОЛЛАРЫҢЫЗДЫ КӨТЕРИҢ!

Ийса Өзинің — Мессия, Құдайдың Улы екенін тастыйықлайтуғын түрлі дәлилдерге ийе еді. Бул бапта бизлер олардың тек бирейи менен шуғылланамыз, бул — Оның өмирінде орынланған пайғамбаршылықлар.

Сәубетлесіушілерине Өзинің — Мессия екенін көрсетиу үшін Ийсаның Өзи Ески Келисіндеги пайғамбаршылықлар тууралы бәрха еслетуғын еді.

Мине Галатиялыларға жазылған хат (4:4–5): «Бирақ ўақты келгенде, Құдай Өз Улын жиберди. Ол Мухаддес Нызамның қулы болғанлардың қутқарылыуы үшін хәм бизлердің Құдайдың балалары болыуымыз үшін хаялдан тууылып, Мухаддес Нызамға бойсынып жасады». Бул — Ийса Масихта пайғамбаршылықлардың орынлағанына көрсетпе.

«Соңынан, Муўсаның хәм барлық пайғамбарлардың Жазыуларынан баслап, Мухаддес Жазыулардың хәммесінде Өзи хәққында айтылғанларды оларға түсиндирип берди» (Лука 24:27).

«Сонда Ийса оларға былай деди: Сизлер менен бирге боғланымда, Мен туұралы Муұсаның Нызамында, пайғамбарлардың Жазыұларында хәм Забурда жазылғанлардың хәммеси орынланыұы тийис, деп айтқан едим» (сол жерде, 44-аят).

Ол: «Муұсаға исенгениңизде, Маған да исенер едиңлер. Өйткени ол Мен туұралы жазған еди», — деп айтты (Юхан 5:46). Хәм және: «Бабаңыз Ибрайым Мениң келетуғын күнимди көретуғынына қуұанды хәм көрип шадланды» (Юхан 8:56).

Елшилер (солардың қатарында Жаңа Келисимди жазғанлар да) Ийсаның хақықаттан Қудайдың Улы, Мессия хәм Қутқарыұшы екенін дәлиллеу керек болған ўақытта бәрха орынланған пайғамбаршылықтарды көрсететуғын еди. «Бирақ барлық пайғамбарлар арқалы Өз Масихының азап шегетуғынын алдын ала билдирген Қудай Өз сөзин усылай әмелге асырды» (Елшилер. 3:18).

«Павел өз әдети бойынша мәжилисханаға барды. Үш хәпте олар менен Мухаддес Жазыұларды (яғный, Жаңа Келисим кітаптарын) талқылады. Масихтың азап шегип, өлимнен қайта тирилиуі тийис екенін түсиндирип, дәлилдер келтирди де: Мен сизлерге жәриялап атырған бул Ийса — Масих, — деди ол» (Елшилер. 17:2–3).

«Өзим алған ең әхмийетли нәрсени мен сизлерге жеткизген едим. Яғный, Мухаддес Жазыұлар бойынша Масих бизлердің гүналарымыз ушын өлди. Және де, Мухаддес Жазыұлар бойынша, Ол қәбирге

қойылды хәм үшінши күни өлимнен қайта тирилди» (Коринфлилерге жазылған 1-хат 15:3–4).

Ески Келисимде баслы пайғамбаршылықлардың шама менен алпысы бар хәм шама менен 270 анықлама бир адамда: Ийса Масихта орынланды.

Масихта орынланған усы барлық пайғамбаршылықларды Оның «паспорты» сыпатында көрип шығыўға болады. Бәлким, сиз өзиңиздиң паспортыңыздың анық мағлыұматлары қандай әхмийетке ийе екенин хеш қашан ойланбаған шығарсыз — әлемде жасап атырған төрт миллиард адамнан сизди дәл усы майда-шүйделер ажыратып турады.

Тарийхый «паспорт»

Қудай өтмиште, хәзир хәм келешекте қашанлардур жасаған барлық адамлардан Өзиниң Улын, Мессияны, адамзаттың Қутқарыўшысын ажыратып туратуғын белгилерди тарийхқа жақсылап жазды. Бул белгилер туўралы Ески Келисимде жазылған. Бул хұжжет 1000 жыл даўамында жаратылды хәм ол Оның келиўине 300 ден көп көрсетпеден ибарат. Мүмкиншилик теориясы бойынша 10^{157} ден тек бары-жоғы бир имканият бар, усындай пайғамбаршылықтың қырық сегизи де бир адамда орынлана алады.

Қудай берген көрсетпелер бойынша адамды анықлаў ўазыпасы Мессияға қатнаслы пайғамбаршылықтың, Ол адамларға барыўынан 400 жыл алдын болғаны менен қыйынласады.

Әлбетте, бұл жерде айырым адамлар бұл пайғамбаршылықтар Масихтан кейін жазылған хәм Оның өмири менен туўра келетуғындай етип исленген деп қарсы шығыуы мүмкин. Бұл қарсылық бир қарағанда, егер б.э.ш. 150–200-жылларда Ески Келисимнің ески яҳудий текстиниң грек тилине аўдарылғанын билмесе негизли болып көриниўи мүмкин. Бұл грекше аўдарма усы пайғамбаршылықтардың жазылыў уақты олардың Масихта орынланыў уақты менен еки әсир шамасында қашықлықта екенин дәлиллейди.

Солай екен, тек хақыйқый Мессия Қудайдың берген белгилерине туўра келе алатуғын еди. Адамлар оларды яҳудий Мессиясы деп айтқан шама менен қырық уақыя белгили. Бирақ олардың тек биреуи — Ийса Масих — орынланған пайғамбаршылықтарға сүйенди хәм тек оның жағдайында дәлиллер исенимли болды.

Демек, бұл қандай анықламалар? Қандай уақыялар Қудайдың Улының келиўи менен туўра келиўи керек еди?

Ең алды менен бизлер Жаратылыс китабына қайтыўымыз керек (3:15). Бұл — биринши масихыйлық пайғамбаршылық. Пүткил Мухаддес Жазыўда тек бир адам «хаялдың урпағынан» туўылады — қалғанлары еркектиң урпағынан туўылады. Бұл жерде дүньяға келип, Шайтанның ислерин жоқ қылатуғын адам хаққында айтылып атыр («сениң басыңды езеди»).

Жаратылыс кітабында (9 хәм 10-баплар) Құдай белгилерди анықластырады. Нухтың үш улы болды: Сем, Хам хәм Яфет. Хәзир бар болған халықлардың қәлегени үш ағалы-инилиниң биреуинен келип шығады. Бирақ Өзиниң усы сөзи менен Құдай негизинен Мессияның екинши үшінши халықтан тууылыу мүмкинлигин алып таслайды. Мессия тек Семниң урпағынан келеди.

Кейин б.э.ш. 2000-жыл жақынласқанда, бизлер Құдай халдейлердиң Ур қаласынан Ибрайым атлы адамды шақырғанын көремиз. Ибрайым менен сөйлескенде Құдай Мессия олардың әуладынан болатуғынын анық айтады (Жарат. 12, 17, 22). Жердеги барлық шаңарақлар Ибрайым арқалы жарылқанады. Ибрайымнан Ысақ хәм Исмайыл тууылған уақтыңда Құдай екинши улы Ысақты таңлап алды (Жарат. 17, 21).

Ысақтың еки улы болды: Яқып хәм Исаб. Хәм Құдай Яқыптың әуладын таңлап алды (Жарат. 28, 35:10–12; Санлар 24:17).

Яқыптың он еки улы болды хәм олардан Израилдың он еки урпағы шықты. Құдай израилдың он еки урпағының он биринен бас тартты хәм Яхуданың урпағын айырды. Яхуданың барлық урпағынан Құдайдың таңдауы тек Ишайдан шығатуғын шақаға түсти (Ийшая 11:1–5). Орталық қысқарып атыр...

Есейдиң сегиз улы болды. Бирақ Патшалар хақында екинши кітапта (7:12–16) хәм Еремияның кітабында (23:5) Құдай Ишайдың жетеуинен бас

тартады: бизлер Қудайдың Елшиси тек ғана ҳаялдың урпағынан, тек ғана Семнің урпағынан, тек ғана яхудийден, тек ғана Ысақтың, Яқыптың, Яхуданың урпағынан емес, ал сондай-ақ — Ол Даўыттың үйинен болады.

Б.э.ш. 1012-жылға сәнеленген пайғамбаршылық (Забур 21:7–19; Захария 12:10; Галат 3:13-аят пенен салыстыр) усы Елшиниң қол хәм аяқларына шеге қағылады деп айтады (яғный, атанақ ағашқа шегеленгенде болатуғыны сыяқлы). Бул сүўретлеме (римлилер) усындай түрдеги хұкимди киргизбестен 800 жыл алдын исленди.

Ийшая (7:14) Ол пәк қыздан туўылады деп қосады: тәбийғый емес урықланыўдан тәбийғый толғақлар — бул инсанийлық мүмкиншилик хәм гүзетиўдиң шегинен шығатуғын нәрсе.

Ийшаядағы (8:14; 28:16; 49:6; 50:6; 52:13; 60:3) хәм Забурдағы (21:8; 9; 117:22) бир неше пайғамбаршылықлар Қудайдың елшисин күтип турған жәмийетлик шараятты хәм тәсирди сүўретлейди: Оның Өз халқы, яғный, яхудийлер, Оннан бас тартады, ал яхудий емеслер Оған исенеди.

Оннан алдын Ийемиздиң жолын таярлайтуғын (Ийшая 40:3; Малах. 3:1), — «Шөл далада бақырған биреў» — Шомылдырыўшы Яқыя келеди.

Отыз гүмис теңге

Сондай-ақ, болатуғын нәрсени анықластыратуғын пайғамбаршылықлардағы жети түсиндирме-

ни айтып өтиү керек (Захария 11:11–13; Забур 40; Еремия 32:6–15 хәм Матта 27:3–10).

Қудай Мессияға

- 1) сатқынлық қылынады,
- 2) досты сатқынлық қылады,
- 3) отыз гүмис теңгеге,
- 4) теңгелер гүмистен болады,
- 5) олар жерге тасланады,
- 6) ибадатхананың,
- 7) хәм оларға гүлалшының егислик жерин сатып алады, — деп көрсетеди.

Михей 5:2-аятта жердеги барлық қалалардан Қудай, 1000 адамнан аз турғыны бар Вифлеем қаласын Мессияның туылатуғын жери сыпатында таңлағаны айтылады.

Кейин, қатар пайғамбаршылықтарда ол Өз Ел-шиси келетуғын уақытты көрсетеди. Мысалы ушын, Малахия 3:1-аятта хәм Ески Келисимнің басқа төрт жеринде Мессия Ерусалимнің ибадатханасы еле турған уақтында келиуи кереклиги айтылған. Бул пайғамбаршылық үлкен әхмийетке ийе, өйткени бул ибадатхана б.э. 70-жылы бузылды хәм хәзирге шекем қайта тикленбеген.

Анық генеалогия, туылыу уақты, орны хәм усылы, адамлардың тәсири, сатқынлық, хүкимнің түри... Бунның хәммеси — Қудайдың Улы, Мессия, адамзаттың Қутқарыушысын билиуге болатуғын

«паспорт»ты құрайтуғын сол жүзлеген анықлама-ның тек азғантай бөлегі.

Бәлким, бул әпиұайы туұра келиу шығар?

«Бул пайғамбаршылықлар Дж. Кеннеди, М. Л. Кинге, Г. А. Насере х.т.б. аз-аздан орынланды», — деп жууап береді критик.

Ауа, бәлким, баслы пайғамбаршылықлардың барлық алпысы хәм 270 анықламалар емес, ал өмиринде бир неше пайғамбаршылық орынланған еки ямаса үш адамды табыуға болатуғын шығар. Айтқандай, егер сиз, Ийсадан басқа, Фред Джон Мелдаудың «Жаңа хәм Ески Келисимдеги Мессия» атлы китапта санап өтилген Мессия хаққын-да пайғамбаршылықлардың тек ярымы өмиринде орынланған, хәзир жасап атырған ямаса қайтыс болған биреуді таба алсаңыз, онда «Крисчиан Вик-ториини Пабблишинг Компаниини» атлы Америка ба-спаханасы (Колорадо штаты, Денвер қаласы) сизге 1000 доллар төлеуіге таяр.

Питер Стонердин «Илим айтады» атлы китабы-ның алғы сөзинде Америка Илимий жәмийетиниң хаткери Х. Харольд Харцлер былай деп жазады:

«„Илим айтады“ атлы китаптың қол жазбасын Америка Илимий жәмийетиниң, сондай-ақ усы жәмийеттиң Орынлаушы комитетиниң ағзаларын құрайтуғын комитет жақсылап үйренип шықты. Еки комитеттиң ағзалары да китап улыуа исе-

нерли хәм онда бар болған илимий мағлыұматлар анық деген жуұмаққа келди. Онда бар болған математикалық анализ ҳеш қандай қарсылық келтирмейтуғын, мүмкиншилик теориясының қағыйдаларына тийкарланған; профессор Стонер бул қағыйдаларды исенимли түрде қолланды».

Төменде келтирилген мүмкиншиликлер мысалын бизлер мүмкиншиликлер теориясы бул жағдайда туұры келиұ мүмкиншилигин шығарып таслайтуғынын көрсетиұ ушын усы китаптан алдық.

Стонер сегиз пайғамбаршылыққа мүмкиншиликлер теориясының заманағөй усылларын қолланып, бизлер нәтийжеде төмендегилерди алатуғынымызды айтады: «қандай да адам бүгинги күнге шекем жасап хәм усы сегиз пайғамбаршылықты орынлаұының мүмкиншилиги $1/10^{17}$ -ге тек». Бул — 100 000 000 000 000 000 — тен биреұи дегенди билдиреди. Усы сумманы көз алдымызға келтириұимизге жәрдем беріұ ушын Стонер мынадай мысалды береді: «айтайық, бизлер 10^{17} гүмис долларды аламыз хәм оларды Техастың территориясы бойынша қоямыз. Олар өзи менен пүткил штатты 60 см қатламды жабады. Енди бизлер усындай доллардың биреұин белгилеймиз, кейин барлық теңгелерди пүткил территория бойынша араластырамыз. Буннан кейин бизлер қандай да адамның көзин байлаймыз хәм оған қәлеген бағытта қозғала алатуғынын, усы гүмис долларды табыұы керек екенин хәм дәл сол екенин айтыұы керелитин айтамыз. Белги

қойылған долларды табыуына мүмкіншілік қандай? Онда әуметке қанша имканият бар? Мине, егер авторлар усы сегиз пайғамбаршылықты тек өзлериниң жеке көзқараслары бойынша жазған болса, онда бул пайғамбаршылықларда олар жазылыуы уақтынан баслап хәзирги күнге шекем бир адамда орынланыуы имканияты дәл сонша болады.

Демек: бул пайғамбаршылықлар я Қудайдың аяны болды, я пайғамбарлар оларды уақыя барысы хаққында өзлериниң көзқарасынан келип шыгып жазған. Бундай жағдайда олардың орынланыуы мүмкіншилиги 1-ге 10^{17} болды хәм солай болса да олардың хәммеси Масихта орынланды.

Усылай етип, барлық сегиз пайғамбаршылықтың орынланыуының әпиұайы факты олардың толық болыуы ушын анық тек $1/10^{17}$ жетпейтуғын Қудайдың руұхландырыуы бойынша жазылғанының дәлили болып табылады».

Және бир қарсылық

Бул қарсылық Ийсаның Ески Келисимниң пайғамбаршылығын **билип турып** орынлауға хәрекет еткенинен ибарат. Ол исенимли болып көринеди, бирақ тек биринши қарағанда. Гәп пайғамбаршылық сөзлеринде жазылғанындай, Мессияның келиуиниң көплеген майда-шүйдеси инсанлық басқарыуға улыума берилмейтуғынында.

Мысалы ушын, туұылатуғын жери. Ийсаның Мариямның қарнында, ешектиң үстинде: «Анажа-

ным, бизлер үлгеремиз», — деп айтып атырғанын көз алдымызға келтириуге бола ма? Ұхрод бас руўханийлер хәм диний муғаллимлерден: «Масих қай жерде туўылыўы керек?» — деп сорағанында, оған: «Яхудиядағы Бейтлехемде. Себеби пайғамбар арқалы усылай жазылған», — деп жуўап берди (Матта 2:5).

Оның келетуғын ўақты. Туўылыў усылы. Яхуданың сатқынлығы хәм усы сатқынлықтың баҳасы. Жазаның түри. Адамлардың тәсири: масқаралаў, түкириў, таң қалыў. Оның кийими ушын шек таслағаны; оның кийимин жыртпағаны х.т.б.

Пайғамбаршылықлардың ярымы олардың жүзеге асыўына хеш тәсир ете алмайтуғындай еди. Ол Өзиниң ерки бойынша «хаялдың урпағынан», Сем хәм Ибрайымның х.т.б. урпағынан туўыла алмайтуғын еди. Соның ушын Ийса хәм елшилер орынланған пайғамбаршылықларды Оның — Мессия екенине дәлил сыпатында пайдаланғаны таң қаларлы емес.

Бундай қыйыншылықлар Қудайға неге керек еди?

Мен адамларға келген ўақтында Ийса Масихта барлық дәлиллер бар болыўын Ол қәлеген деп ойлайман. Бирақ ең әхмийетлиси — Ийса Масих адамзаттың өмирин өзгертиў ушын келди. Оның келиўи хаққында Ески Келисимде айтылған жүзлеген пайғамбаршылықлар тек Онда орынланды. Хәм тек Ол уллы пайғамбаршылықты, яғный Оны қабыл еткенлер ушын — жаңа өмир ўәдесин орынлай алады:

«Хәм сизлерге таза жүрек хәм таза руўх берен... Солай етип, ким де ким Масих пенен байланысқа ийе болса, ол — жаңа жаратылыс. Ески нәрселер өтип кетти, минекей, енди хәммеси жаңа болды» (Езекиел 36:25–27; Коринфлилерге жазылған 2-хат 5:17).

БАСҚА ҲЕШ ҚАНДАЙ ЖОЛ ЖОҚ ПА?

Жақында Техас университетінде
бир студент маған мынадай со-
рау берди:

— Не ушын Ийса — Қудайға
баратуғын жалғыз жол?

Буннан алдын мен Ийсаның Өзиниң Қудайға
баратуғын жалғыз жол екенін айтқанын, елшилер-
диң Мухаддес Жазыудағы гуәалықлары исенимли
екенин хәм Ийсаға Қутқарыушы хәм Қудай сыпа-
тында исениу ушын бизлерде дәлиллер жетерли
екенин айтып бердим.

Хәм буның хәммесинен кейин: «Не ушын Ийса?
Қудайға баратуғын басқа жол жоқ па? Будда не?
Мухаммед не? Адам тек әдил өмирди сүриуи же-
терли емес пе? Егер Қудай сүйиспеншиликке сон-
дай толы болса, онда Ол адамларды қандай болса,
сондай етип қабыл етиуди қәлемей ме?» — деген
сорау берилди.

Маған мыналарды еситиуиме туура келди:

— Яқшы, сиз Ийса Масих — Қудайдың Улы еке-
нин дәлиллединиз. Бирақ, Ийсадан басқа Қудайға
жол жоқ па?

Усы еки тәсир де бизлердің заманластарымызға тән. Меннен көбинесе, не ушын адам Құдайға жақынласыуы хәм гүналарға кеширим алыуы ушын Ийсаға Масихқа Ийемиз сыпатында исениуимиз кереклигин сорады. Мен бул студенке көплеген адамлар Құдайдың тәбиятын түсинбейтуғынын айтып, жууап бердим.

Әдетте адамлар: «Сүйиуши Құдай адамның дозаққа барыуына қалай жол қоя алады?» — деген сорауды қояды. Мен: «Мухаддес, әдил хәм хақ Құдай қалай Өзине гүнакарды жибере алады?» — деп сораған болар едим.

Бәлким, Құдайдың тәбияты хәм минезин түсиниу көп мәрте шексиз теологиялық хәм әдеп-икрамлылық машқалалардың негизинде жатты. Көплеген адамлар Құдайдың — сүйиспеншиликли екенин түсинеди. Бирақ олар усы нәрседе тоқтап қалады.

Гәп Құдай — тек ғана сүйиспеншиликли Құдай емеслигинде. Ол соның менен бирге хақ, әдил хәм мухаддес Құдай.

Негизинен, бизлер Құдайды Оның қәсийетлери арқалы билемиз. Бирақ қәсийет Құдайдың бөлеги емес. Қашанлардур мен, егер Құдайдың барлық қәсийетлерин алсақ: мухаддеслик, сүйиспеншилик, әдиллик, хақлық — хәм оларды қоссақ, онда шыққан сумма Құдай болады деп ойладым. Бул натууры. Қәсийет Құдайдың бөлеги емес; бул — Құдайға тән нәрсе.

Мысалы ушын, бизлер: «Қудай — сүйіспеншилик», — деп айтқанымызда, бизлер сүйіспеншилик — бул Қудайдың бөлеги дегенди нәзерде тутпаймыз. Бизлер сүйіспеншилик — бул Қудайға тән қәсийет дегенди нәзерде тутамыз. Қудай сүйген ұақытта, бул Оның тек тәбийғый көриниси.

Адамзаттың гүна ислегенинің нәтийжесинде пайда болған машқала бар. Өтмиштиң мәңгилинде Қудай еркек хәм хаялды жаратыўды шешти. Мен Мухаддес Китапта еркек хәм хаялды, олар менен сүйіспеншилик хәм даңқты бөлисиў ушын жаратқанына көрсетпени таптым.

Бирақ Адам-ата хәм Хаўа-ене гүна ислеп, өз жолы менен кеткен ұақтында адамзат гүнаны билди. Усы ұақыттан баслап адамлар гүнакар болды, яғный Қудайдан узақласты. Қудай жүдә аўыр жағдайда болды. Ол еркек хәм хаялды Өзи менен бирге даңқын бөлисиўи ушын жаратты, ал олар Оның мәсләхәти хәм буйрығына кулақ аспады хәм гүнаның жолын таңлады. Ол оларды қутқарыў ушын оларға сүйіспеншилик пенен қатнаста болды.

Бирақ Ол тек ғана сүйіспеншиликли емес, ал мухаддес, әдил хәм хақ Қудай екен, онда Оның тәбиятының өзи қәлеген гүналарды жоқ қылыўды талап етеди. Мухаддес Китапта: «Гүнаның төлеми — өлим», — деп айтылған. Солай екен, егер усылай айтыў мүмкин болса, Қудайдың алдында машқала пайда болды.

Мине Мухаддес Үшбирлик — Құдай Әке, Құдай Ул хәм Құдай Мухаддес Руұх — шешим қабыл етеди: Ийса, Құдай Ул, адамға айналды. Ол Құдай адам болады. Бул Юхан жазған Хош Хабарда сүүретленген (Юхан 1:14): «Сөз адам болып арамызда жасады». Ал Филиплилерге жазылған хатта (2:7), Ийса Масих... «...Өз уллылығынан ұаз кешип, қул келбетин қабыллады. Ол адам болып тууылып, адам көринисинде келди», — деп айтылған.

Ийса Құдай-адам болды. Ол хеш қашан Құдай болмағандай адам болды хәм хеш қашан адам болмағандай құдай болды. Өз таңдауы бойынша Ол Әкесине толық бойсынып, гүнасыз өмирде жасады. Мухаддес Китаптағы «Гүнаның төлеми — өлим», — деген сөз Оған қатнаслы емес. Ол тек ғана әпиұайы адам хәм өлмейтуғын Құдай болғанлықтан, Оның Өзине дүньяның гүналарын алыуға шексиз мүмкиншилиги болды.

Ол дерлик 2000 жыл алдын атанақ ағашқа көтерилгенинде, Құдайдың мухаддес, әдил хәм хақ фәзеби Оның Улына төгилди. Хәм Ийса: «Орынланды!» — деп айтты. Құдайдың әдиллиги хәм хақлығы толығы менен қанаатландырарлы. Белгили мәнисте, Ийсаның өлими Құдайға гүнакарларды жоқ қылыу кереклигин сезбей, адамзатқа сүйиспеншилик пенен қарауға еркинлигин қайтарды, себеби Ийсаның атанақ ағаштағы өлими арқалы Құдайдың хақлығы қанаатландырылды.

Мен көбинесе адамларға: «Ийса ким ушын өлди?» — деген сораўды беремен. Әдетте маған: «Мен ушын» ямаса «Адамзат ушын», — деп жуўап береді. Ал мен: «Аўа, буның хәммеси туўры, бирақ және ким ушын?» — деп айтаман. Сол ўақытта мен: «Қудай Әке ушын», — деп жуўап беремен.

Түсинесиз бе, Масих тек ғана бизлер ушын емес, ал Әке ушын да өлди. Бул туўралы Римлилерге жазылған хаттың үшінши бабында айтылады: «Мийримли қурбанлық», яғный, талапларды қанатландырыў. Ийса атанақ ағашта өлген ўақытта, Ол тек ғана бизлер ушын өлмеді; Ол Қудайдың тәбиятының мухаддес хәм әдил талапларын қанатландырыў ушын өлди.

Бир неше жыл алдын Калифорнияда, Ийсаның өлими Қудайдың алдында турған машқаланы: адамзаттың гүнасына қалай тәсир етиўди қалай шешкенин түсиниўте жәрдем беретуғын ўақыя жүз берди. Полиция рульде тезликте асырғаны ушын жас хаялды тоқтатты. Оған қарсы жынаят ис ашылды; судта судья ол өзін айыплыман деп мойынлайтуғынын ямаса мойынламайтуғынын сорады. Ол айыбын мойнына алды. Судья өзиниң шөккишин урды хәм оған 100 доллар жәрима салды ямаса 10 күнлик қамақта болыўды белгиледи. Кейин күтилмеген ўақыя жүз берди. Судья столдан турды, сырттан кийетуғын плащ сыяқлы узын шапанын шешти де, айыпланыўшы турған қорғаннан айналып өтти хәм жәриманы өзи төледі. Не жүз берди?

Судья бул ҳаялдың әкеси еди. Ол өз қызын жақсы көретуғын еди, бирақ ол әдил судья еди. Оның қызы нызамды бузды ҳәм ол оған: «Мен сени қатты сүйгенликтен, сени кеширемен. Сен азатсаң», — деп айта алмады. «Егер ол буны ислегенинде, онда жаман судья болған болар еди. Ол нызамның бузылғанына бийпарұа болған болар еди. Бирақ ол оны сондай сүйгенликтен, судьяның сырттан кийетуғын плащ сыяқлы узын шапанын шешти, өз орнын таслап, әке сыпатында ол ушын жәрийманы төледі.

Бул ўақыя қандай да мәнисте Қудайдың Ийса Масих арқалы бизлер ушын не ислегенин түсиниўимизге жәрдем береді. Бизлер гүна иследик. Мухаддес Китапта: «гүнаның төлеми — өлим», — деп жазылған. Ҳәм Қудай бизлерди қаншелли сүймесин, Ол Өзиниң судьялық шөккишин урып: «Өлим!» — деп айтыўы керек еди. Өйткени Ол ҳақ ҳәм әдил Қудай. Бирақ, сүйиспеншиликли Қудай болып, Ол бизлерди соншелли сүйгенликтен Өзиниң тахтынан адам түринде Ийса Масих болып түсти ҳәм бизлер ушын Ийсаның атанақ ағаштағы өлими менен қун төледі.

Бул жерде көплеген адамлар: «Не ушын Қудай әпийәйы кешире алмады?» — деп сораиды. Үлкен кәрхананың директоры былай деп айтады:

— Қол астымдағы адамлар көбинесе бир нәрселерди қәте ислейди: бир нәрсени сындырып алады, мысалы ушын, мен оларды бәрха кеширемен.

Онда, сизиңше, мен ислей аламан, ал Құдай — ислей алмай ма?

Адамлар қәлеген кеширимниң төлем менен болатуғынын түсинетуғын жағдайда емес. Мысалы ушын, мениң қызым үйде шыраны сындырып алды. Сүйиўши хәм кешириўге таяр әке сыпатында мен оны диземе отырғызып, оны тынышландыраман хәм:

— Қызым, жылама. Әкең сени жақсы көреді хәм кеширеди, — деп айтаман.

Бул жерде әдетте сәўбетлесиўши мынаны қояды:

— Мине Құдай да усылай ислеўи керек!

Сол ўақытта мен былай деп сорайман:

— Шыра ушын Ким төлейди?..

Өйткени мен төлеймен! Кеширимге бәрха баха бар. Мысалы ушын, кимдур сизди басқа адамлардың алдында масқаралайды, ал кейин сиз: «Мен сизди кеширдим», — деп айтасыз. Масқаралағаны ушын ким төлейди? Сиз.

Құдай дәл усылай иследи. Ол: «Мен сизлерди кеширемен», — деп айтты. Бирақ бул кеширим ушын Оның Өзи: атанақ ағашта шегелениў менен күн төледі.

ОЛ МЕНИҢ ӨМИРИМДИ ӨЗГЕРТТИ

Ийса Масих тири. Мениң жа-
сап атырғаным хәм ислеп атыр-
ғанларымның өзи — Ийса Масихтың өлиминен
қайта тирилгенинің дәлили.

Фома Аквинский былай деп жазды: «Хәр бир
жанда бахыт хәм мәниске тартылыс жасайды». Мен
жас өспирим болған уақытымда бахытлы бо-
лыўды қәлейтуғын едим. Мен дүньядағы ең бахыт-
лы адамлардың қатарында болыўды қәлейтуғын
едим. Хәм және мен өмирим мәнисли болыўын
қәлейтуғын едим. Мен: «Мен киммен? Мен не
ушын дүньяға шықтым? Өмир жолым мени қай
жерге алып баратыр?» — деген сораўларға жуўап
излейтуғын едим.

Буннан тысқары, еркин болыўды қәлейтуғын
едим. Дүньядағы ең еркин адамлардың бири болы-
ўды қәлейтуғын едим. Мен ушын еркинлик қәле-
ген жериңе барыў ямаса қәлеген нәрсеңди ислеў
дегенди билдирмейтуғын еди. Буны хәмме ислеї
алады (көпшилик адамлар усылай ислеїди). Ер-
кинлик — бул «өз ұазыйпам деп есаплаған нәрсеңди
ислеў қәбилети». Көпшилик адамлар өзлериниң

не ислеуи кереклигин биледи, бирақ буны ислеуи ушын оларда ерктиң күши жоқ. Олар шынжырда жасайды.

Демек, мен усы сораўлардың хәммесине жуўап излеўди басладым. Сол ўақытта маған хәмме адамда өз дини бар сыяқлы көринетуғын еди. Хәм ең әпиўайы қәдемди иследим: ибадатханаға бардым. Бирақ, мен басқа ибадатханаға барып қалған шығарман. Ол жерде мен өзимди көшедегиден де жаманырақ сездим.

Улыўма мен жүдә епшил адамман хәм бир нәрсени ислей алмасам, оған точка қояман. Мен динди шетке ысырып қойдым.

Сол ўақытта мен былай деп ойладым: бәлким, баслысы — бул жәмийетте орынға ийе болыў шығар? Жетекши болыў, қандай да ис ушын гүресий, усы гүреске берилиў, «атақлы болыў» — бәлким, өмирдиң мәниси усында шығар?

Мен оқыған биринши университетте студентлик шөлкемлердиң басшылары қаржы фондын басқаратуғын хәм университеттиң өмиринде үлкен роль ойнайтуғын еди. Мен өз кандидатурамды биринши курстың старостасы таңлаўына қойдым хәм мени таңлап алды. Буның хәммеси жүдә жағымлы еди: университетте мени хәмме билетуғын, хәмме мениң менен сәлемлесетуғын еди, мен шешимлер қабыл ететуғын, университеттиң ақшаларын басқаратуғын, өзим басқа түрли лекторларды мирәт ететуғын едим — улыўма, буның хәммеси жақсы

еди, бирақ алдынғы исим сыяқлы бул да әсте мени зериктире баслады.

Дүйшемби күни азаңда бас аўырыўы менен уйқыдан туратуғын едим, себеби кеште кеш жатауғын едим хәм: мине, енди және бес күн күтиўим керек, — деп ойлайтуғын едим. Мен тисимди қайрайтутуғын хәм және жума күнинің келиўин асығып күтетутуғын едим. Мениң пүткил бахтым үш нәрседен ибарат еди: жума, шемби хәм екшемби күнлери. Ал кейин және надурьс дөңгелек басланатуғын еди.

Енди, әлбетте, мен пүткил университетке көз бояўшылық иследим: олар мени бахьтлылардың бахьтлысы деп ойлайтуғын еди. Сиясий шөлкемнің ўақтында бизлерде: «Бахьт = Джош», — деген уран бар еди. Студентлердин ақшасына мен таўсылмайтутуғын кешелерди шөлкемлестиретутуғын едим хәм олар мениң «бахьтмның» басқа қәлеген «бахьттан» хеш парқ қылмайтутуғынын түсинбеди. Ол толық шараяттан ғәрезли еди. Егер хәммеси жақсы болса, мен бахьтлы едим, ал егер жаман болса, мениң жанымда да хәммеси жаман болатутуғын еди.

Мен толқынлар, яғный шараятлар хәр тәрепке таслайтуғын океандағы кеме сыяқлы едим. Мухаддес Китапта усындай өмирди сүүретлеў ушын жүдә туўры келетутуғын сөз бар: бул дозақ.

Бирақ басқаша жасайтуғын хеш кимди билмейтуғын едим; мен басқаша жасаўды маған үйрете алатутуғын хәм өмирди өзгертиўте күш бере алатутуғын хеш кимди билмейтуғын едим. Этирапымдағы

адамлардың хәммеси мениң не ислеуим кереклигин айтатуғын еди, бирақ хеш ким маған буны ислеу ушын күш бермейтуғын еди. Мен бәрха қанаатланбаушылықты сезе басладым.

Америка университетлеринде өмирдің мазмұнын, хақыйқатын, мәнисин табыуға шын жүректен хәрекет еткен адамлар маған қарағанда аз деп ойлайман. Мен бул мазмұнды таба алмадым, бирақ алдын мен буны ойлап қарамайтуғын едим.

Бир күни мен университетте өмири бизлердикине не менендур уқсамайтуғын кишкене адамлардың топары бар екенін көрдим — бул топарда сегиз студент хәм еки профессор бар еди. Олар өзлериниң исенетуғын нәрсесине *не ушын* исенетуғынын билетуғындай көринетуғын еди. Сонда олар менен жақыннан танысыуды қәледим. Олардың мениң менен келисетуғыны я келиспейтуғыны маған бәрибир еди. Мениң пикирине қосылмайтуғын жүдә жақын досларым бар, бирақ мен исеними бар адамды бәрха хұрмет етемен. (Бундай адамлар маған аз ушырасты, бирақ хәр сапары усындай болғанда мен олардың алдында үлкен хұрметти сезетуғын едим). Соның ушын, мысалға, айырым уақытлары мен өзимниң масихый тууысқанларымның арасында болғанға қарағанда жәмиеттеги «оң» белсендилердің арасында өзимди жақсырақ сеземен. Айырым масихыйлар — әпиуайы балық та емес, гөш те емес. Мен олардан кимдур тек жортаға өзін содай етип көрсетеди деп

айырым уақытлары гүманланаман. Ал мине бул кишкене топарда адамлар басқа тәсирди көрсетуғын еди: олар ислеп атырған нәрсесин билетуғындай еди. Бул студентлер ушын эпиўайы емес.

Бул адамлар мени қатты қызықтыра баслады: олар тек ғана сүйиспеншилик туўралы айтпады. Олар жәрдем бериўге ҳәрекет ететуғын еди. Олар университет өмириниң жағдайларынан бәрха тик тура алатуғындай көринетуғын еди. Басқа қалғандары усы жағдайлардың астына көмилгендей еди. Ҳәм мениң көзиме түскен және бир жүдә әҳмийетли нәрсе: олар бахытлыдай еди ҳәм олардың бахты сыртқы шараяттан ғәрезсиздей еди. Оларда куўаныштың турақлы қандай да ишки булағы бар сыяқлы еди. Олар қатты бахытлы еди. Оларда менде болмаған бир нәрсениң бар екени анық.

Қәлеген студент сыяқлы, мен өзимде жоқ, ал басқаларда бар болған нәрсени бәрха қәлейтуғын едим. (Соның ушын студентлердиң велосипедлерин қоятуғын жеринде велосипедлерди шынжырға байлап кетпей ме? Өйткени, егер билим барлық машқалаларды ҳақыйқаттан шешетуғын болса, онда университетлер адамлар жәмийетиниң ең адамгершиликлиси болған болар еди. Ис жүзинде бул ондай емес). Ҳәм мине, мен усы түсиниксиз адамлар менен досласыўды шештим.

Шешим қабыл еткенимнен кейинги ҳәптеден кейин бизлер клуб ханасында — алты студент ҳәм еки оқытыўшы болып отырдық. Күтилмегенде гәп

Қудай тууралы болды. Сиз өзиңизге исенимсиз болған ўақтыңызда, тосаттан Қудай тууралы айтса, сиз өзиңиздиң қандай ақыллы, буның хәммесинен өтип кеткениңизди хәммеге көрсетиўди қәлейсиз. Қәлеген университетте бәрха төмендегидей айтатуғын шешен адам бар:

— Қойсаңшы! Масихыйлық — ўа-ха-ха! Бул хәл-сизлер ушын, бизлерге — ақыллыларға — буның кереги жоқ! — (Ол қаншелли қатты бақырып айтса, оның басы соншелли бос болады).

Бул сәўбет маған қалай да тийип кетти хәм мен олардың топарында болған бир сулығ студент қызға қарадым (алдын мен барлық исениўшилер — сөзсиз сықылсыз адам деп есаплайтуғын едим), ал кейин буның хәммеси маған қызық деп ойламаўлары ушын орынлыққа кейин шегинип, былай деп сорадым:

— Тыңлаңызшы, сизлердиң өмириңизге не буншелли тәсир етти? Не ушын ол сизлерде басқа студентлер, белсендилер хәм оқытыўшылардағыдай емес?

Бәлким, бул студент неге исенетуғынын хәқыйқаттан билетуғын шығар. Ол мениң көзиме туўры қарады хәм өмирдиң мәниси хәққында сораўға университетте еситиўди күтпеген жуўапты, яғный еки сөзди айтты. Ол былай деп айтты:

— Ийса Масих.

Мен оған былай деп жуўап бердим:

— Эх, Қудай ушын, тек бул болмаған нәрсе тууралы айтыўдың кереги жоқ. Мени дин бийзар етти,

мени ибадатхана бийзар етти, мени Мухаддес Китап бийзар етти. Солай екен, дин буның хәммеси — бузылыў.

Ал ол маған былай деп айтты:

— Тыңлаң, мен «дин» деп айттым ба? Мен: «Ийса Масих!» — деп айттым.

Ол мен алдын ҳеш қашан еситпеген нәрсени айтты. Масихыйлық — бул динлердиң тек бири емес. Дин — бул адамлардың жақсы ислери менен Қудайға жол салыўға ҳәрекет етиўи. Ал масихыйлық — бул Қудай адамларға Ийса Масих арқалы келиўи хәм оларға Өзине деген жолды ашыўы.

Университетлерде, бәлким, басқа жерлерге қарағанда масихыйлық ҳаққында натуўры көзқарас көп тарқалған шығар. Жақында мен семинарда студентлерге былай деп айтқан оқытыўшы менен таныстым:

— Ибадатханаға киретуғын қәлеген адам масихый болады.

Мен былай деп қарсы болдым:

— Сиз не, гаражға кирген ўақтыңызда автомобиль боласыз ба? Бул жерде қандай өз-ара байланыс бар? Масихый — бул Масихқа исенетуғын адам.

Мениң жаңа досларым маған Ийса Масихтың — Қудайдың Улы; адам болмысында келип, Ол әпиұайы адамлардың арасында жасап хәм адамзаттың гүнасы ушын атанақ ағашта шегеленип өлгени, қәбирге қойылғаны хәм үш күн өткеннен кейин өлимнен қайта тирилгени хәм Ол жигирма-

ланшы әсирде адамның өмирин өзгерте алыўын критикалық анализлеўди усынды.

Мен хәммеси — ақмақлық хәзил деп ойлайтуғын едим. Ырасын айтқанда, сол ўақытта мен көпшилик масихыйлар — әпиўайы самсамлар деп ойлайтуғын едим. Олардың айырымларын алдында ущыраттым. Сабақларда мен олардың биреўи турып хәм олардың абыройын төгиў ушын кимдур сөйлеўди баслаўын бәрха күтетуғын едим. Егер масийхыйдың басында азғантай болса да мий болғанында, онда оны жалғызлықта өлиў күтип турыпты деп ойлайтуғын едим. Мен хеш нәрсени түсинбейтуғын болып шықтым!

Бул адамлар мени тыныш қоймады хәм ақыр-ақыбет мен «шақырықты қабыл еттим». Ырасында, мен буны оларды жоққа шығарыў ушын, менменликтен иследим. Өйткени фактлер менен дус келемен деп ойламаған едим. Мен дәлилдер менен танысыўыма хәм олардың ҳақыйқый екенин баҳалаўыма туўры келеди деп ойламаған едим.

Хәм ақыр-ақыбет, Ийса Масих ҳақыйқаттан Өзин Ким деп көрсеткен болса Сол деген шешимге келдим.

Биринши еки китапты масихыйлықты жоққа шығарыў мақсетинде оқығанымды умытпаў керек! Мен буны ислей алмағанымда, ақыр-ақыбет, өзим масихыйлыққа келдим. Хәм мине жигирма жылдан аслам ўақыттан баслап мен Масихқа исениў тийкарлы ақыйлы негизге ийе деген пикиримди

хүжжетли гуұалықларда дәлиллей менен шуғыланып киятырман.

Бирақ сол ұақытта мен толық албыраұшылықта едим. Мениң санам қарсы болатуғын хеш нәрсе жоқ екенин айтатуғын, ал ерким мени артқа тартатуғын еди.

Мен масихыйлыққа жол қәлеген жаңадан келген адам ушын аұыр сынақларға толы екенин көрдим. Ийса Масих мениң саналы еркиме шақырық таслады, Ол мени Өзине *исениўге* шақырды!

Бул шақырық шама менен мынадай еди: «Мине, Мен қапы алдында қағып турман. Егер ким де ким даұысымды еситип, қапыны ашса, оның үйине киремен. Мен оның менен, ол Мениң менен бирге аұқат жеймиз» (Аян 3:20). Маған Оның суұдың үстинде жүриўди хәм суұды шарапқа айналдырыўды биліўи я билмеўи әхмийетсиз еди. Сыйқыршылар маған керек емес еди. Бирақ бир нәрсе маған тынышлық бермеді. Улыўма алғанда, санам маған масихыйлық — хәқыйқат деп айтты, бирақ жанымның тынышы кеткен еди.

Хәр сапары, мен руўланған масихый-досларымды ушыратқан ұақтымда тартыслы ұақия жүз беретуғын еди. Егер қашан болса да сизиң ишинде жаман нәрсе болып атырған ұақытта бахытлы адамлардың арасында болған болсаңыз, онда сиз усындай ұақытларда басқаның бахтын көриў қандай ашыўландырарлы екенин билесиз. Олар сондай көринип туратуғындай бахытлы еди, ал мениң

бахытсызлығым соншелли, айырым ўақытлары мен орнымнан ушып турып, ханадан жуўырып шығып кететуғын едим. Мен саат тоғызда уйықлаўға жатып, таңғы төртке шекем уйықлай алмаўыма шекем жетти. Есим аўып кетпеўи ушын тезирек шешим қабыл етиўим кереклиги түсиникли еди. Мен жаңа пикирлерге бәрха тәсиршең едим, бирақ олар себепли ақылдан азыўды мен қәлемедим.

Деген менен, жаңа пикирлерге ашық болғанымның себебинен, 1959-жылы 19-декабрьде кешки саат 8:30 да, университетте екінши курс ўақтымда мен масихый болдым.

Бир күни меннен былай деп сорады:

— Не ушын сиз буған сондай исенимлисиз?

— Себеби мен бунда қатнастым, — деп жуўап бердим мен. — Мениң пүткил өмирим сол ўақыттан баслап өзгерди.

Сол кешеде ибадат қылдым. Сол ўақыттан баслап өмиримди өзгерткен, қайта тирилген, тири Масихқа жол табыў ушын ибадат сөзлерин айттым.

Ең алды менен мен былай деп айттым:

— Ийем Ийса, атанақ ағашта мен ушын өлгениңе саған рахмет айтаман.

Кейин мен былай деп айттым:

— Мен Саған унамайтуғын нәрселерди мойындайман, мен Сеннен кешириўиңди хәм жанымды тазалаўиңды сорайман. — (Мухаддес Китапта: «Егер гүналарыңыз қарайған болса — қар сыяқлы ағартаман», — деп айтылған). Кейин мен:

— Усы ўақытта мен Саған жүрегимди хәм өми-
римди ашаман хәм Саған Иием хәм қутқарыўшым
сыпатында исенемен. Мен Саған өмиримди тап-
сыраман. Мени түптен өзгертиўиңди қәлеймен.
Жаратқан ўақтыңда мени қандай етип нийетлеген
болсаң, сондай етип өзгерт, — деп айттым.

Хәм мениң соңғы ибадатым мынадай болды:

— Мениң өмириме исеним арқалы киргениң
ушын Саған рахмет!

Себеби мениң исенимим саўатсызлықтың тий-
карында емес, ал гуўалықлардың, тарийхый факт-
лердиң хәм Құдайдың Сөзиниң тийкарында пайда
болды.

Бәлким, сиз диншил адамлардан «жылдырым
урғандай» нәрсени сезгени туўралы еситкен шығар-
сыз. Мен ибадат етип болғанымда, усыған уқсаған
нәрсе менде болмады. Улыўма ҳеш нәрсе болмады.
Мен бул шешимди қабыл еткенимнен кейин маған
және де аўыр болды. Мен өзимди денеде жаман
сездим: мениң кеўлим айныды. Мениң жағдайым
қатты жаман болды. Мен: «Не ислеп қойдың, енди
қай жерге алып барады?» — деп ойладым. Басым-
ды алып түпсизликке тасланғандай сезим болды.
(Гүманланбайман, мениң көплеген досларым мениң
Құдайға жүз бурыўы туўралы дәл усылай ойлады).

Сизлерге тек бир нәрсени айта аламан: ярым
жыл өтти, кейин және бир жыл хәм мен ҳеш қандай
түпсизликтің жоқ екенин көрдим. Ал өмирим бол-
са ҳақыйқаттан өзгерди.

Бир күни мен бир Америка университетиниң тарийх кафедрасының орынбасары менен тартыстым. Мен өмирим өзгергенин айттым, ал ол мениң сөзимди бөлип:

— Мак-Дауэлл, сиз бизлерди жигирмаланшы әсирде Қудай өмириңизди өзгерткенине исендирмекшисиз бе? Қызық, бул қалай?

Қырық бес минут өтти хәм ол маған былай деп айтты:

— Енди, яқшы, яқшы. Жетерли.

Негизинен, мен өзимниң исенимим туўралы айттып бердим. Алдынлары мен өзиме қандай да жұмысты бәрха табыўым керек еди: я сүйикли қызыма жуўырдым, я досларым менен отырып, тынбастан желпилдедим, я университеттиң алдында арманберман жүрдим, ал ойымда болса хақыйқый ийирим бар еди. Мен жүретуғын қарама-қарсылықлар үйиндиси едим. Мен жұмыс ислеўте ямаса тек ойлаўға хәрекет еттим, бирақ ойымды бир жерге жыйнай алмадым. Хәм мине, шешим қабыл етип хәм масихый болғанымнан бир неше ай өткеннен кейин мен ишки тынышлыққа ийе болдым. Мени дурыс түсиниң: бул мениң өмиримде қарама-қарсылықлы жағдайлар қалмады дегенди билдирмейди. Өзимниң Ийсаға деген исенимимде мен қарама-қарсылықлардың жоқ болуғын ғана емес, ал оларды жеңиўте ишки уқыплылыққа ийе болдым. Буны мен дүньядағы қандай байлыққа болса да алмастырмаған болар едим.

Кейин, мениң жүдә аўыр минезим бар еди. Мениң атылыўым ушын бир қыя нәзер жетерли еди. Бир төбелестен менде өмиримниң ақырына шекем шандықлар қалды: төбелесте мен бир адамды өлтириўиме сәл қалды. Сол ўақытта мен биринши курста едим. Жаман минезим жеккелигимнен узақ болмағанлықтан, мен бир нәрсени өзгертиўге де ҳәрекет етпедим. Ҳәм мине бир күни мен усындай аўыр жағдайға түсип қалдым ҳәм тосаттан пүткил қызбалығым қай жергедур ушып кеткенин көрдим! Он төрт жылдың ишинде мен тек бир мәрте өзимди тута алмадым — ҳәм бул алты жыл алдын болған еди!

Кейин менде маған абырой алып келмейтуғын және бир нәрсе бар. Мен ол туўралы көплеген адамлардың сол кемшилик пенен қыйналып атырғаны себепли айтып атырман. Мен оннан қалай қутылыў усылын таптым: — бул қайта тирилген ҳәм тири Масихқа исениў. Мен жек көриўшилик ҳаққында айтып атырман. Жаслығымда көп нәрсени жаман көретуғын едим. Әлбетте, бул жек көриўшиликти көрсетпеўге ҳәрекет еттим, бирақ оны ишимде бәрха сезетуғын едим. Адамларды, нәрселерди, машқалаларды жек көретуғын едим. Көплеген адамлар сыяқлы, мен өзиме қатты исенимсиз едим. Меннен парқ қылатуғын қәлеген адамда өзим ушын қәўипти көретуғын едим.

Бирақ мен дүньяда ҳәммесинен бетер жек көретуғын бир адам бар еди. Бул мениң әкем еди. Ол мен ушын қалалық мәскүнем еди. Егер сиз кишкене қала-

да тууылған хәм шаңарағыңызда мәскүнем бар болса, онда сиз буның не экенин билесиз. Бул тууралы пүткил қала биледи. Мектепте әкемнің қай жерде-дур «жүргени» тууралы хәзил қылатуғын еди. Олар мениң кеўлиме тийип атырғанын түсинбейтуғын еди. Олар менен бирге күлетуғын, бирақ ишимде мен қыйналатуғын едим. Айырым ўақытлары мен амбарға кирип хәм сол жерде қыйдың үйиндисин хәм оның үстинде сабалған хәм күшсиз анамның жатырғанын көретуғын едим. Егер бизлер қонақ күлетуғын болсақ, мен әкемди үйден шығарып, оны байлап хәм амбарға таслайтуғын едим. Оның машинасын мен айдап хәм узақ жерге қалдырып кететуғын едим. Бизлер досларымызға әкемди ис бойынша кетти деп айтатуғын едик. Дүньяда хәш бир адам, мениң әкемди жек көргенимнен күшлирек адамды жек көрмейтуғын шығар.

Масихқа исенгенимнен кейин — бәлким, бес ай өткен шығар — мениң өмирим Ийса Масих арқалы Қудайдың берген сүйиспеншилигине толды. Бул сүйиспеншилик жек көриўшиликке орын қалдырмады. Мен күтилмегенде әкемнің туўры көзине қарап хәм:

— Әкежан, мен сени жақсы көремен! — деп айта алдым.

Алдын мен ислегенлеримнен кейин, бул оны таң қалдырды...

Мен жеке меншик университетке өткен ўақтымда аварияға дус болдым. Хәмме жерим байланып,

мен үйге келдим. Сол ұақытта әкемнің қалай келгенин хеш ұақытта умытпайман. Ол:

— Балам, сен усындай әкени қалай жақсы көре аласаң? — деп сорады.

Ал мен оған:

— Әкежан, ярым жыл алдын мен сени жек көретуғын едим... — деп айттым.

Хәм мен оған Масихқа қалай келгеним туұралы айтып бердим:

— Мен тек ғана өмиримди Масихқа аштым. Буны еле сөз бенен түсіндире алмайман, бирақ нәтийжеде мен тек ғана сени емес, ал қандай болса, сондай етип улыўма адамларды сүйиў қәбилетине ийе болдым.

Қырық бес минуттан кейин өмиримдеги ең таң қалдыратуғын нәрсени басымнан өткердим. Мени өзинің бес бармағындай билген жақын туұысқанымыз маған:

— Балам, егер Қудай мениң көз алдымда сениң өмириңди өзгеркени сыяқлы мениңде өмиримди өзгерте алатуғын болса, мен де хәрекет етип көрмекшимен... — деди.

Әкем ибадат қылды хәм Масихқа исенди...

Әдетте адам бир неше күн, ай даўамында, айырым ұақытлары жыл даўамында өзгереди. Мениң өмирим бир ярым жылда өзгерди. Ал әкем болса мениң көз алдымда бирден өзгерди. Биреў қолын созып хәм өширип таслағандай. Хеш қашан, буннан алдын да, кейин де, мен бундай тез өзгериўди

көрмедим. Буннан кейин әкем қолына шарап шийшени бир мәрте алды. Ол оны ерине жақынлатты хәм қайтып қойды. Буннан мен жалғыз мүмкин болған шешимди иследим. Ийса Масихқа исениў ҳақыйқаттан адамды түптен өзгертеди.

Масихыйлықтың үстинен күлиў, масихыйларды масқаралаў мүмкин. Бирақ ол күшке ийе. Масих адамның өмирин өзгертеди.

Бирақ масихыйлықты адамға күш пенен исендириўте болмайды. Сизиң өз өмириңиз, мениң өз өмирим бар. Мен тек өзим билген нәрселерди сизлер менен бөлисе аламан. Шешимди сиз қабыл етесиз.

Бәлким, мениң ибадатым сизге де жәрдем беретуғын шығар? Мине ол мынадай:

«Ийем Ийса! Мен Саған мүтәжбен, себеби мен гүнакарман. Мен ушын атанақ ағашта өлгениң ушын Саған миннетдарман. Маған қутқарыўшы исенимди бер. Мени кешир хәм мениң жанымды тазала. Мен Сени өзимниң Қутқарыўшым хәм Ийем сыпатында қабыл етемен. Уллы Қудай, мени қандай етип жаратқан болсаң, сондай болыўыма жәрдем бер: Әке, Ул хәм Мухаддес Руўхтың атынан, Аўмийин».

МАЗМУНЫ

Редакциядан	3
Автордан	8
1-бап. Оның айрықшалығы неде?	9
2-бап. Қудай өтирикши ме ямаса делбе ме? ...	27
3-бап. Ал илим хаққында не?	39
4-бап. Мухаддес Китап: оған сүйениўге бола ма?	45
5-бап. Өтирик ушын ким өлимге барады?	66
6-бап. Өли Мессия кимге керек?	79
7-бап. Саул менен не жүз бергени туўралы еситтиңиз бе?.....	85
8-бап. Масих қайта тирилди! Хақыйқаттан қайта тирилди!	97
9-бап. Бул жерде хақыйқый Мессия ким? Қолларыңызды көтериң!.....	109
10-бап. Басқа ҳеш қандай жол жоқ па?.....	121
11-бап. Ол мениң өмиримди өзгертти.....	128

Мақдауэлл Джош
Ол әпиўайы ағаш устасы емес